05-01-2020 † ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ ΗΧΟΣ Δ΄.

† Προεόρτια τῶν Φώτων.

† Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Συγκλητικῆς.

Ἦχος δ΄. Ἑωθινὸν Ζ΄.

Ἦχος δ΄ Δι

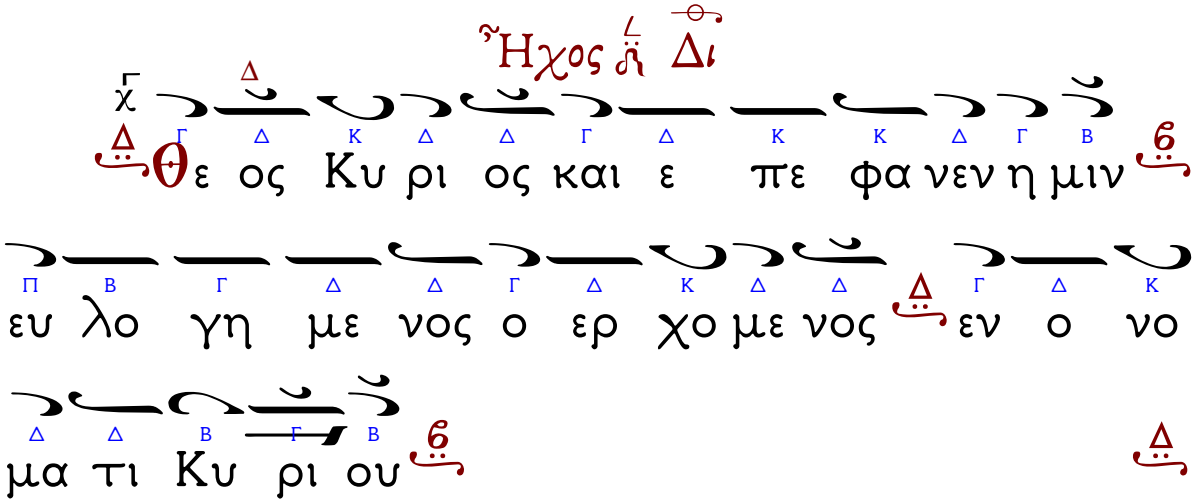

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

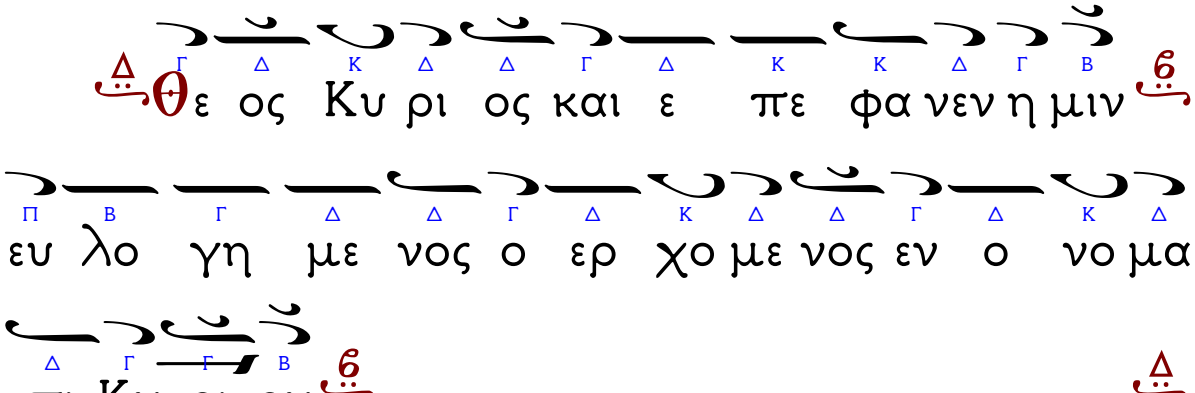

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ΄ Δι

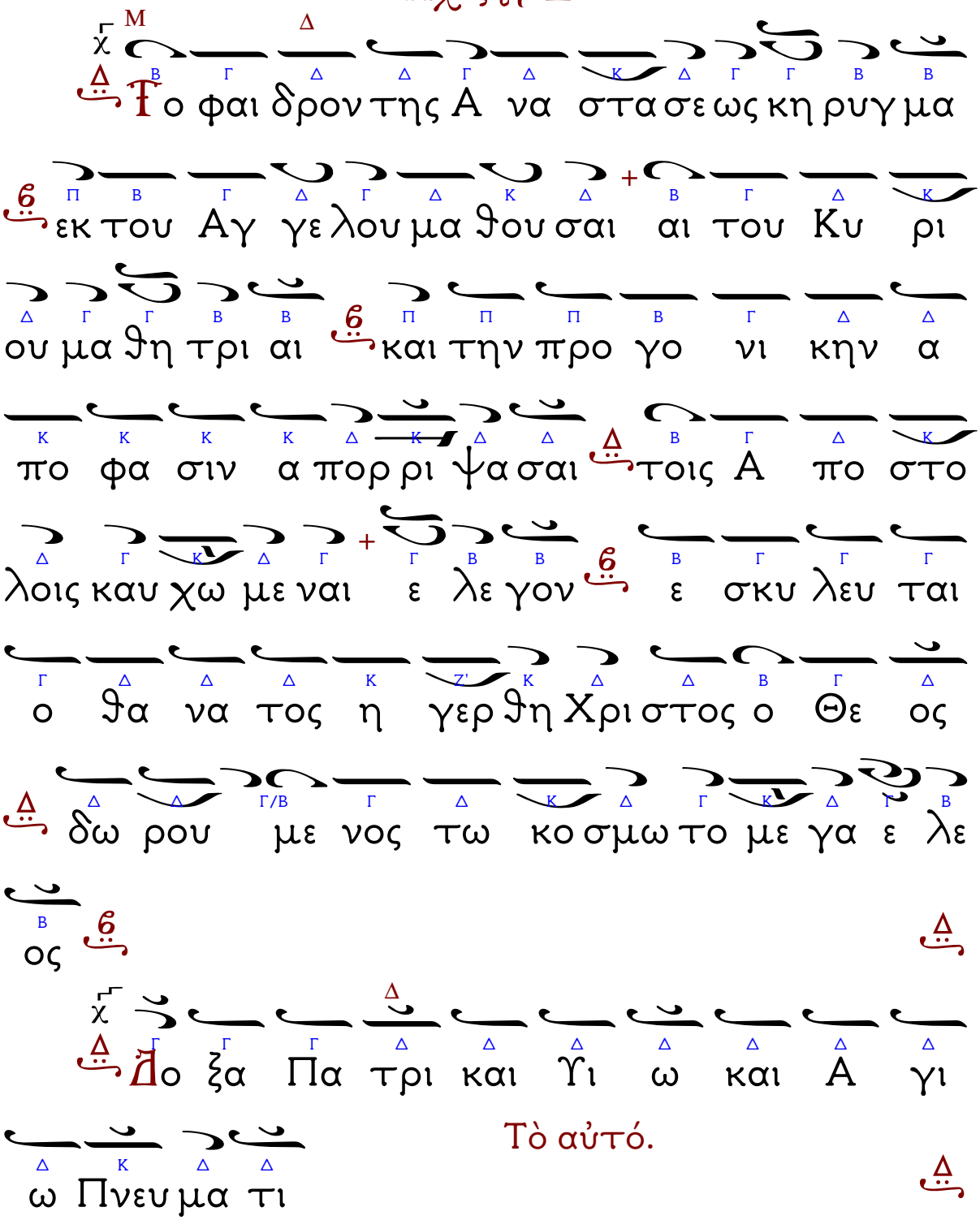

Τὸ αὐτό.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον

Ἦχος δ΄ Δι

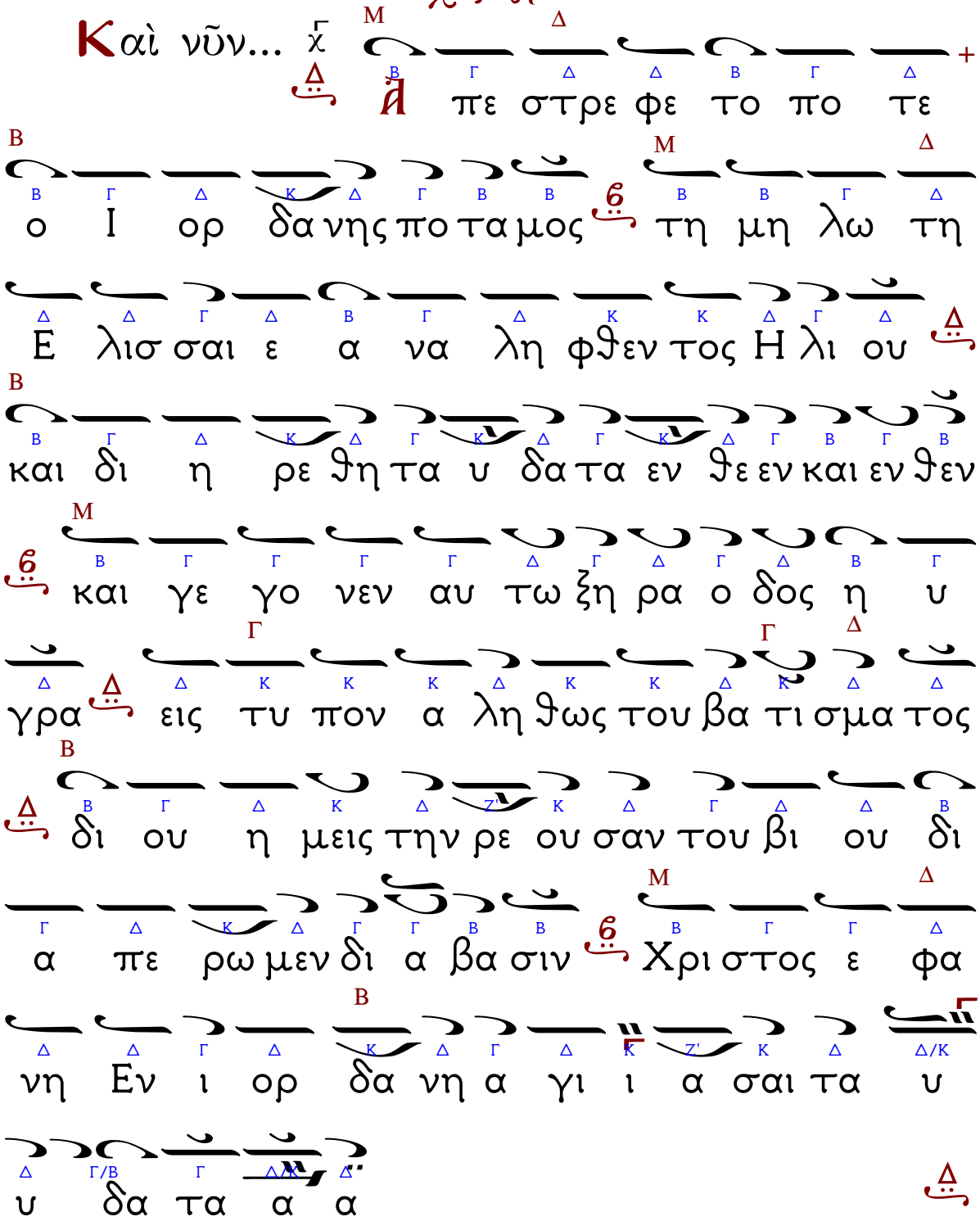

Καθίσματα. Μετὰ τὴν Α΄ Στιχολογίαν.

Ἦχος δ΄ Δι

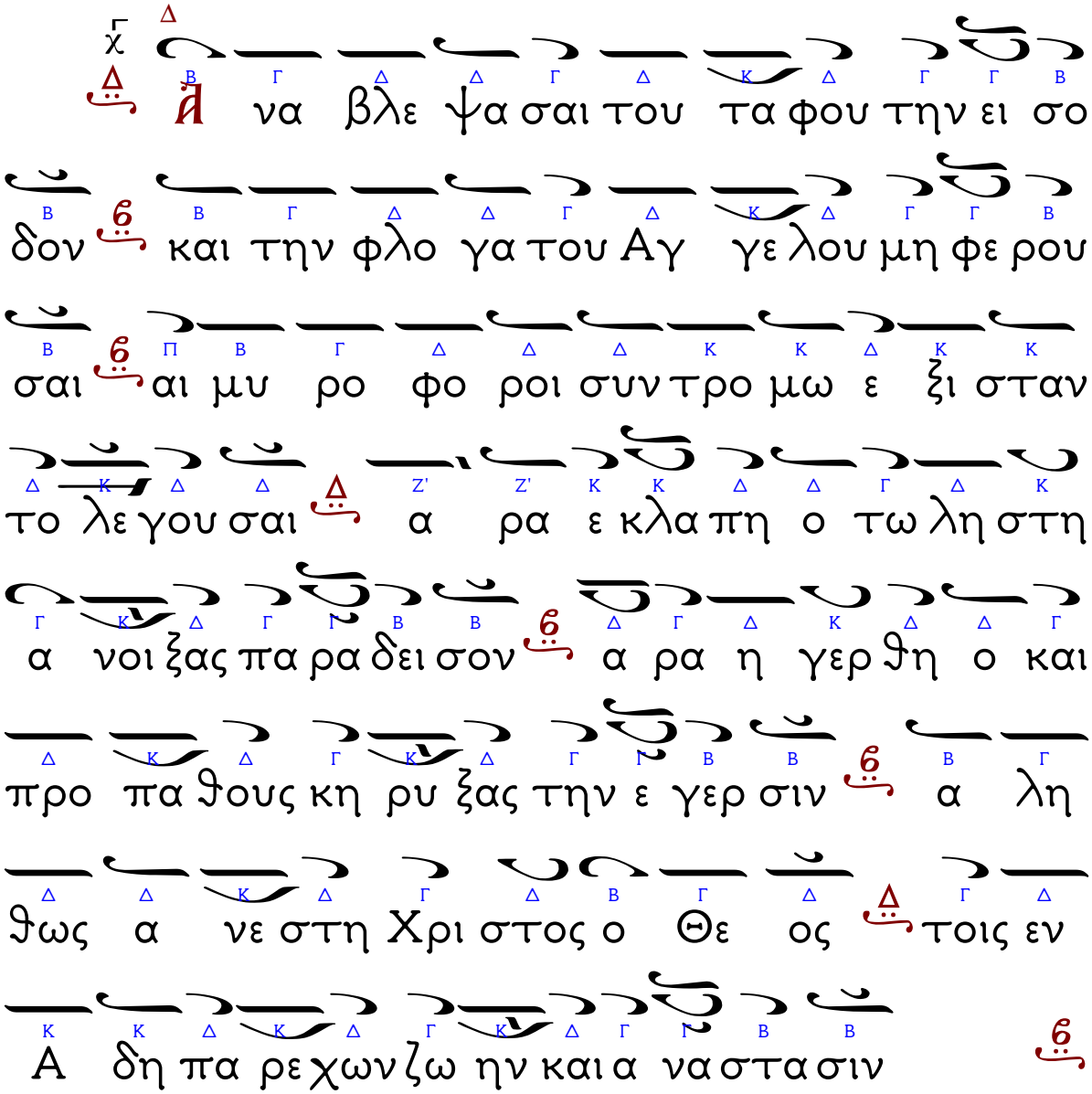

Κατεπλάγη Ἰωσήφ Ἦχος δ΄ Δι

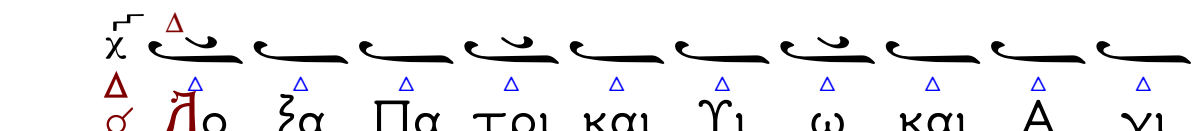

ω Πνευ μα τι
Θ κου σι α σου βου λη Σταυ ρον υ πε
μει νας Σω τηρ και εν μνη μα τι και νω αν
ϑρω ποι ε ϑεν το ϑνη τοι τον δι α λο γου τα
πε ρα τα συ υ στη σα με ε νον ο ϑεν δε σμευ
ϑεις ο αλ λο ο τρι ι ος ϑα να τος δει νως
ε σκυ λε ευ ε ε το και οι εν α δη α παν
τες ε κραυ γα α ζον τη ζω η φο ρω ω ε
γερ σει ει σου Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω
ο δο της με νων εις του ους αι ω ω ω ω ω
νας

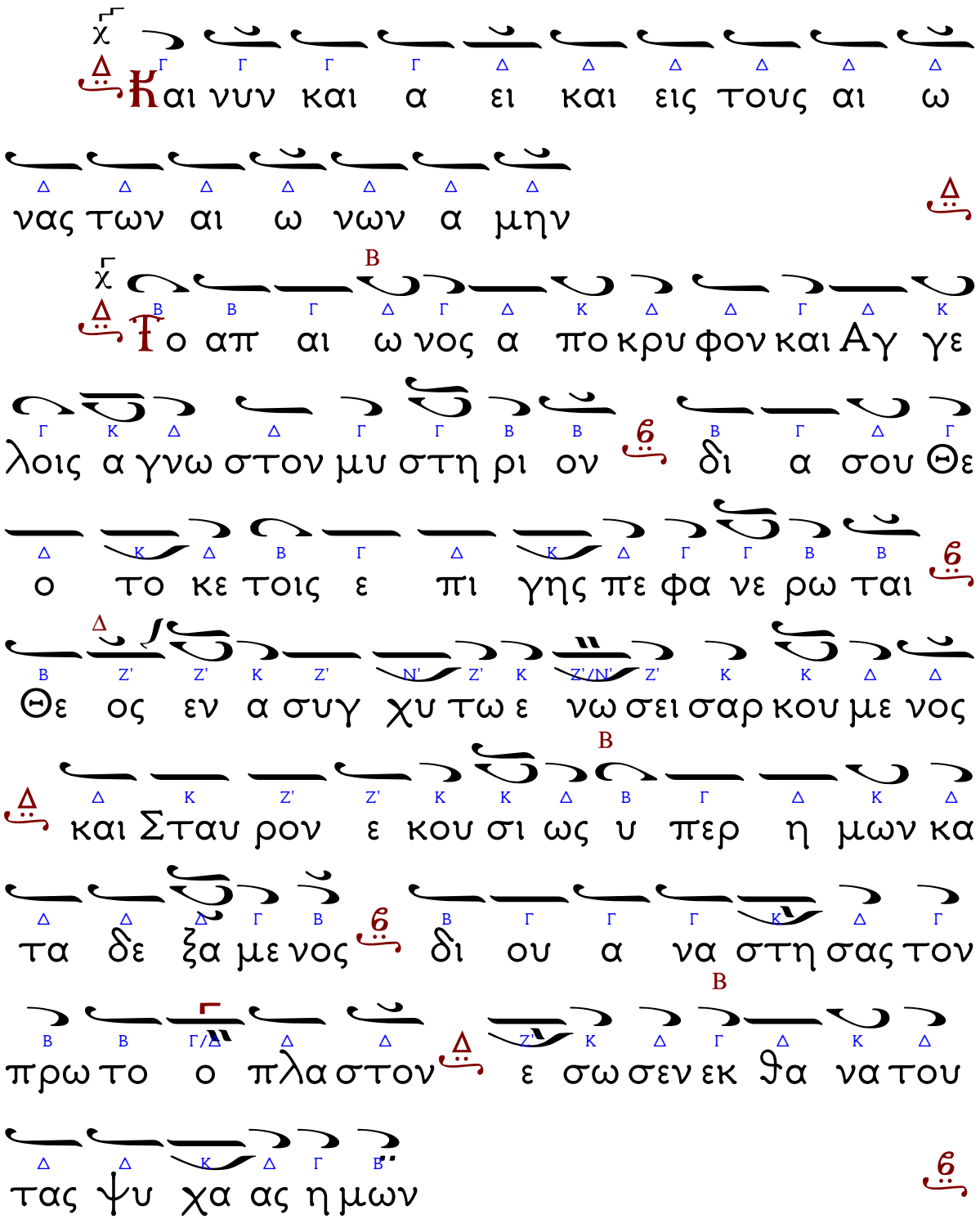
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην
Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε
λοις α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε
ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται
Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει σαρ κου με νος
και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα
τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον
πρω το ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του
τας ψυ χα ας η μων

Μετὰ τὴν Β΄ Στιχολογίαν.
Ταχὺ προκατάλαβε.

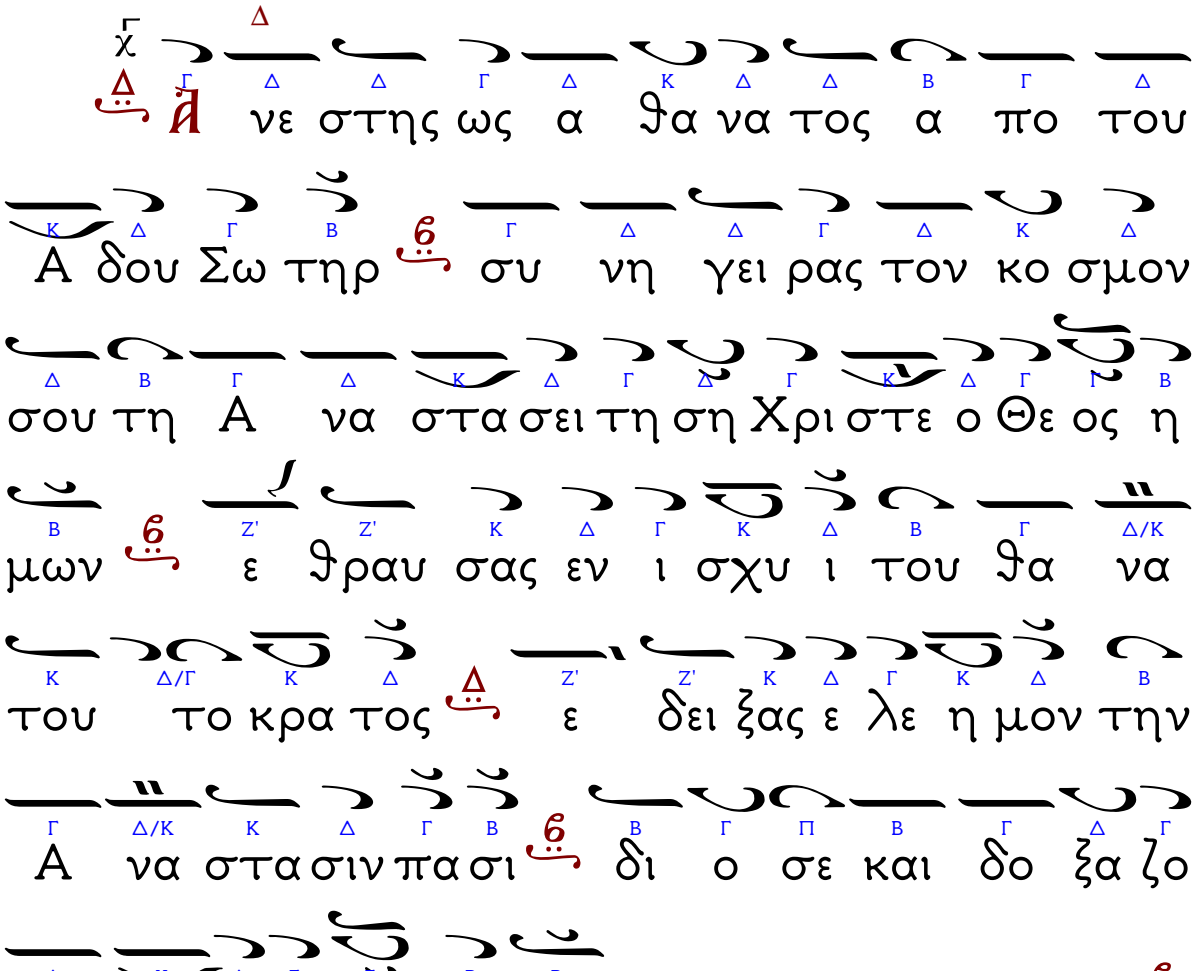

Κατεπλάγη Ἰωσήφ Ἦχος δ΄ Δι

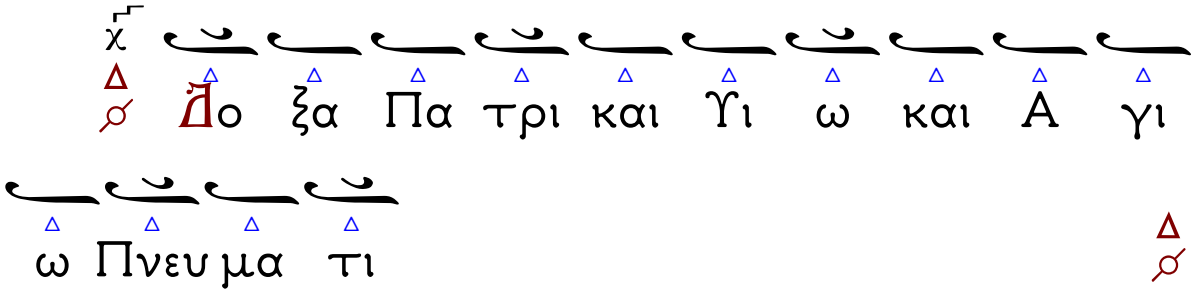

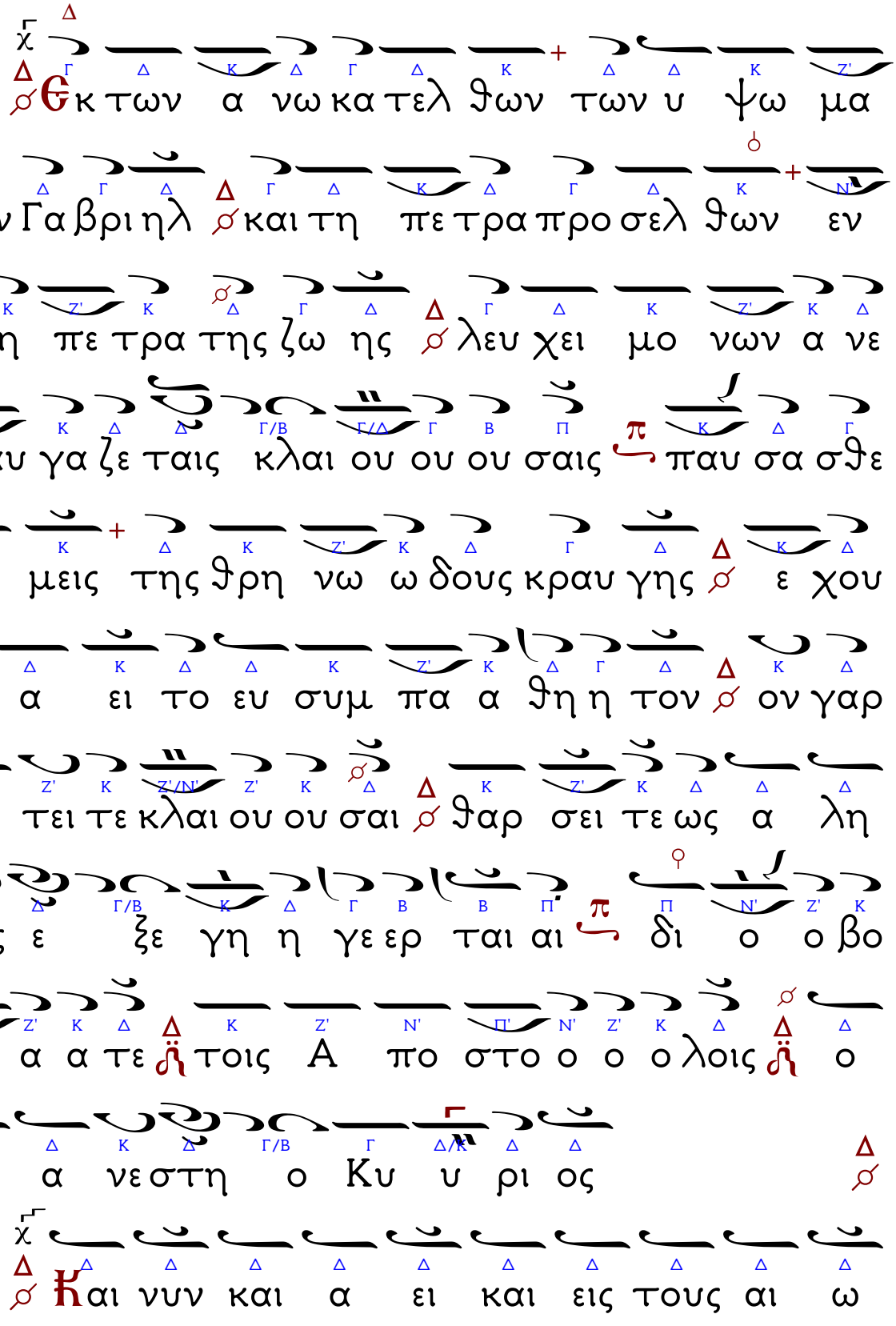
Θκ των α νω κα τελ θων των υ ψω μα
των Γα βρι ηλ και τη πε τρα προ σελ θων εν
θα η πε τρα της ζω ης λευ χει μο νων α νε
κραυ γα ζε ταις κλαι ου ου ου σαις παυ σα σθε
υ μεις της θρη νω ω δους κραυ γης ε χου
σαι α ει το ευ συμ πα α θη η τον ον γαρ
ζη τει τε κλαι ου ου σαι θαρ σει τε ως α λη
θως ε ξε γη η γε ερ ται αι δι ο ο βο
α α α τε τοις Α πο στο ο ο ο λοις ο
τι α νε στη ο Κυ υ ρι ος
Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των α ω νων α μην
Κα τε πλα γη σαν Α γνη παν τες Αγ γε
λων οι χο ροι το Μυ στη ρι ον της σης κυ ο
φο ρι ας το φρι κτον πως ο τα παν τα συ
νε χων νευ μα α τι μο ο ο νω αγ κα λαις ως
βρο τος ταις σαις συ νε ε χε ε ται και δε χε
ται αρ χην ο προ αι ω ω νι ι ος και γα
λου χει ται συμ πα σαν ο τρε φων πνο ην α
φα τω ω χρη στο τη η τι και σε ε ως ο ο ον
τως Θε ου Μη τε ρα ευ φη μουν τε ες δο ξα
α α αζου σι

Εὐλογητάρια.

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

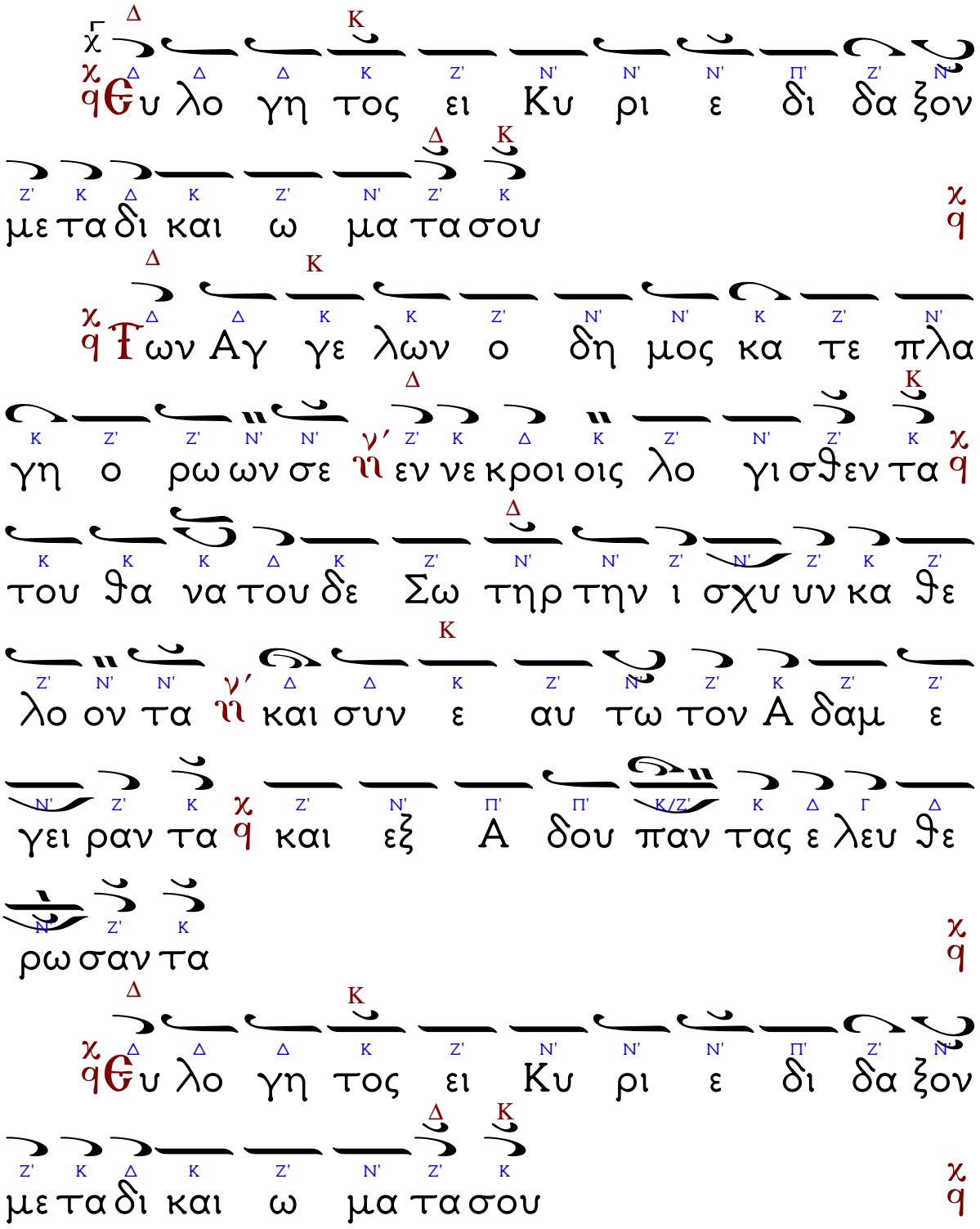

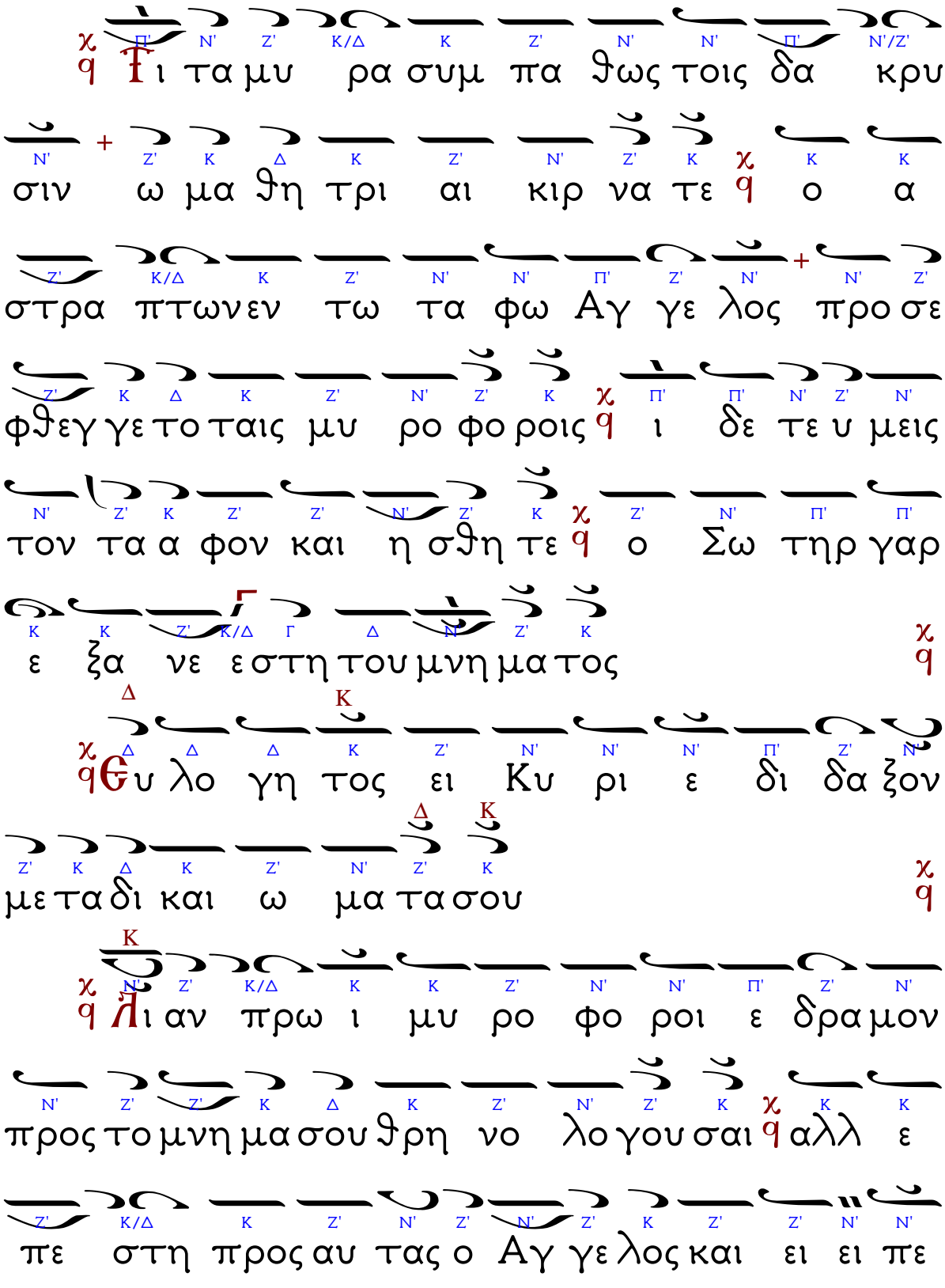
Π' Ν' Ζ' Κ/Δ Κ Ζ' Ν' Ν' Π' Ν'/Ζ'
χ q Γι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ
Ν' + Ζ' Κ Δ Κ Ζ' Ν' Ζ' Κ χ Κ Κ
σιν ω μα θη τρι αι κιρ να τε q ο α
Ζ' Κ/Δ Κ Ζ' Ν' Ν' Π' Ζ' Ν' + Ν' Ζ'
στρα πτωνεν τω τα φω Αγ γε λος προ σε
Ζ' Κ Δ Κ Ζ' Ν' Ζ' Κ χ Π' Π' Ν' Ζ' Ν'
φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις q ι δε τε υ μεις
Ν' Ζ' Κ Ζ' Ζ' Ν' Ζ' Κ χ Ζ' Ν' Π' Π'
τον τα α φον και η σθη τε q ο Σω τηρ γαρ
Κ Κ Ζ' Κ/Δ Γ Δ Ν' Ζ' Κ
ε ξα νε εστη του μνη μα τος χ q
Δ Κ
χ q Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον
Δ Δ Δ Κ Ζ' Ν' Ν' Ν' Π' Ζ' Ν'
Δ Κ
με τα δι και ω μα τα σου χ q
Ζ' Κ Δ Κ Ζ' Ν' Ζ' Κ
Κ
χ q Λι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον
Ν' Ζ' Κ/Δ Κ Κ Ζ' Ν' Ν' Π' Ζ' Ν'
προς το μνη μα σου θρη νο λο γου σαι q αλλ ε
Ν' Ζ' Ζ' Κ Δ Κ Ζ' Ν' Ζ' Κ χ Κ Κ
πε στη προς αυ τας ο Αγ γε λος και ει ει πε
Ζ' Κ/Δ Κ Ζ' Ν' Ζ' Ν' Ζ' Κ Ζ' Ζ' Ν' Ν'

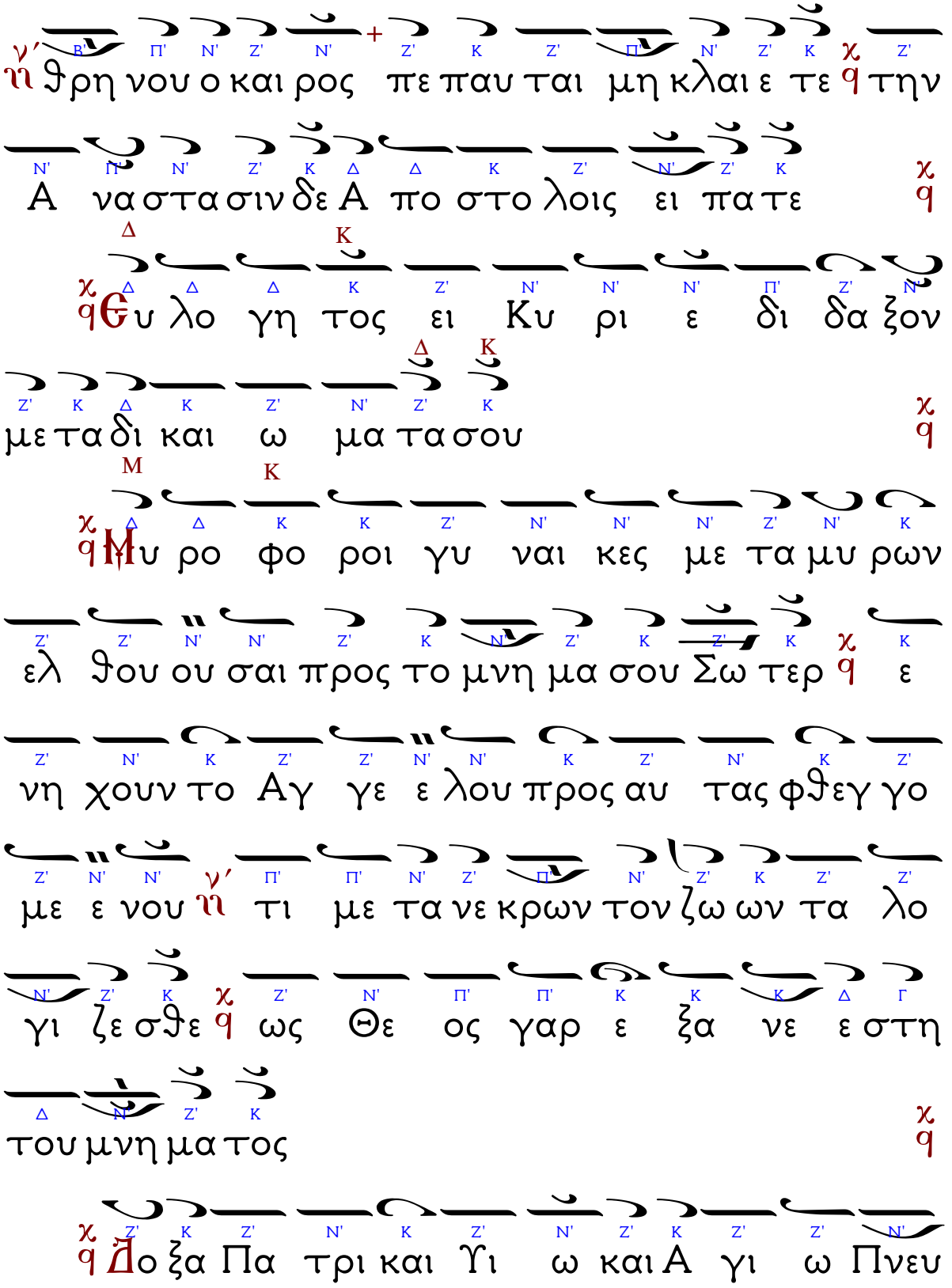
νη θρη νου ο και ρος πε παυ ται μη κλαι ε τε η την
Α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει πα τε η
Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον
με τα δι και ω μα τα σου η
Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες με τα μυ ρων
ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ η ε
νη χουν το Αγ γε ε λου προς αυ τας φθεγ γο
με ε νου νη τι με τα νε κρων τον ζω ων τα λο
γι ζε σθε η ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε στη
του μνη μα τος η
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

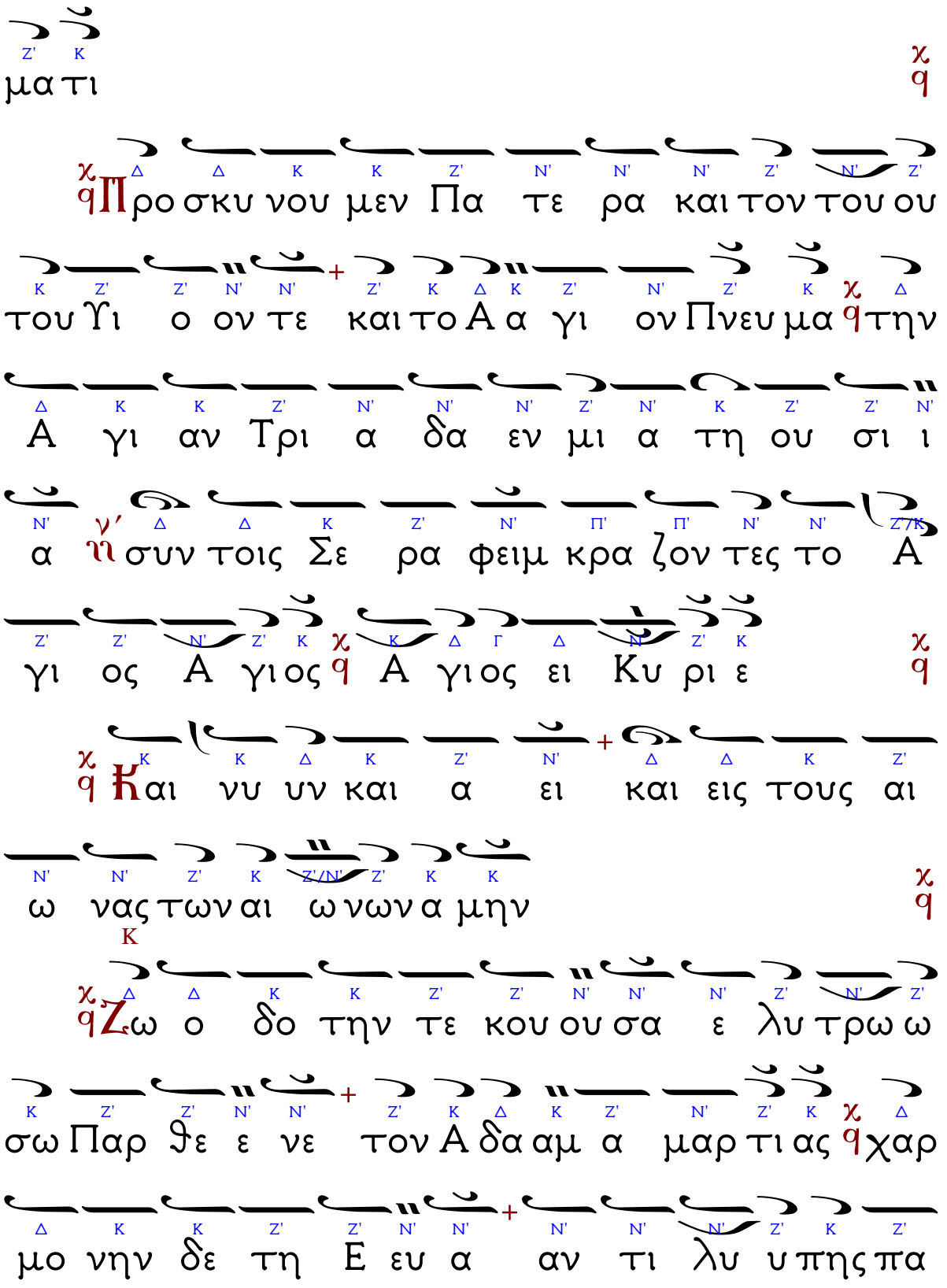
Ματι
Προσκυνουμεν Πατερα και τον του ου
του Υι ον τε και το Α γι ον Πνευμα την
Α γι αν Τρι α δα εν μι α τη ου σι ι
α συν τοις Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α
γι ος Α γιος Α γιος ει Κυ ρι ε
Και νυ υν και α ει και εις τους αι
ω νας των αι ωνων α μην
Ζω ο δο την τε κου ου σα ε λυ τρω ω
σω Παρ θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ
μο νην δε τη Ε υ α αν τι λυ υπης πα

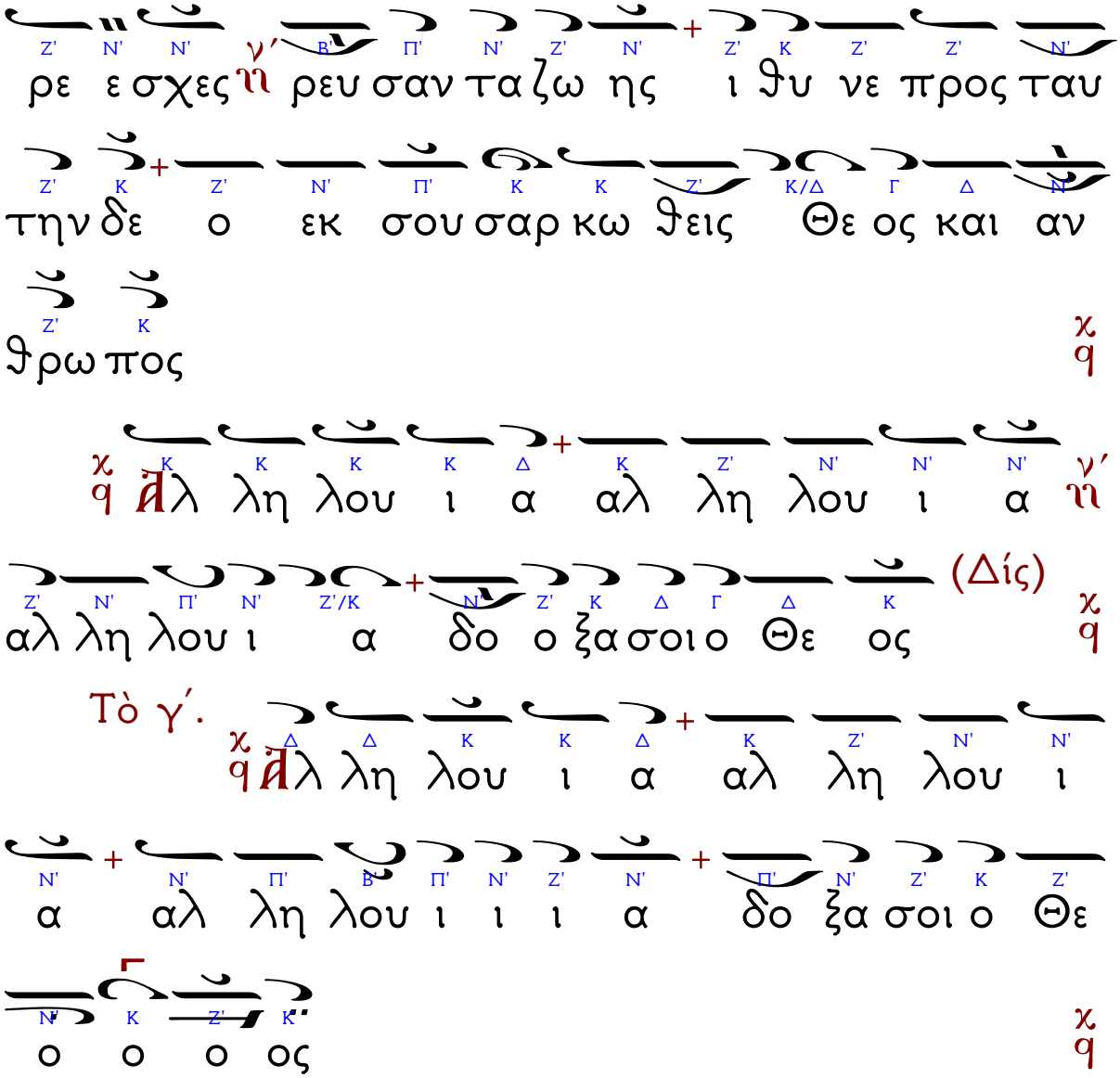
ρε ε σχες η΄ ρευ σαν τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ
την δε ο εκ σου σαρ κω θεις Θε ος και αν
θρω πος
χ
q
Ἀλ λη λου ι α αλ λη λου ι α γ΄
αλ λη λου ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος (Δίς)
Τὸ γ΄.
Ἀλ λη λου ι α αλ λη λου ι
α αλ λη λου ι ι ι α δο ξα σοι ο Θε
ο ο ο ος

Ἡ Ὑπακοή·

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου Ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ. Ἀντίφωνον Α΄.

Ἦχος λ΄τος λ β

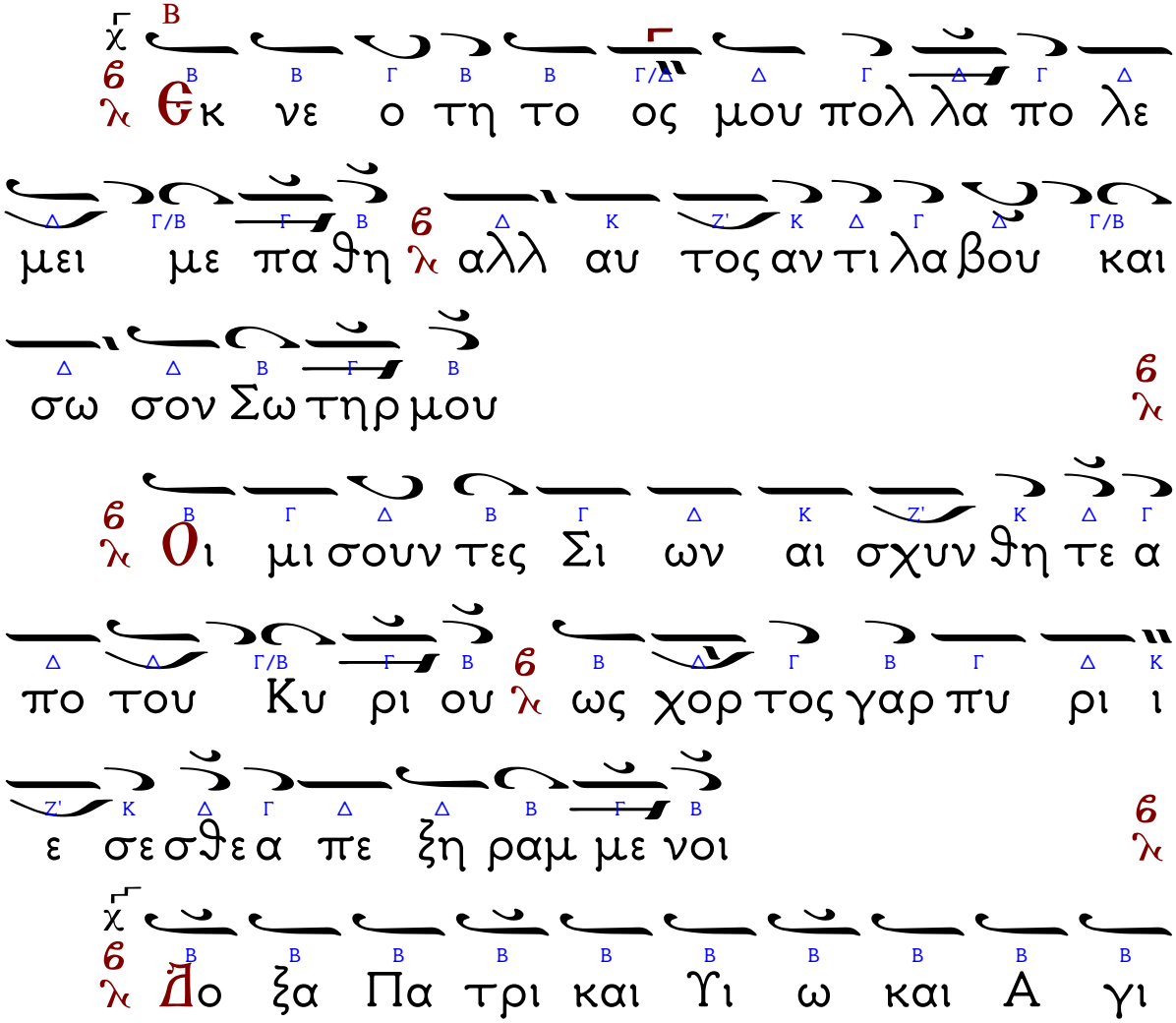

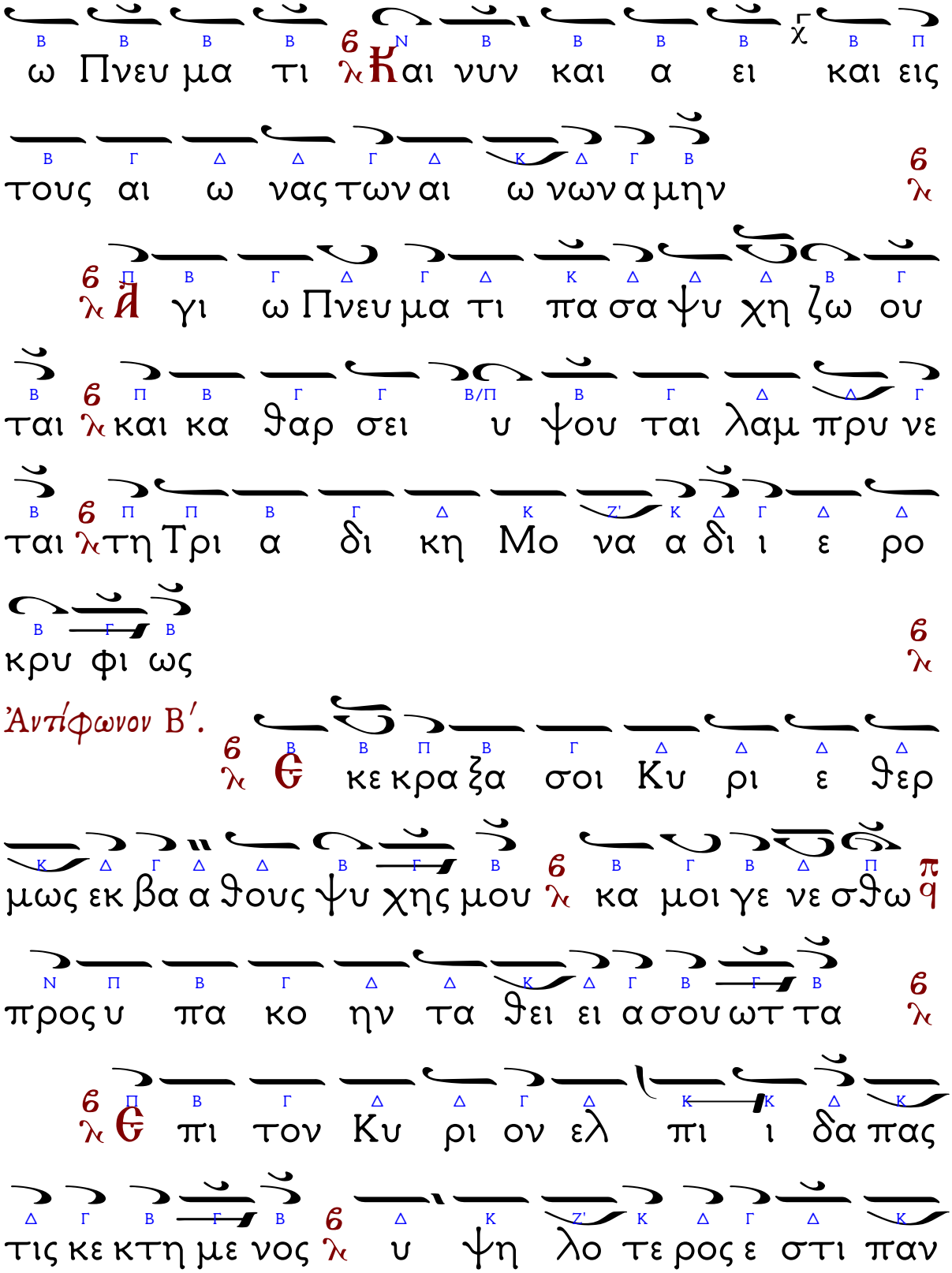
ω Πνευ μα τι λι Κ αι νυν και α ει και εις
τους αι ω νας των αι ω νων α μην
λι Δ γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου
ται λι και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε
ται λι τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο
κρυ φι ως
Ἀντίφωνον Β΄.
λι Θ κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ
μως εκ βα α θους ψυ χης μου λι κα μοι γε νε σθω
προς υ πα κο ην τα θει ει α σου ωτ τα
λι Θ πι τον Κυ ρι ον ελ πι ι δα πας
τις κε κτη με νος λι υ ψη λο τε ρος ε στι παν

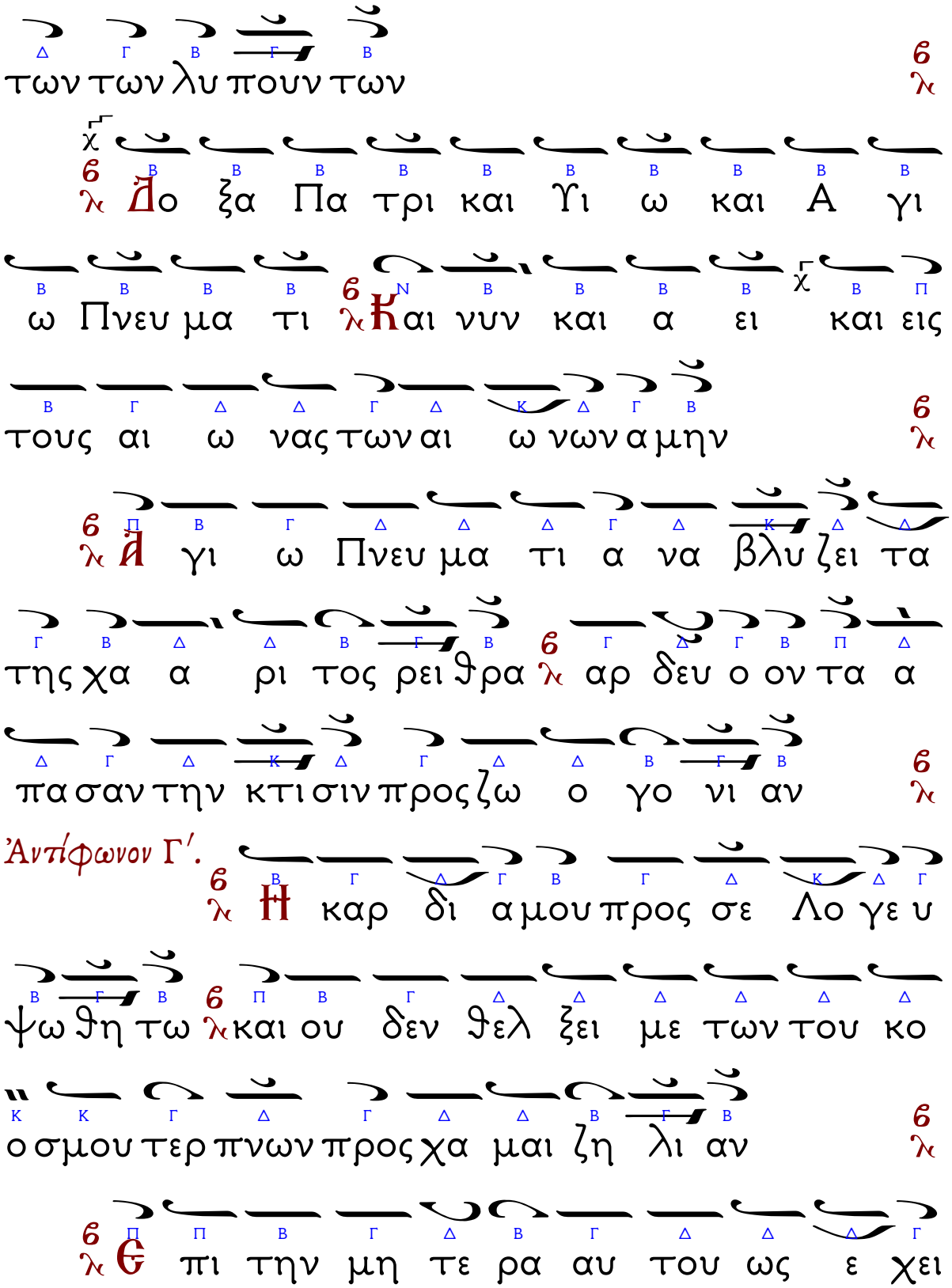
των των λυ πουν των
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι Και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας των αι ω νων α μην
Δι γι ω Πνευ μα τι α να βλυ ζει τα
της χα α ρι τος ρει θρα αρ δευ ο ον τα α
πα σαν την κτι σιν προς ζω ο γο νι αν
Ἀντίφωνον Γ΄.
Η καρ δι α μου προς σε Λο γε υ
ψω θη τω και ου δεν θελ ξει με των του κο
ο σμου τερ πνων προς χα μαι ζη λι αν
Θ πι την μη τε ρα αυ του ως ε χει

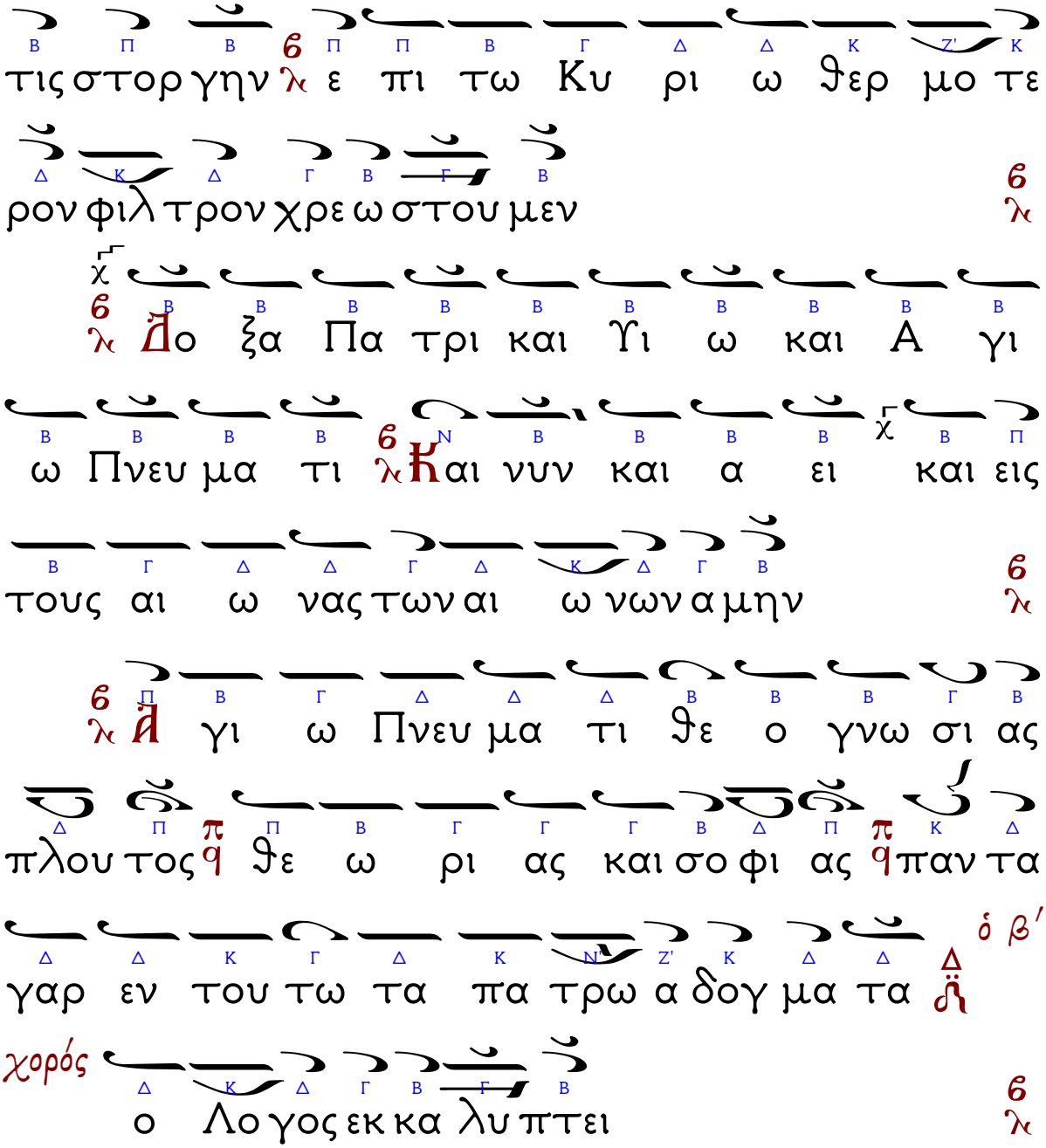

Προκείμενον.

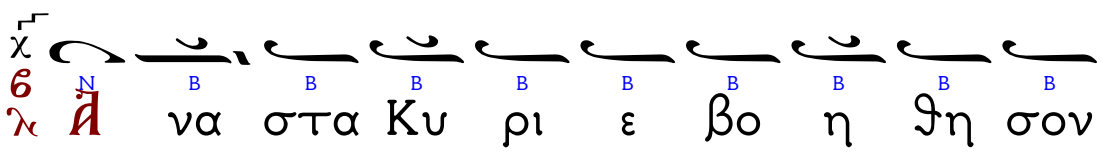

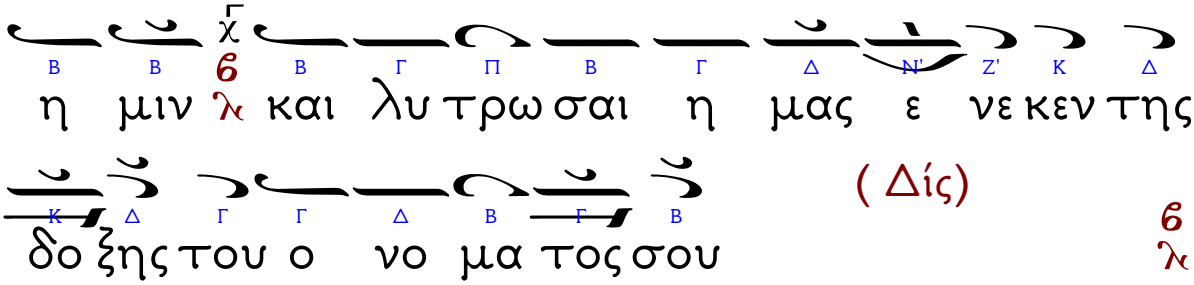

Στίχος. Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Τὸ τρίτον·

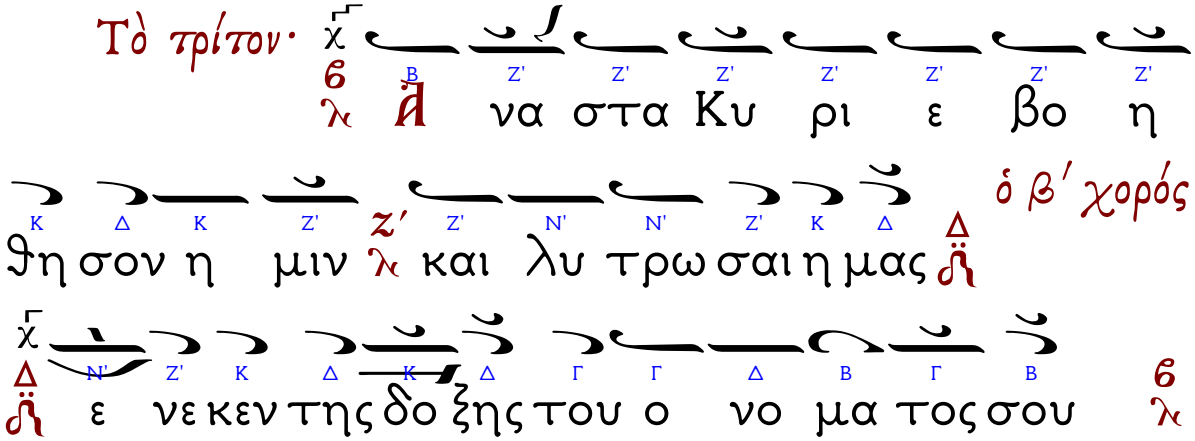

Ὁ Ἀναστάσιμος Κανών.

Ὠδὴ α΄.

Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος δ΄

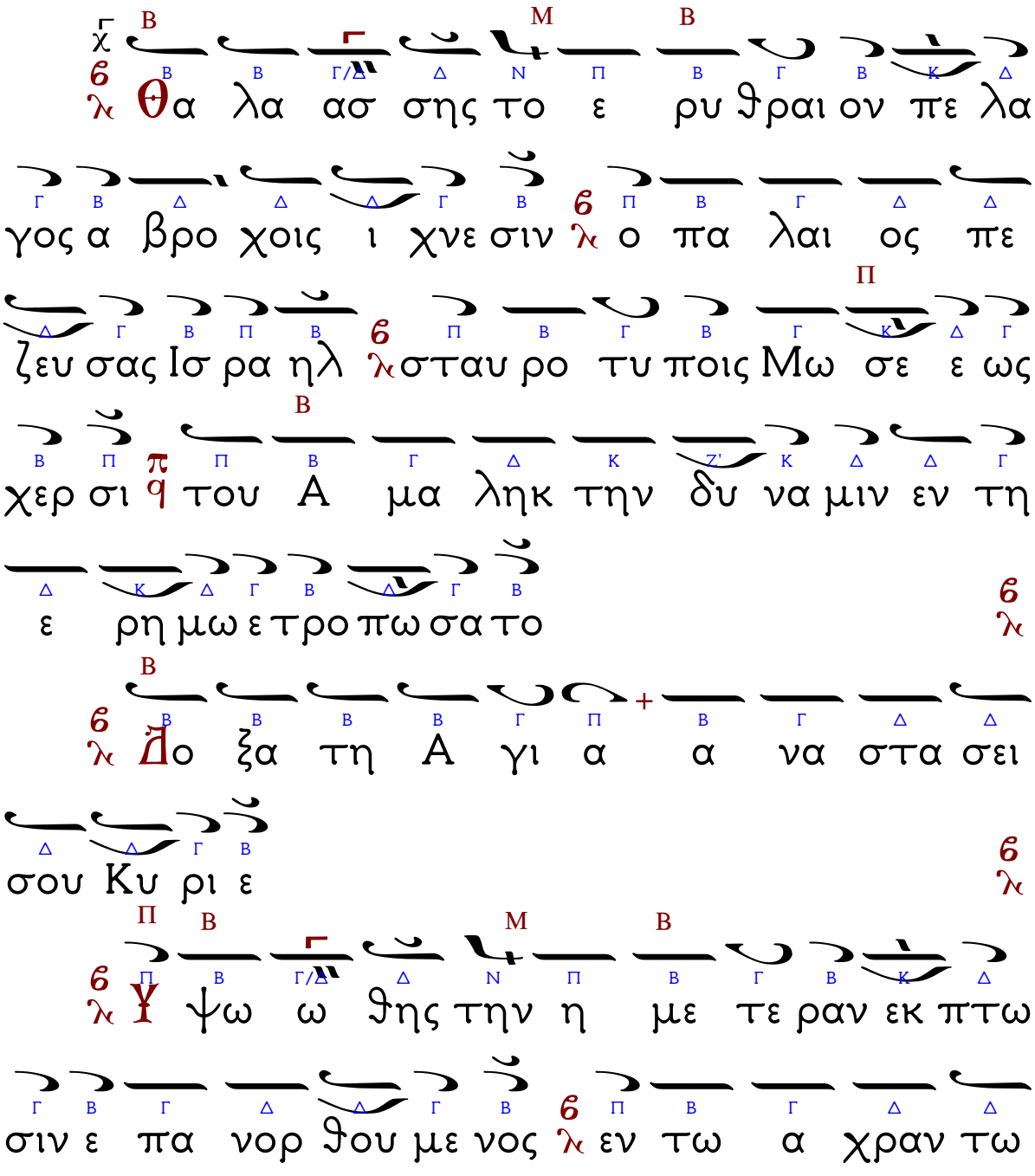

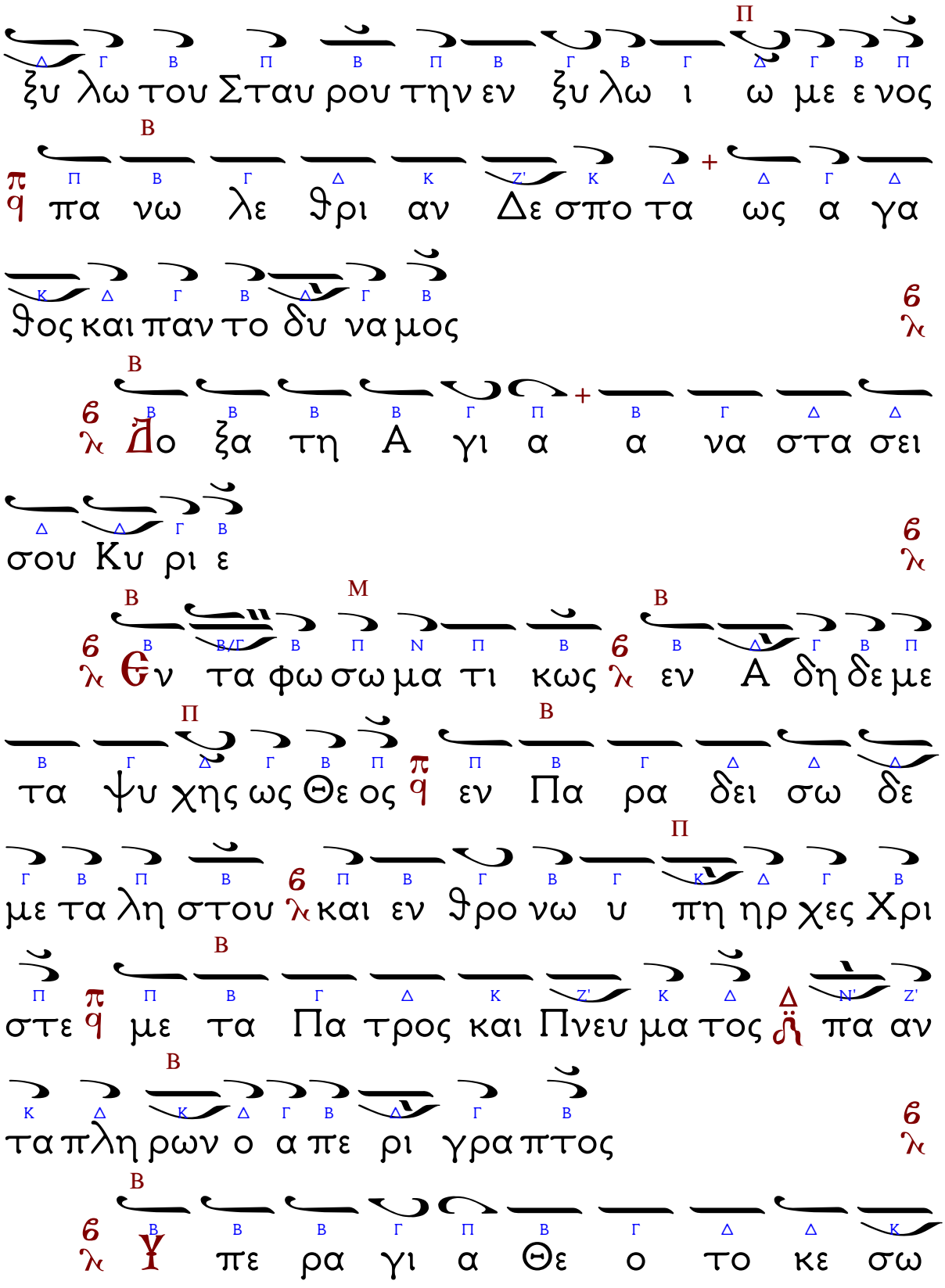
ξυ λω του Σταυ ρου την εν ξυ λω ι ω με ε νος
π πα νω λε ϑρι αν Δε σπο τα ως α γα
ϑος και παν το δυ να μος
ϑ λ Δο ξα τη Α γι α α να στα σει
σου Κυ ρι ε
ϑ λ Θν τα φω σω μα τι κως ϑ λ εν Α δη δε με
τα ψυ χης ως Θε ος π εν Πα ρα δει σω δε
με τα λη στου ϑ λ και εν ϑρο νω υ πη ηρ χες Χρι
στε π με τα Πα τρος και Πνευ μα τος ∆ πα αν
τα πλη ρων ο α πε ρι γρα πτος
ϑ λ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω

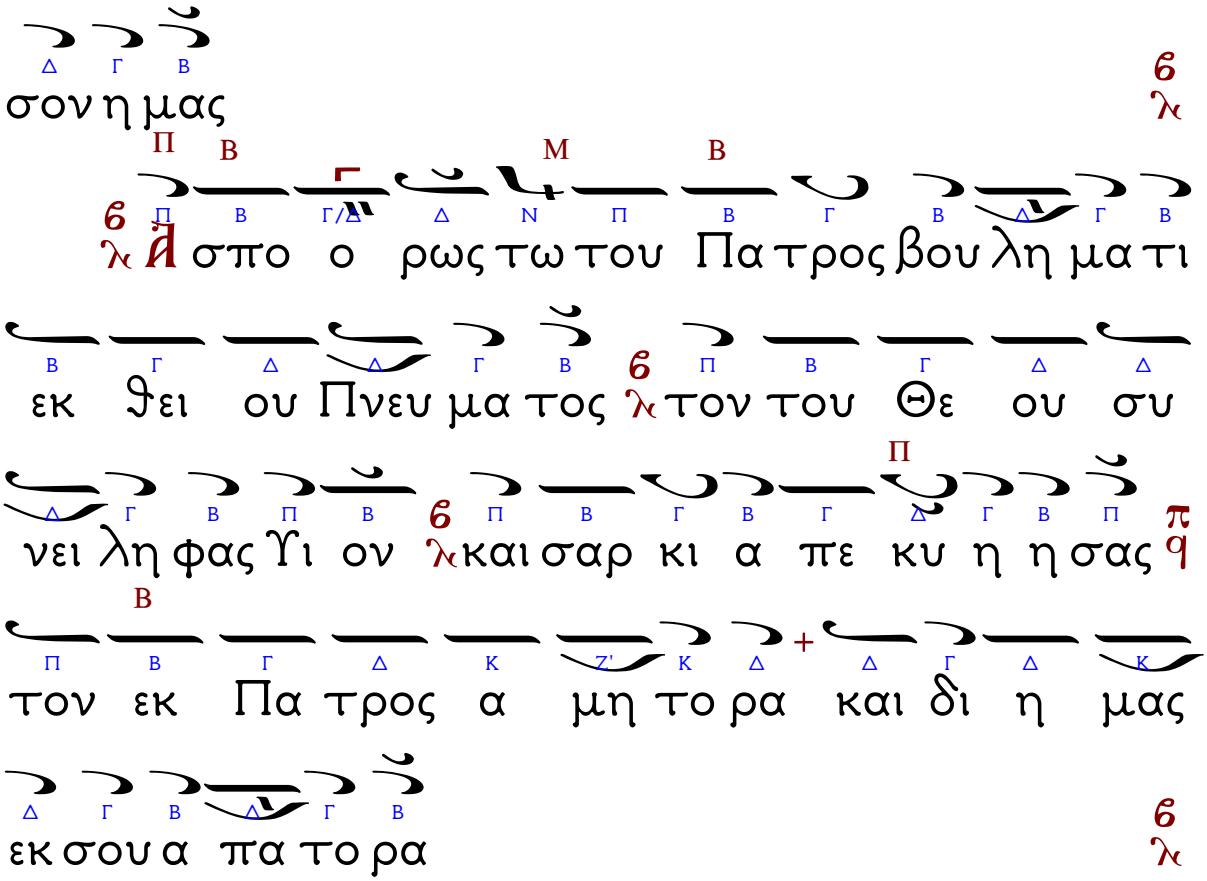
σον η μας
ἅ σπο ο ρως τω του Πα τρος βου λη μα τι
εκ θει ου Πνευ μα τος τον του Θε ου συ
νει λη φας Υι ον και σαρ κι α πε κυ η η σας
τον εκ Πα τρος α μη το ρα και δι η μας
εκ σου α πα το ρα

Προεόρτιος. Ὠδὴ α΄.

Ἦχος α΄. Πικρᾶς δουλείας ῥυσθείς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα. Χριστὸς πρός, Ἰορδάνην ἐφίσταται. Χριστὸς τὰς ἡμῶν ἐν ὕδασι, θάπτει νῦν ἁμαρτίας, ὡς ἀγαθός, ἐν ἀγαλλιάσει, ἀνυμνήσωμεν αὐτόν· Ὅτι δεδόξασται. (Δίς)

Δόξα...

Ῥανάτωσαν εὐφραινόμεναι, νεφέλαι εὐφροσύνην αἰώνιον, Χριστὸς Ἰησοῦς προέρχεται, νάμασιν Ἰορδάνου, τοὺς ποταμούς, τῶν ἁμαρτημάτων, κατακλύσαι φωτισμὸν πᾶσι δωρούμενος.

Καὶ νῦν...

Ἰδοὺ τὸ φῶς ἐπιφαίνεται, ἰδοὺ ὁ ἱλασμὸς ἀναδείκνυται, ἰδοὺ ὁ Σωτὴρ ἐφίσταται, λάμψαι τοῖς ἐν τῷ σκότει, θείας αὐγάς, τοῦτον διανοίαις, καθαραῖς χαρμονικῶς ὑποδεξώμεθα.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.
Ἦχος δ΄

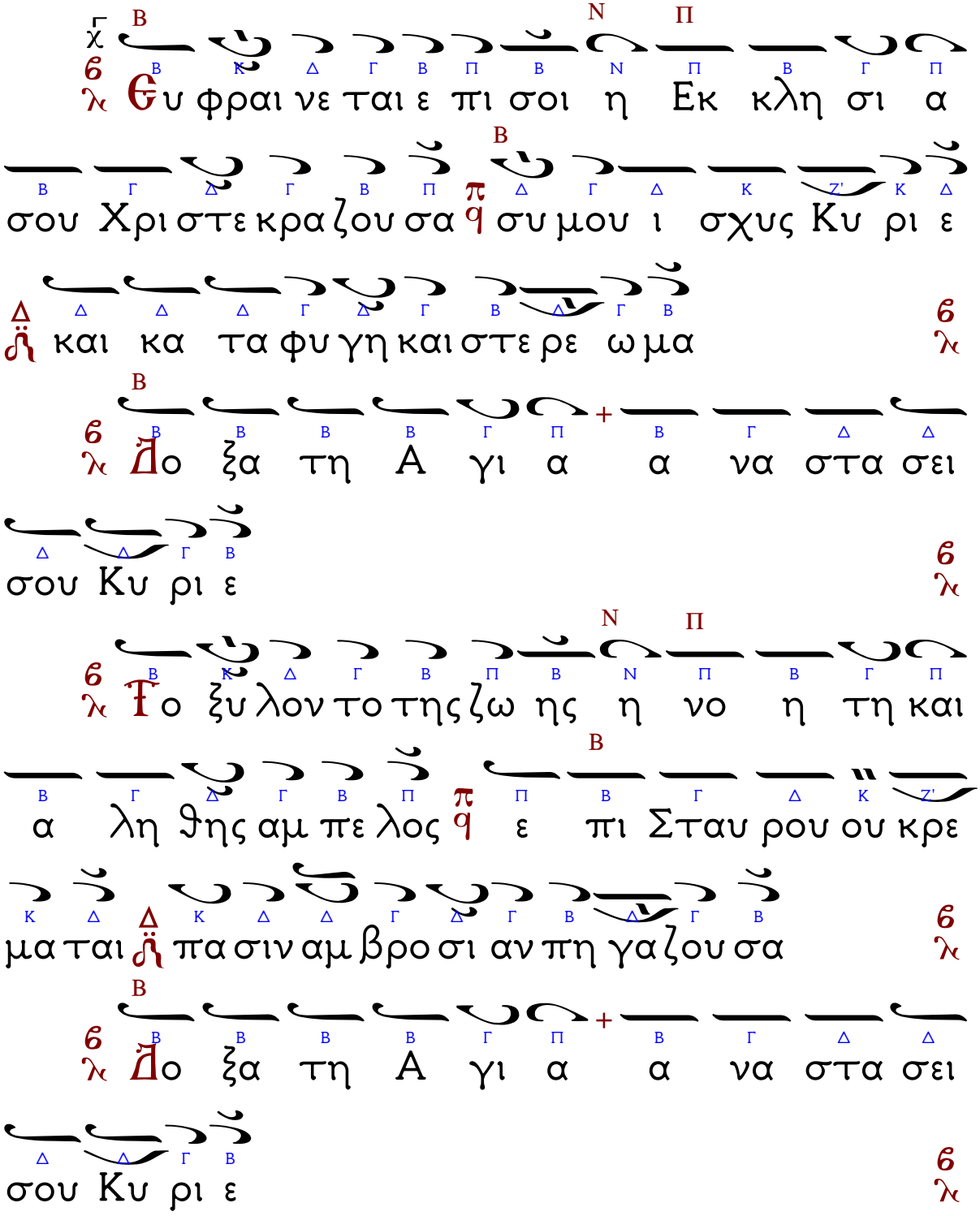

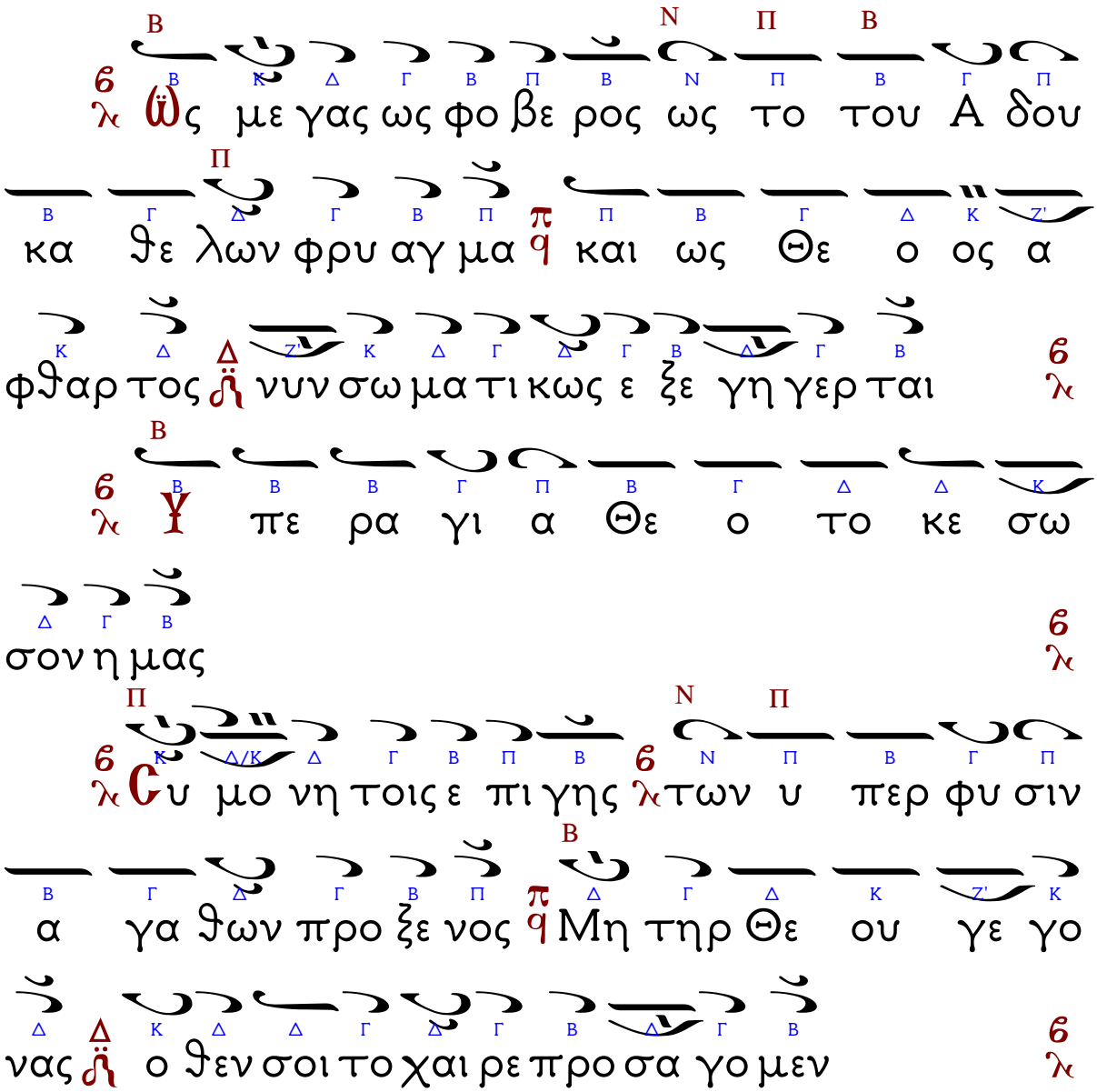
Ὡς μεγας ως φοβερος ως το του Αδου
καθελων φρυαγμα και ως Θεος ος α
φθαρτος νυν σωματικως εξεγηγερται
Υπεραγια Θεοτοκε σωσον ημας
Συμοντοις επιγης των υπερφυσιν
αγαθων προξενος Μητηρ Θεου γενου
νας ο θεν σοι το χαιρε προσαγομεν

Κανὼν α΄, Ὠδὴ γ΄, ὁ Προεόρτιος.
Ἦχος α΄. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχάσθω θνητὸς τῷ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἐν τῇ πίστει τοῦ Κυρίου, ὀρθοδόξως κραυγάζων, Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ μέλπων ἀεί· Ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν σῶν ἐντολῶν, στήριξόν με Δέσποτα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, συνεδρεύων Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθεὶς καθὼς οἶδε, Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ Βάπτισμα, ἀθανασίαν τῷ θείῳ λουτρῷ, πᾶσι παρεχόμενος.

Δόξα...

Ὕδατι ἐνθάψαι, τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας βουλόμενος, τοῦ Ἰορδάνου ἐν τοῖς ῥείθροις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Χριστὸς ὁ Θεὸς προέρχεται, καὶ ἀναπλάττει φθαρέντας ἡμᾶς, διὰ τοῦ Βαπτίσματος.

Καὶ νῦν...

Γύμνωσιν αἰσχίστην, περιστέλλων Ἀδὰμ τοῦ προπάτορος, ἀπογυμνοῦσαι ἑκουσίως, καὶ ῥοαῖς Ἰορδάνου, σαυτὸν περιστέλλεις ὕδασι, τὰ ὑπερῷα στεγάζων Χριστέ, μόνε πολυέλεε.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ῥύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ᾅδου συνέτριψε, καὶ ὡς Δεσπότης ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος. Ἦχος δ΄.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου, καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ᾅδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὔᾳ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς· Αὐτὸς γάρ ὡς μόνος κραταιὸς Θεός, καὶ Δεσπότης ἀνέστη τριήμερος.

Κάθισμα προεόρτιον.
Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Ὁ μέγας ὑετός, πρὸς ποτάμια ῥεῖθρα, προέρχεται σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας, πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε· Πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα; Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτό.

Κοντάκιον Προεόρτιον. Ἦχος δ΄.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ. Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἥκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Ὁ Οἶκος.

Οὐκ ἀπαιτῶ σε, Βαπτιστά, τοὺς ὅρους ὑπερβῆναι· οὐ λέγω σοι· Εἰπέ μοι, ἃ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεῖς ἁμαρτωλοῖς, μόνον βάπτισόν με σιωπῶν, καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ Βαπτίσματος· ἔξεις γὰρ διὰ τούτων ἀξίωμα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ γὰρ πάντων τῶν Προφητῶν μείζονά σε ποιήσω, ἐκείνων μὲν οὐδεὶς σαφῶς με κατεῖδεν, ἀλλ΄ ἐν τύποις καὶ ἐν σκιαῖς καὶ ἐνυπνίοις, σὺ δέ, ἐπὶ σοῦ ἱστάμενον κατὰ γνώμην· σῶσαι γὰρ ἥκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτοπλαστον.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν.

Τῇ Ε΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ.

Στίχοι.

Ὅπως τελευτᾷ Θεόπεμπτος, εἰπάτω.
Ἄθλων τελευτῶ, τὴν κάραν τμηθεὶς ξίφει.

Ἐθεντὸ μ’, ἐκραύγαζε τοῦ Ψαλτηρίου,
Λάκκῳ, Θεωνᾶς Μάρτυς, ἐν κατωτάτῳ.

Πέμπτῃ ἐκ ξίφεος λίπε τὸν δὲ βίον Θεόπεμπτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Συγκλητικῆς.

Στίχοι.

Συγκλητικὴ λιποῦσα δουλείαν βίου,
Κλητοῖς Θεοῦ σύνεστι δούλοις ἐν πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, τοῦ ἐν Ἀκρίτᾳ.

Στίχοι.

Ὁ Γρηγόριος ἀρεταῖς λάμψας μέγα,
Λαμπρῶς μεταστάς, καὶ μέγα πλουτεῖ κλέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φωστηρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σάϊς, ἐν θαλάσσῃ βληθείς, τελειοῦται.

Στίχοι.

Ἦλθον θαλάσσῃ εἰς βάθη, λέγει Σάϊς,
Φυγὼν τὰ ποτίζοντα τῆς πλάνης βάθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόειδος ὑπὸ δημίων πατούμενος τελειοῦται.

Στίχοι.

Πόδες πατοῦντες σαρκίον Θεοείδου,
Ψυχὴν ἀποθλίβουσι ληνῷ τοῦ πόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Δομνίνα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Χαρίζεταί σοι τὴν ἄνω κληρουχίαν,
Δομνίνα, σαρκὸς ἡ κάτω κακουχία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Τατιανὴ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι.

Τατιανὴ τακεῖσα νηστείαις πάλαι,
Νῦν Ἀγγέλοις σύνεστι νηστείας φίλοις.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ.

Οἱ εἱρμοί «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε...»

Ἦχος Πα

Ὠδὴ α΄.

Βυ θου α νε κα λυ ψε πυθ με να
και δι α ξη ρας οι κει ει ους ελ κει εν αυ
τω κα τα κα λυ ψας αν τι πα λους ο κρα
ται ος ἐν πο λε μοις Κυ ρι ος ο ο τι δε
δο ξα σται

Ὠδὴ γ΄.

Ἰ σχυν ο δι δους τοις βα σι λευ
σιν η μων Κυ ρι ος και κε ρας χρι στων αυ
του υ ψων Παρ θε νου α πο τι κτε ται μο λει δε
προς το βα πτι σμα δι ο πι στοι βο η σω
μεν ουκ ε στιν α γι ος ω ως ο Θε ος η

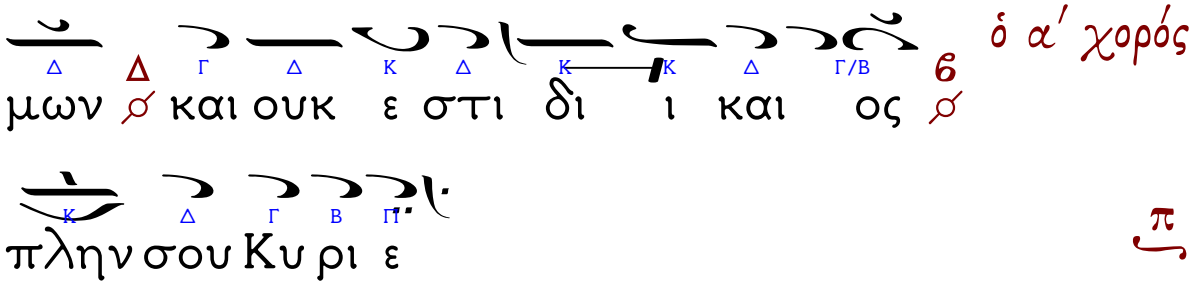
ὁ α΄ χορός
μων σ και ουκ ε στι δι ι και ος σ
πλην σου Κυ ρι ε
Ὠδὴ δ΄.
Κη κο α Κυ ρι ε φω νη ης σου
ον ει πας φω νη βο ων τος ε εν ε ρη μω ο
τε ε βρον τη σας πολ λων ε πι υ δα των
τω σω μαρ τυ ρου με νος Υι ω ο λος γε γο
νως του πα ρον τος Πνευ μα τος δε ε βο η σε
συ ει Χρι στος Θε ου σο φι ι α και δυ να
μις
Ὠδὴ ε΄.
η σους ο ζω η ης αρ χη γος
σ λυ σαι το κα τα κρι μα η κει Α δαμ του

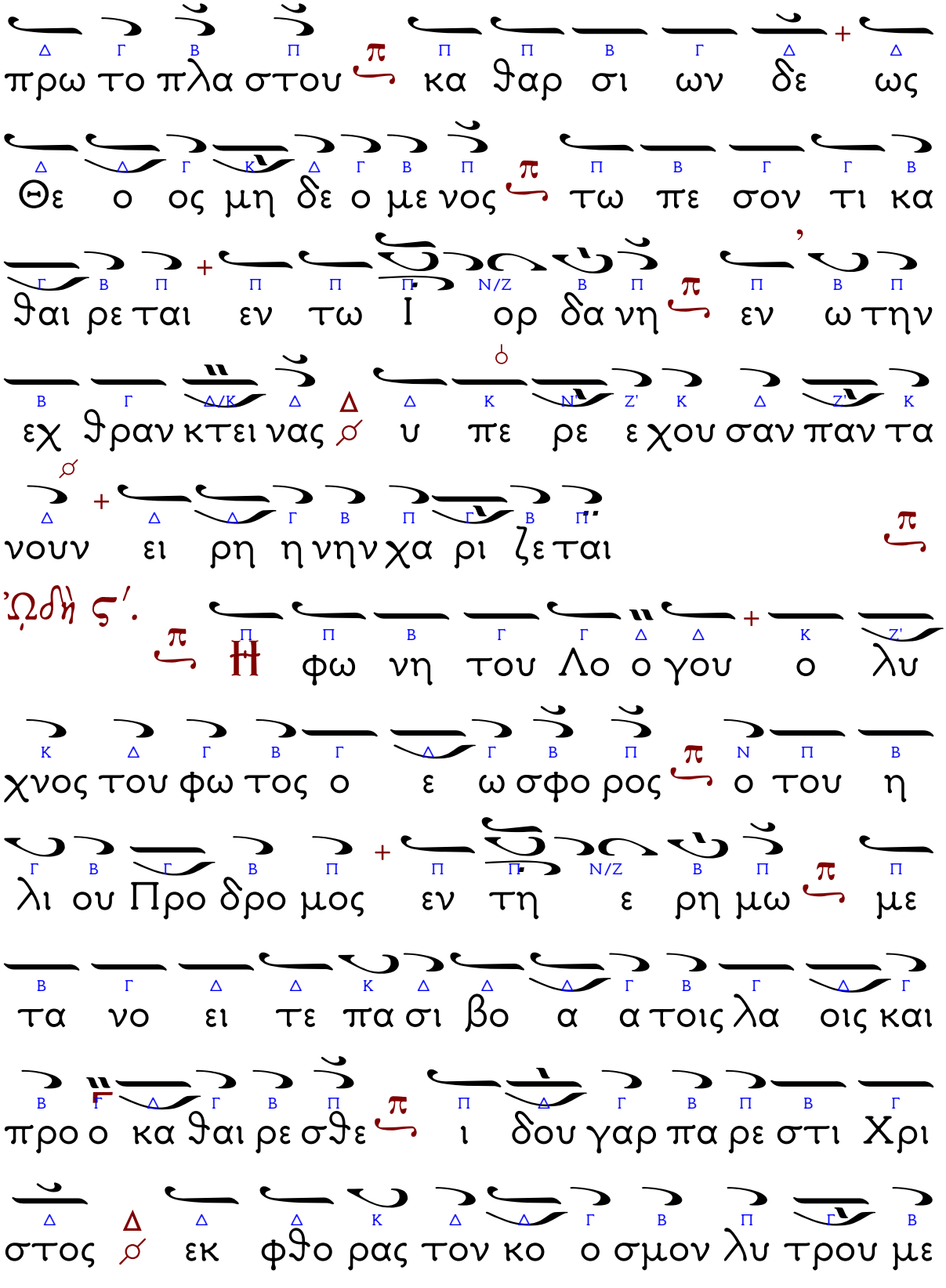
πρω το πλα στου κα ϑαρ σι ων δε ως
Θε ο ος μη δε ο με νος τω πε σον τι κα
ϑαι ρε ται εν τω Ι ορ δα νη εν ω την
εχ ϑραν κτει νας υ πε ρε εχου σαν παν τα
νουν ει ρη η νην χα ρι ζε ται
Ὠδὴ ϛ΄.
Η φω νη του Λο ο γου ο λυ
χνος του φω τος ο ε ω σφο ρος ο του η
λι ου Προ δρο μος εν τη ε ρη μω με
τα νο ει τε πα σι βο α α τοις λα οις και
προ ο κα ϑαι ρε σϑε ι δου γαρ πα ρε στι Χρι
στος εκ φϑο ρας τον κο ο σμον λυ τρου με

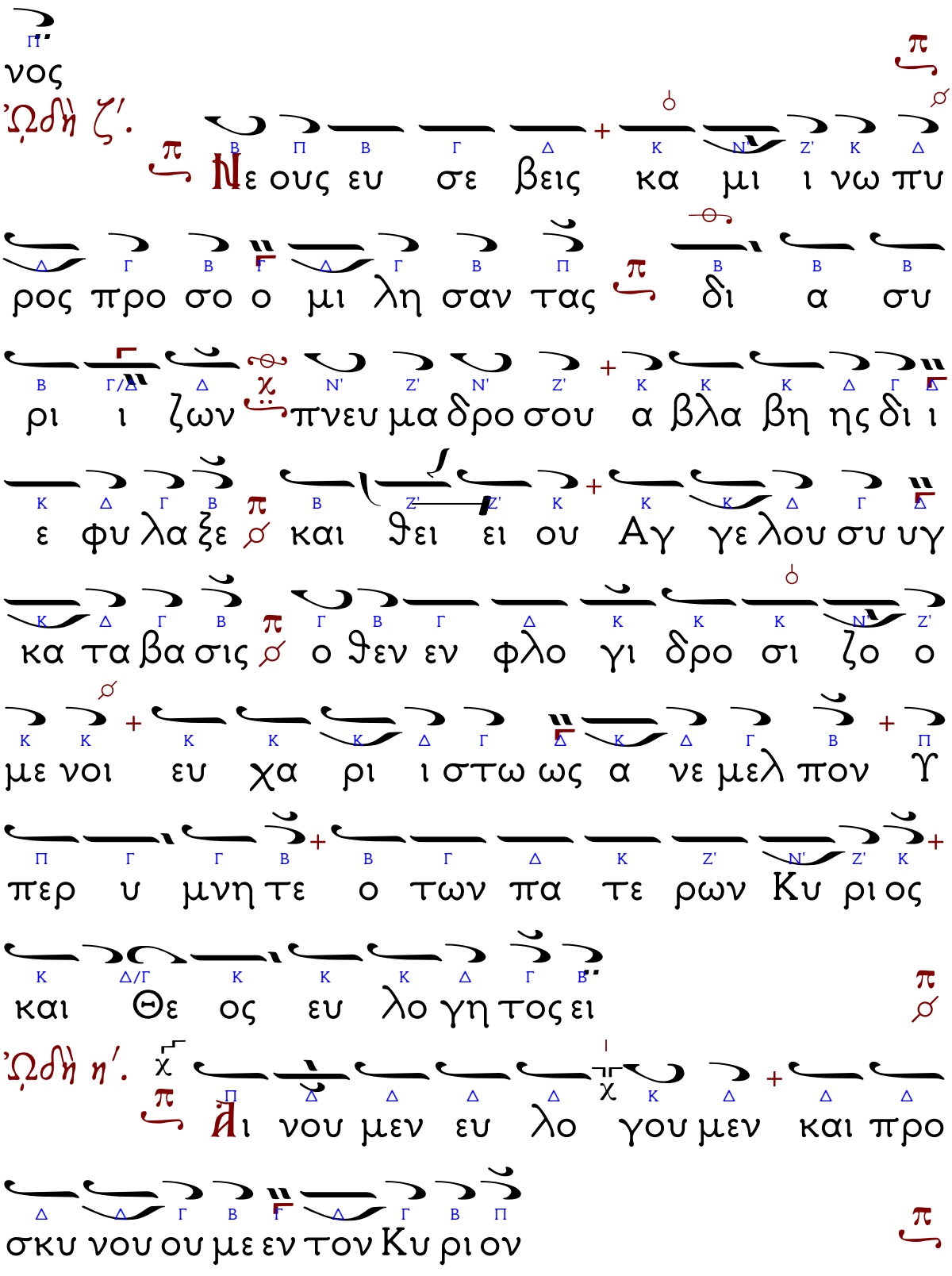
νος
Ὠδὴ ζ΄.
Νε ους ευ σε βεις κα μι ι νω πυ
ρος προ σο ο μι λη σαν τας δι α συ
ρι ι ζων πνευ μα δρο σου α βλα βη ης δι ι
ε φυ λα ξε και ϑει ει ου Αγ γε λου συ υγ
κα τα βα σις ο ϑεν εν φλο γι δρο σι ζο ο
με νοι ευ χα ρι ι στω ως α νε μελ πον Υ
περ υ μνη τε ο των πα τε ρων Κυ ριος
και Θε ος ευ λο γη τος ει
Ὠδὴ η΄.
Αἰ νου μεν ευ λο γου μεν και προ
σκυ νου ου με εν τον Κυ ριον

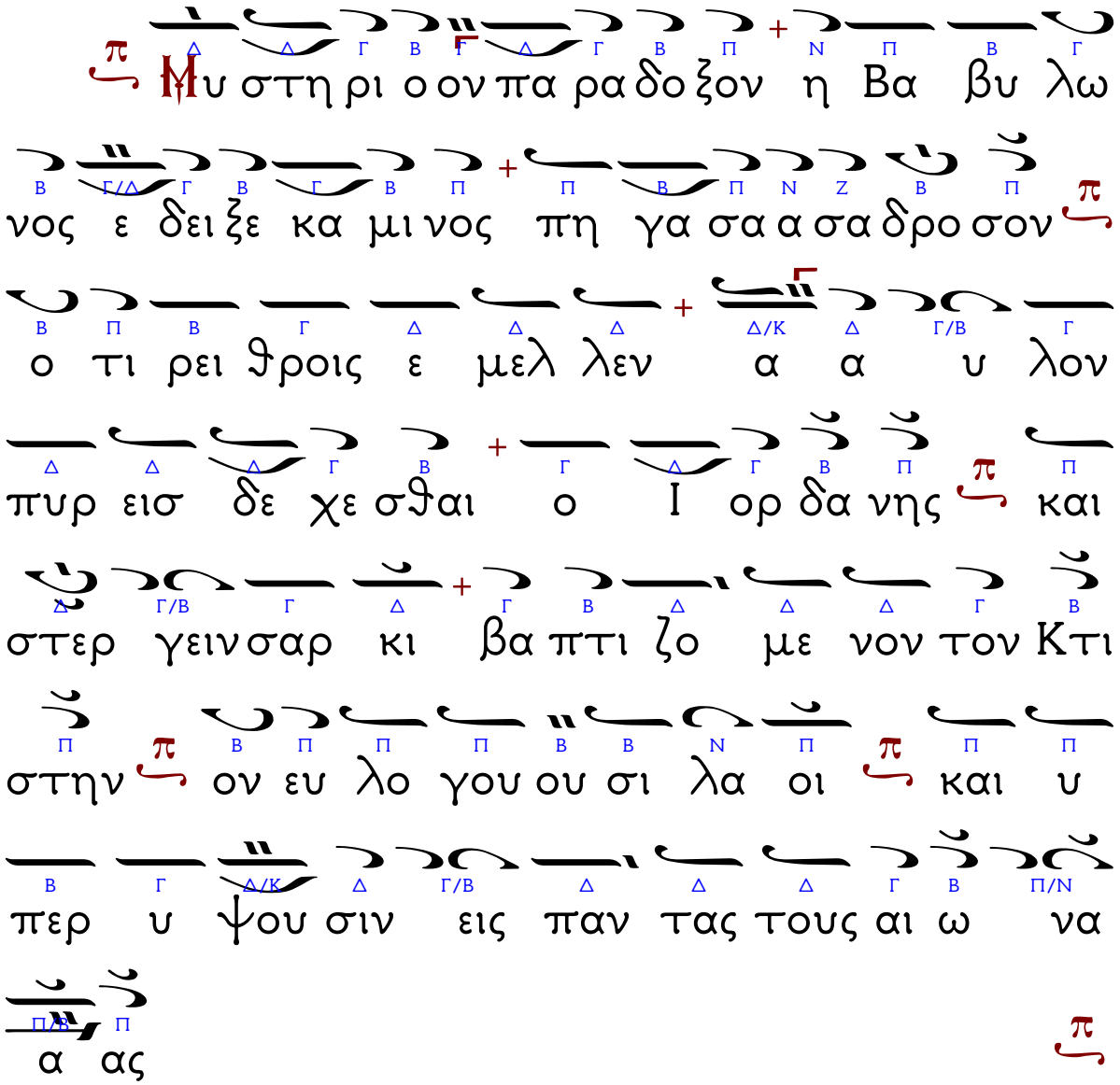
Μυ στη ρι ο ον πα ρα δο ξον η Βα βυ λω
νος ε δει ξε κα μι νος πη γα σα α σα δρο σον
ο τι ρει θροις ε μελ λεν α α υ λον
πυρ εισ δε χε σθαι ο Ι ορ δα νης και
στερ γειν σαρ κι βα πτι ζο με νον τον Κτι
στην ον ευ λο γου ου σι λα οι και υ
περ υ ψου σιν εις παν τας τους αι ω να
α ας

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός:

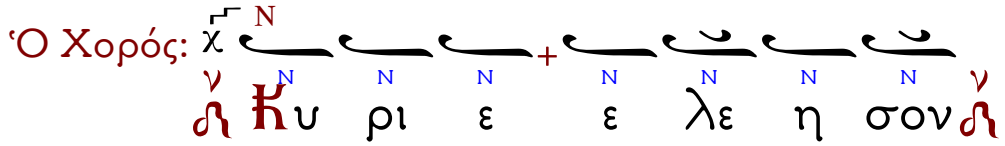

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:

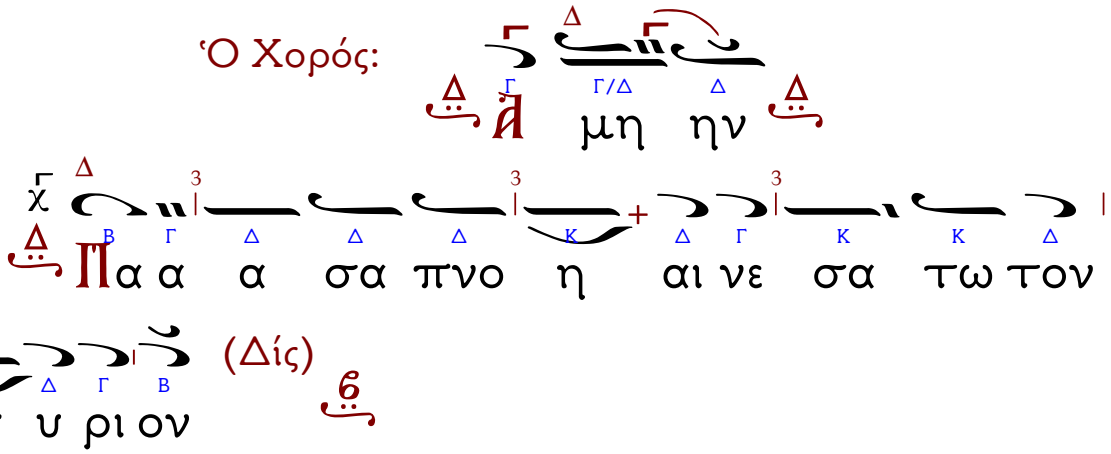

Τὸ τρίτον.

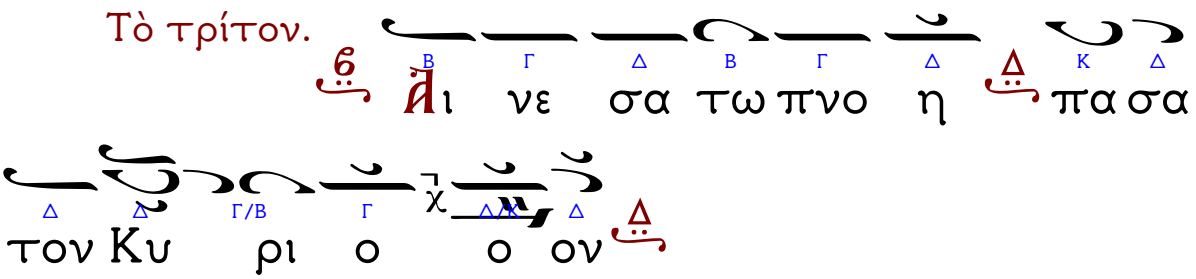

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ὁ χορός:

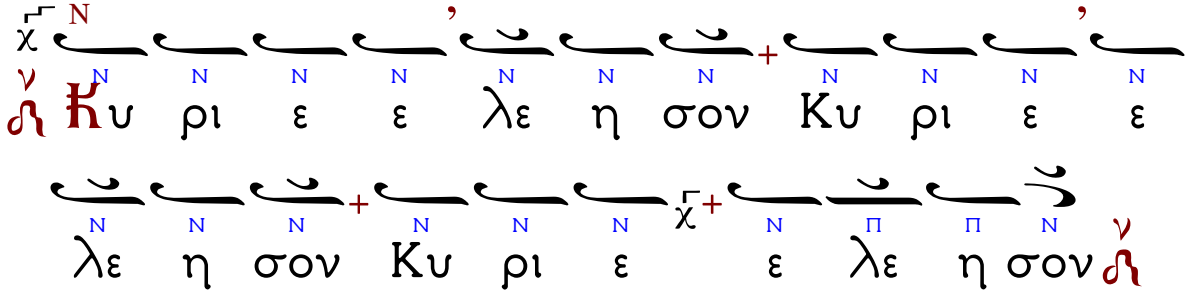

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός: 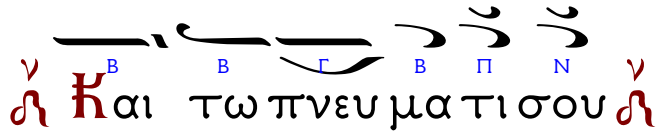

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός: 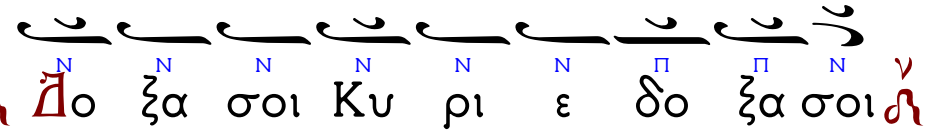

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Ν΄ Ψαλμὸς.

Ἦχος Δι

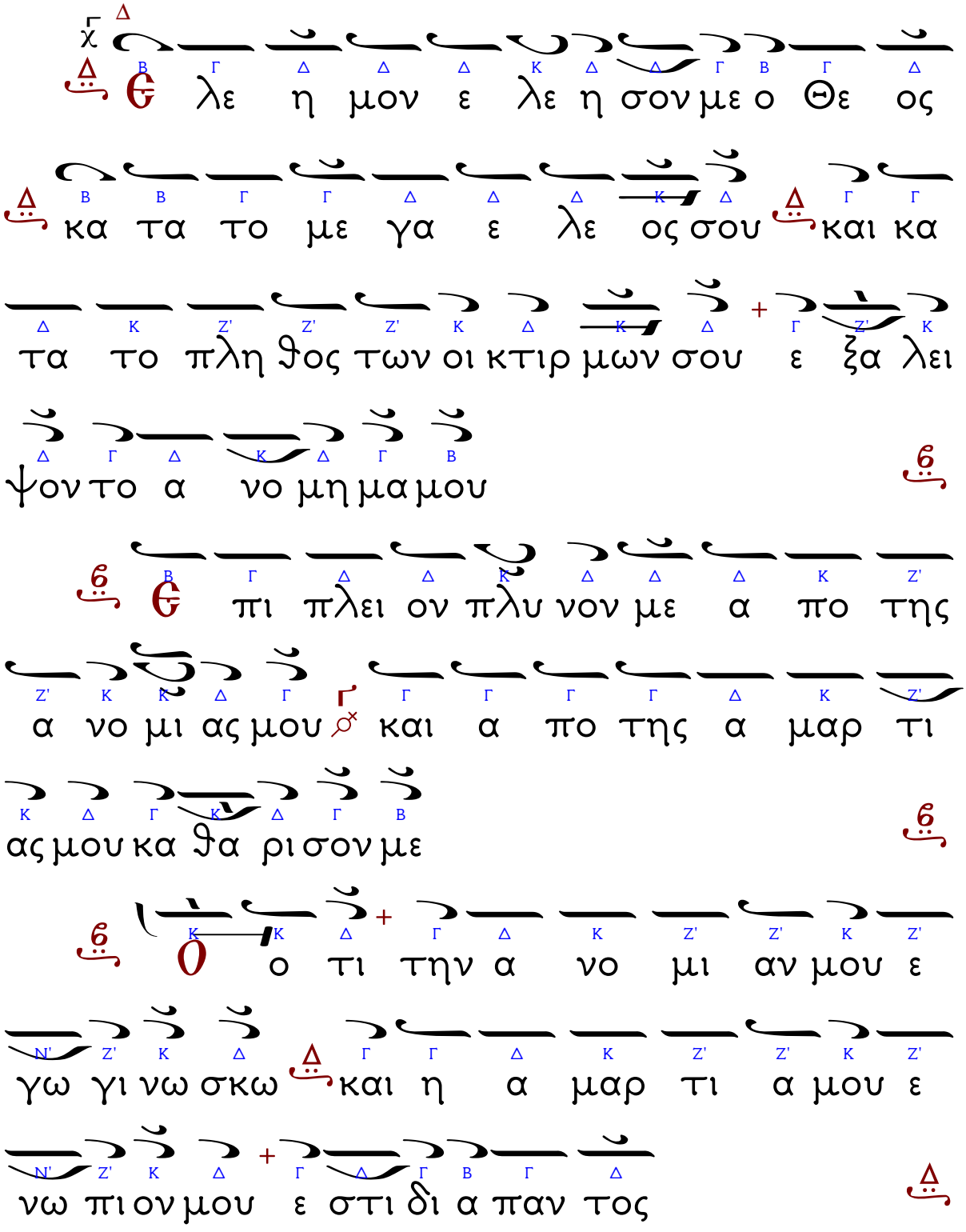
Θε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος
κα τα το με γα ε λε ος σου και κα
τα το πλη θος των οι κτιρ μων σου ε ξα λει
ψον το α νο μη μα μου
Θ πι πλει ον πλυ νον με α πο της
α νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι
ας μου κα θα ρι σον με
Ο ο τι την α νο μι αν μου ε
γω γι νω σκω και η α μαρ τι α μου ε
νω πι ον μου ε στι δι α παν τος

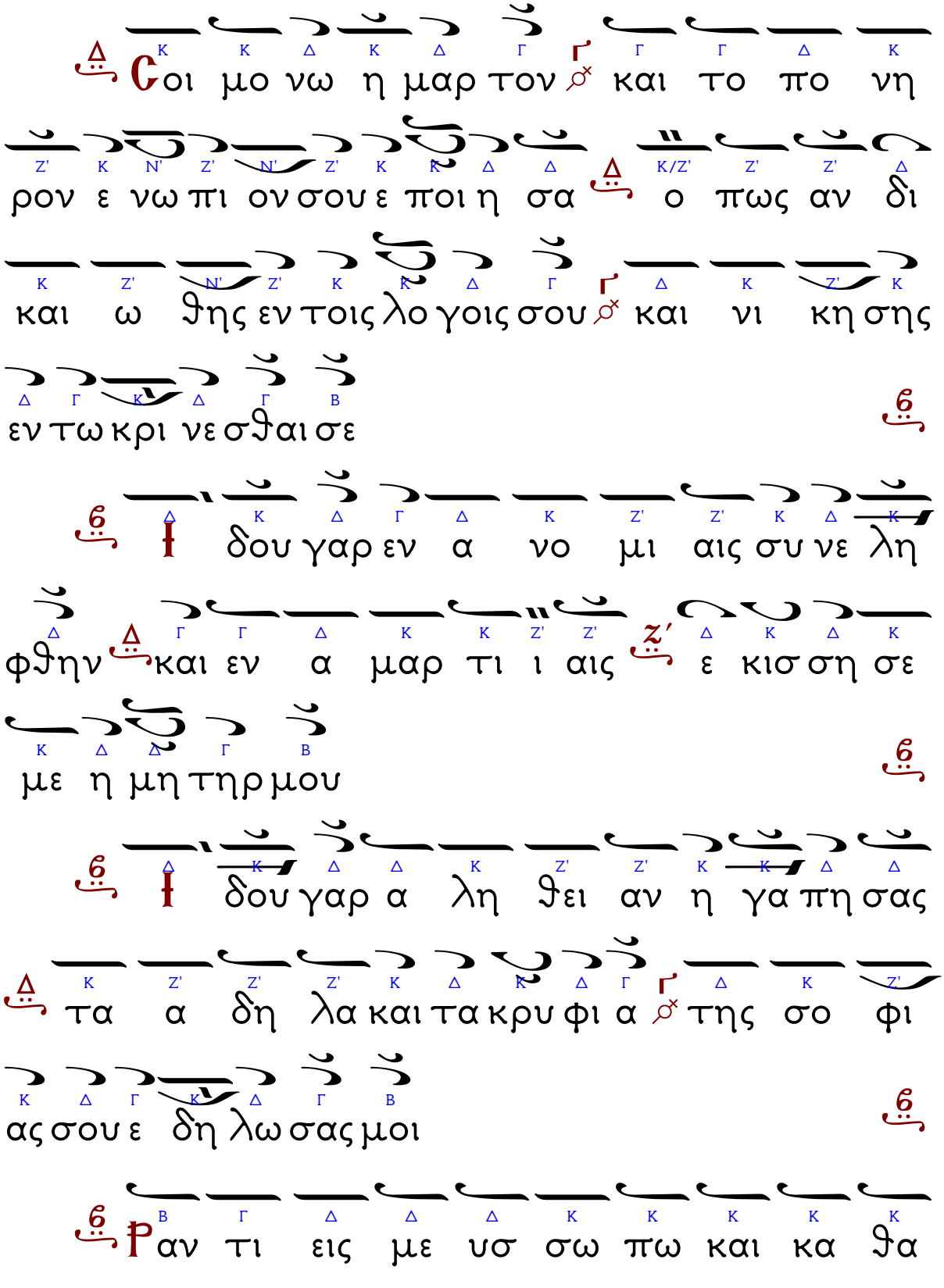
Σοι μο νω η μαρ τον και το πο νη
ρον ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως αν δι
και ω φης εν τοις λο γοις σου και νι κη σης
εν τω κρι νε σθαι σε
Ἰδου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη
φθην και εν α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε
με η μη τηρ μου
Ἰδου γαρ α λη θει αν η γα πη σας
τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι
ας σου ε δη λω σας μοι
Ραν τι εις με υσ σω πω και κα θα

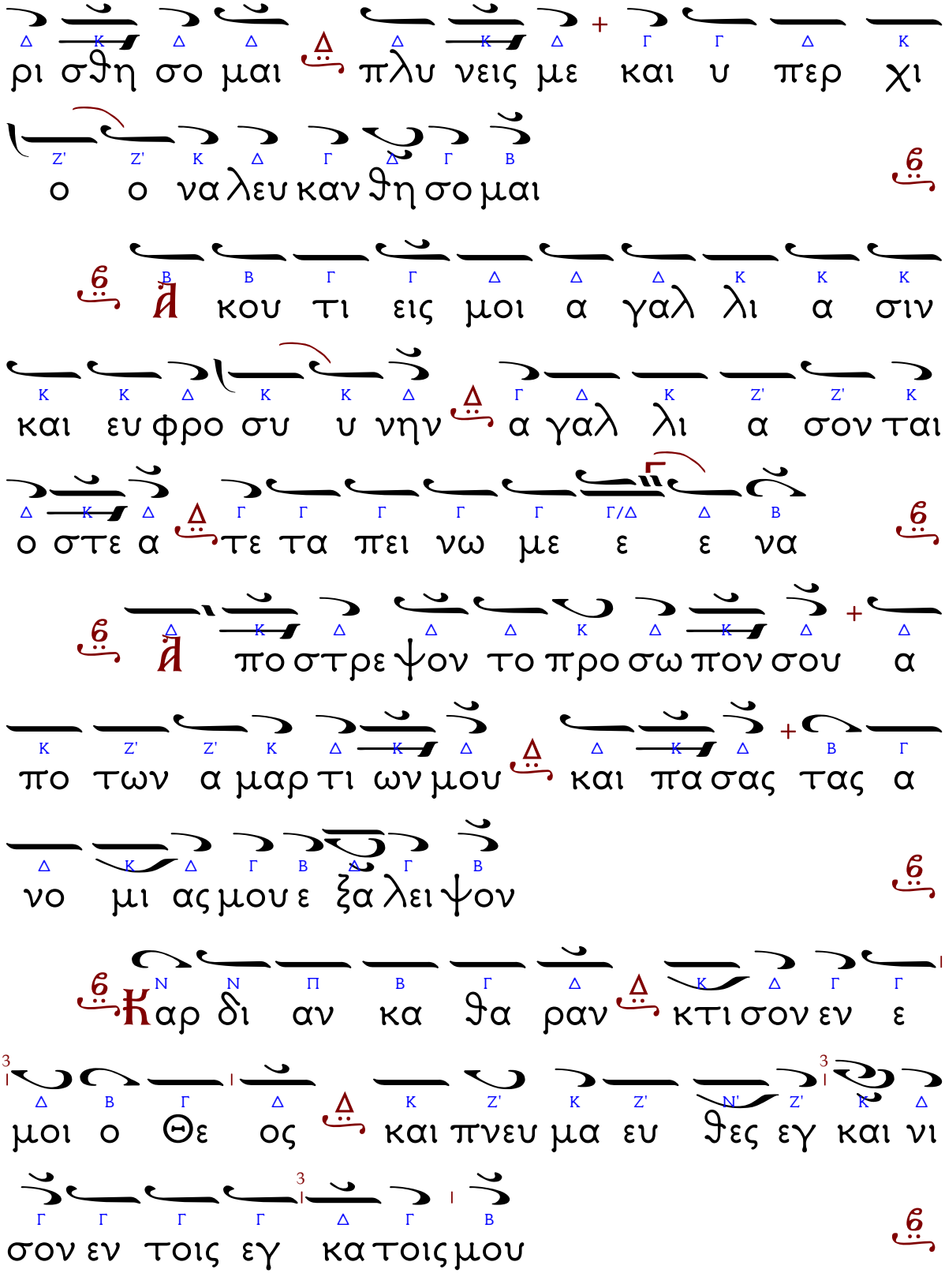
ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ χι
ο ο να λευ καν θη σο μαι
Ἀ κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν
και ευ φρο συ υ νην α γαλ λι α σον ται
ο στε α τε τα πει νω με ε ε να
Ἀ πο στρε ψον το προ σω πον σου α
πο των α μαρ τι ων μου και πα σας τας α
νο μι ας μου ε ξα λει ψον
Ϗαρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε
μοι ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι
σον εν τοις εγ κα τοις μου

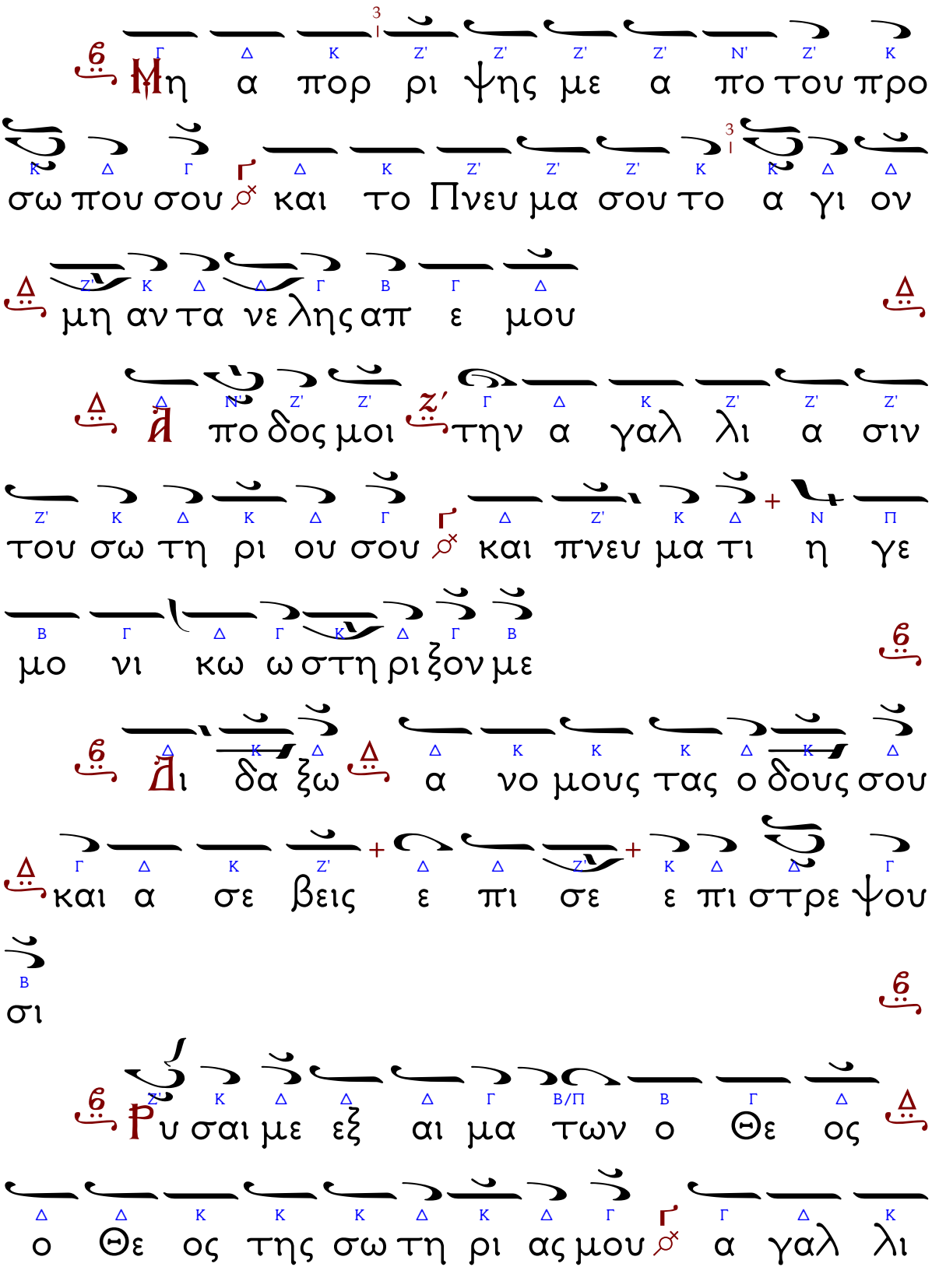
Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ
σω που σου και το Πνευ μα σου το α γι ον
μη αν τα νε λης απ ε μου
Δι δα ξω α νο μους τας ο δους σου
και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ψου
σι
Ρυ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος
ο Θε ος της σω τη ρι ας μου α γαλ λι

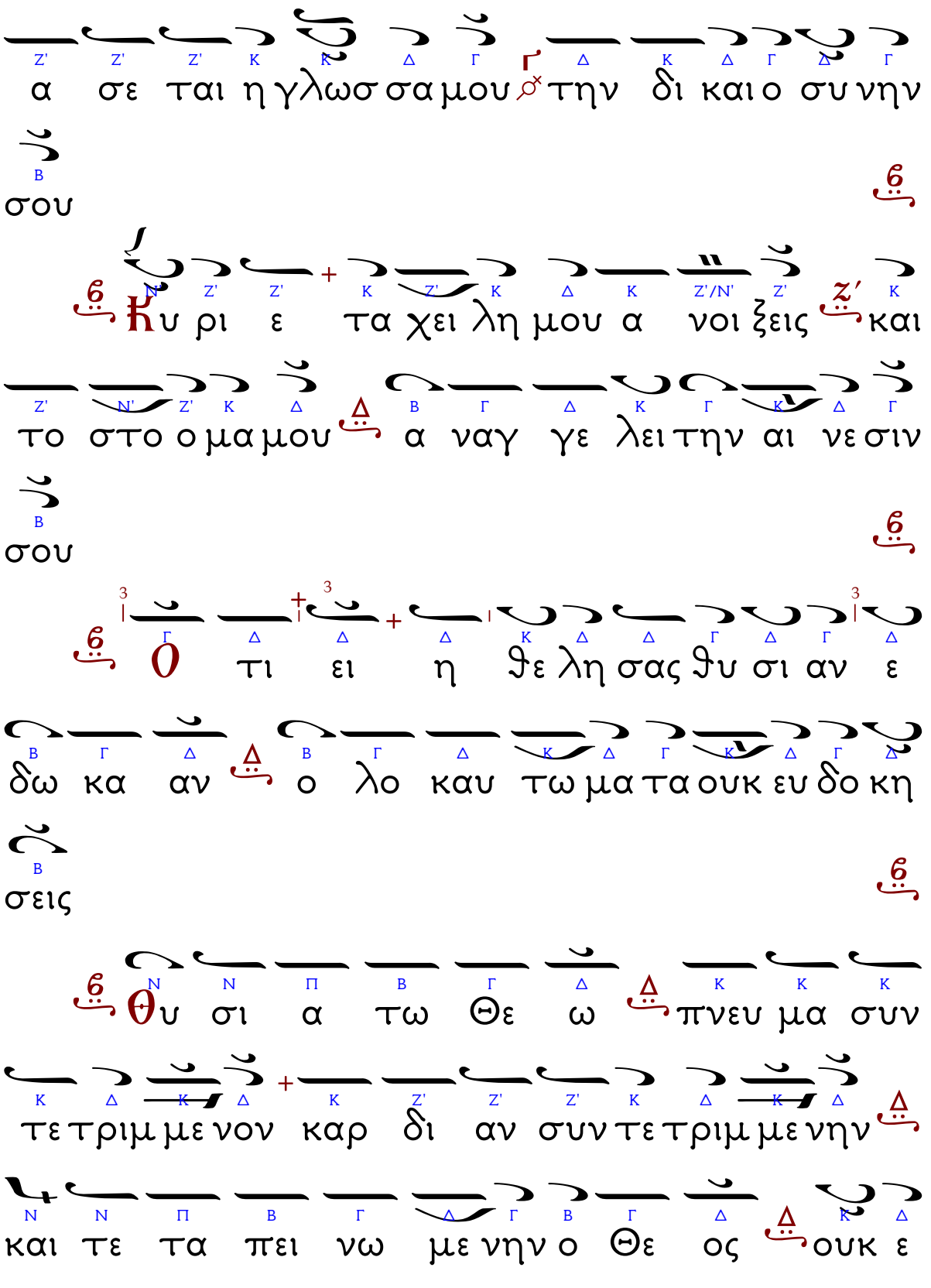
α σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην
σου
Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και
το στο ο μα μου α ναγ γε λει την αι νε σιν
σου
Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε
δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη
σεις
Θυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν
τε τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην
και τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε

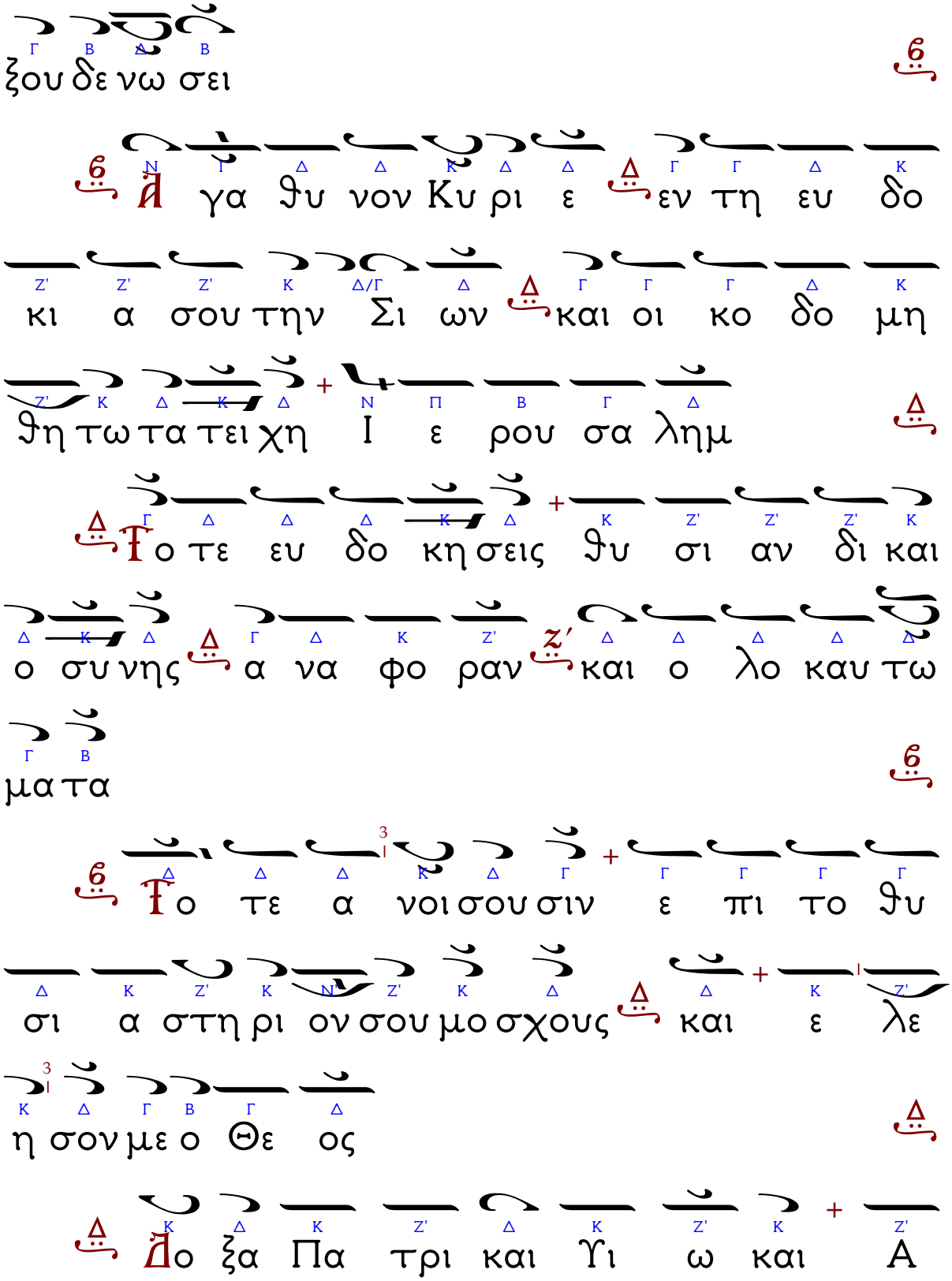
Γ Β Δ Β
ξου δε νω σει
Δ γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο
Ζ' Ζ' Ζ' Κ Δ/Γ Δ Γ Γ Γ Δ Κ
κι α σου την Σι ων και οι κο δο μη
Ζ' Κ Δ Κ Δ Ν Π Β Γ Δ
θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ
Γ Δ Δ Δ Κ Δ Κ Ζ' Ζ' Ζ' Κ
Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και
Δ Κ Δ Δ Γ Δ Κ Ζ' Ζ' Δ Δ Δ Δ Δ
ο συ νης α να φο ραν και ο λο καυ τω
Γ Β
μα τα
Δ Δ Δ Κ Δ Γ Γ Γ Γ Γ
Το τε α νοι σου σιν ε πι το θυ
Δ Κ Ζ' Κ Ν Ζ' Κ Δ Δ Κ Ζ'
σι α στη ρι ον σου μο σχους και ε λε
Κ Δ Γ Β Γ Δ
η σον με ο Θε ος
Κ Δ Κ Ζ' Δ Κ Ζ' Κ Ζ'
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

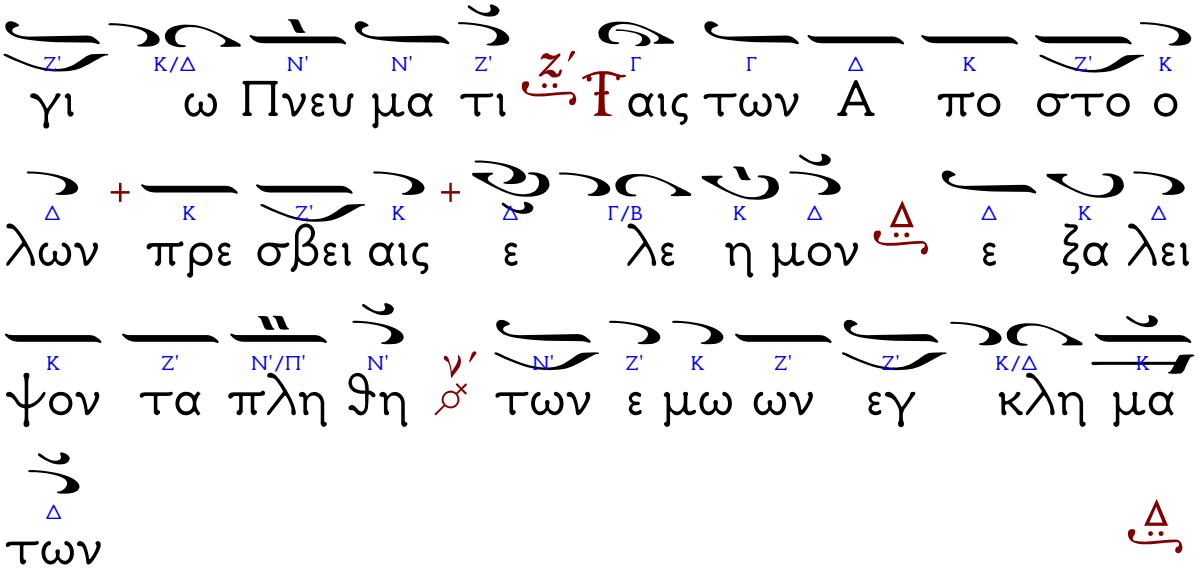
γι ω Πνευ μα τι ζ΄ Ταις των Α πο στο ο
λων πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα λει
ψον τα πλη θη ν΄ των ε μω ων εγ κλη μα
των
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην Ταις της Θε ο
το ο κου πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα
λει ψον τα πλη θη ν΄ των ε μω ων εγ κλη μα
των
Θ λε η μον ε λε η σον με ο
Θε ος κα τα το με γα ε λε ος σου

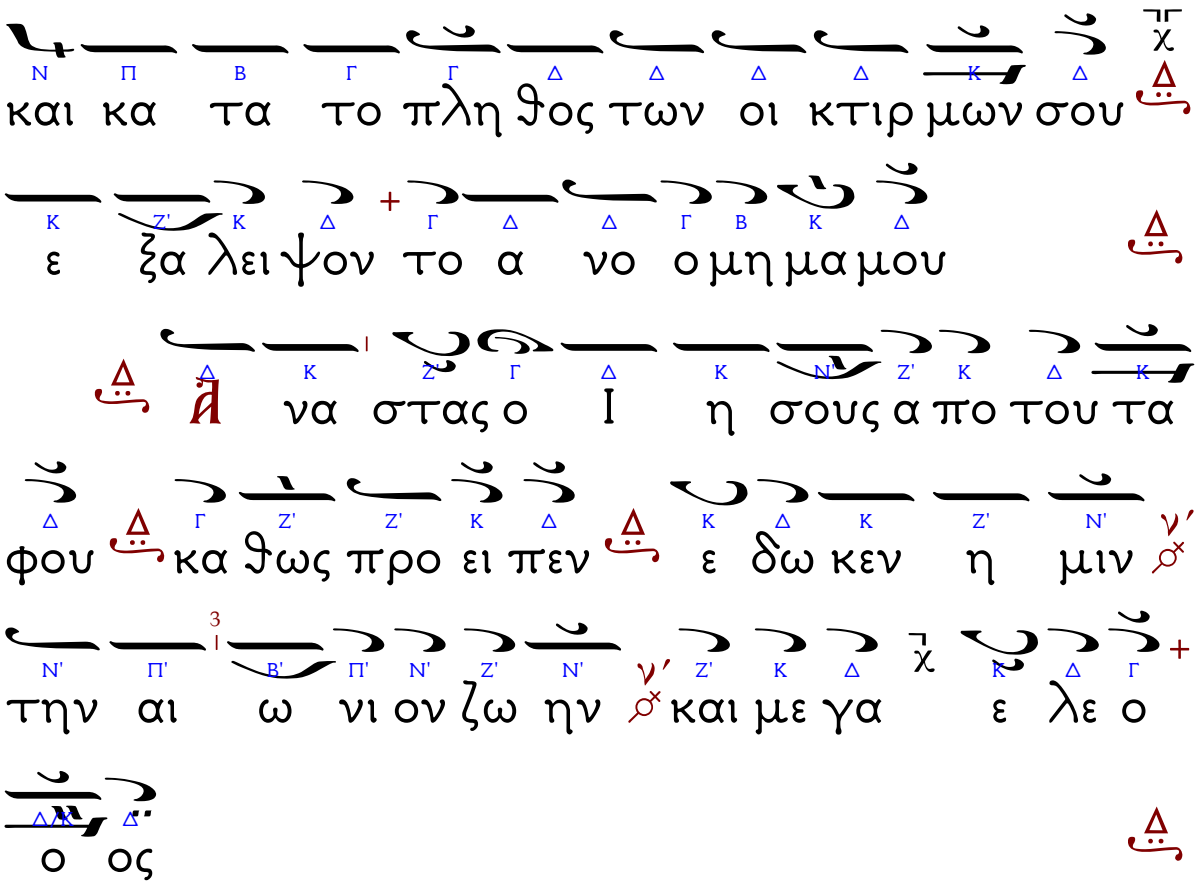
και κα τα το πλη θος των οι κτιρ μων σου
ε ξα λει ψον το α νο ο μη μα μου
Ἀ να στας ο Ι η σους α πο του τα
φου κα θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν
την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο
ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

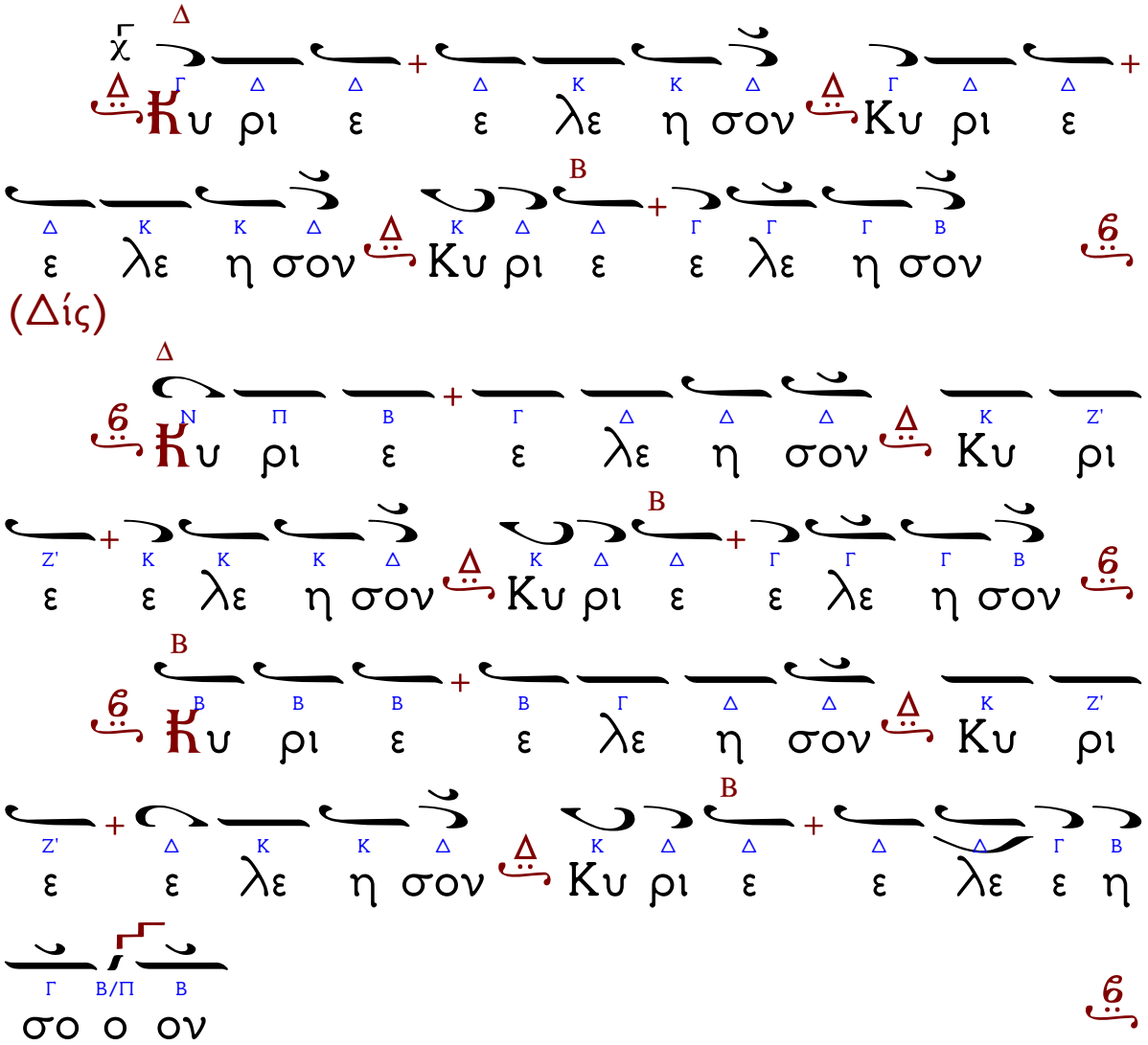

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός.

Τιμιωτέρα εἰς ἦχον β΄.

Ἦχος Β΄ Πα

Στίχος α΄. Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι μου

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ραφιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Στίχος β΄. Ὅ τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι

δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με

πα α σαι αι γε νε αι

Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

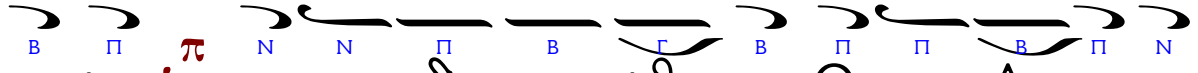
ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον

τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

ε με γα λυ νο μεν

Στίχος γ΄.

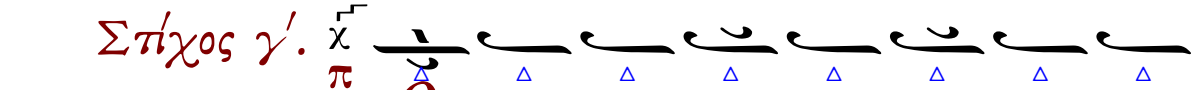
Ο τι ε ποι η σε μοι με

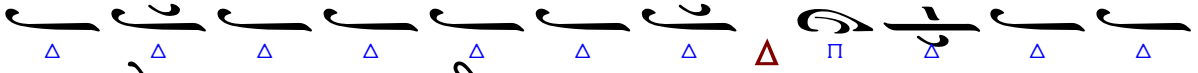
γα λει α ο δυ να τος και α γι ον

το ο νο μα αυ του και το ε λε ος αυ

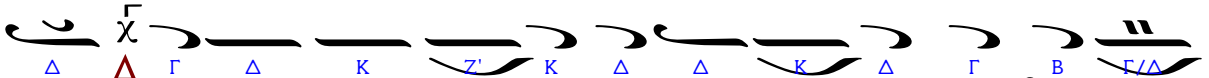
του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με

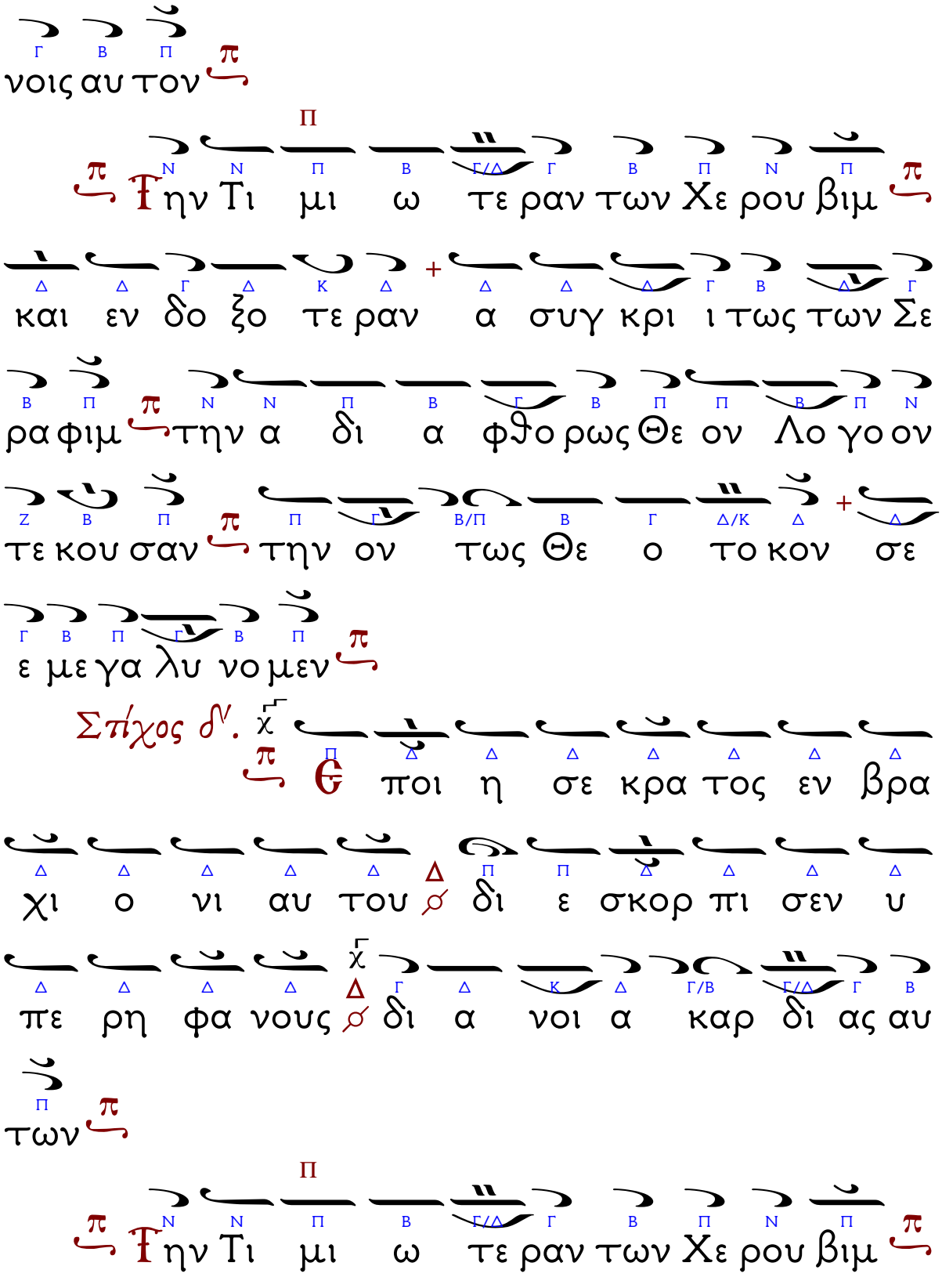
νοις αυ τον
Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε
ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον
τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
ε με γα λυ νο μεν
Στίχος α΄.
Θ ποι η σε κρα τος εν βρα
χι ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ
πε ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ
των
Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

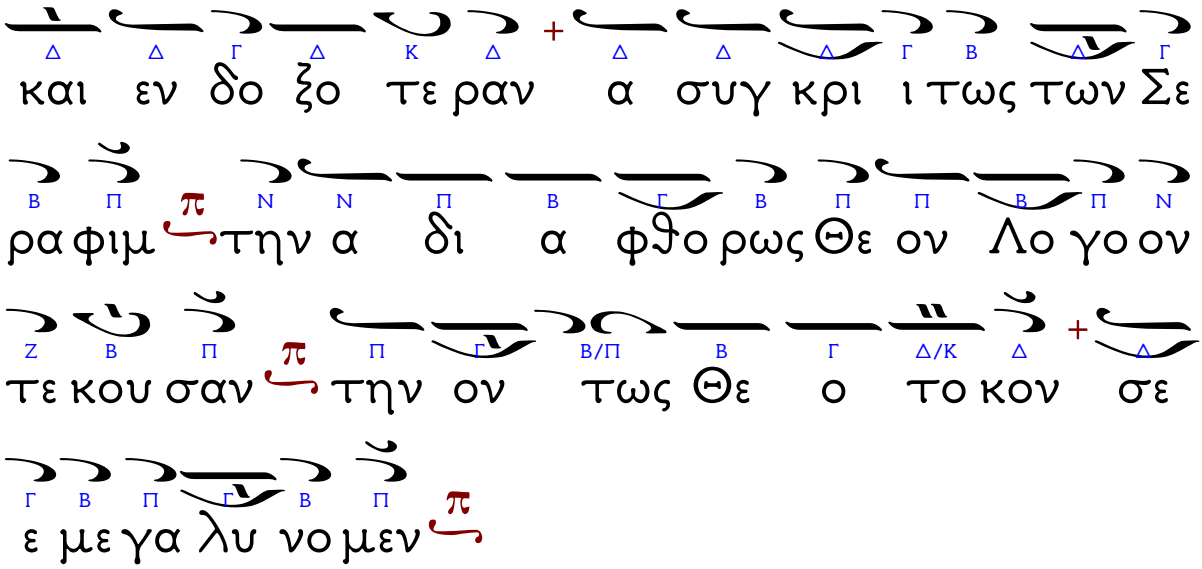
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε
ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον
τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
ε με γα λυ νο μεν

Στίχος ε΄.

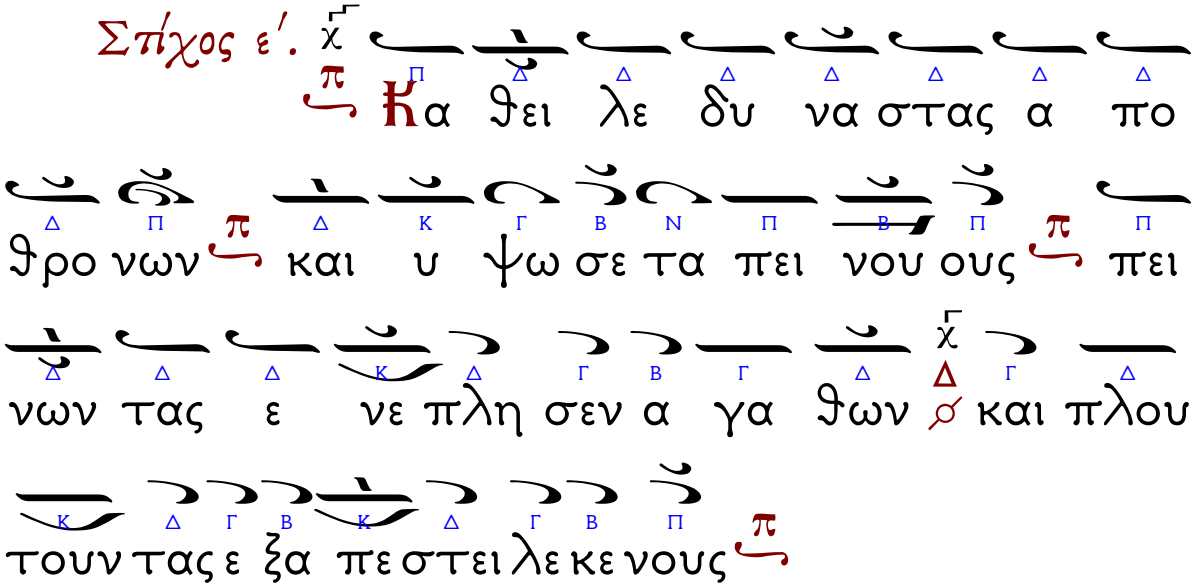
Κα θει λε δυ να στας α πο
θρο νων και υ ψω σε τα πει νου ους πει
νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου
τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

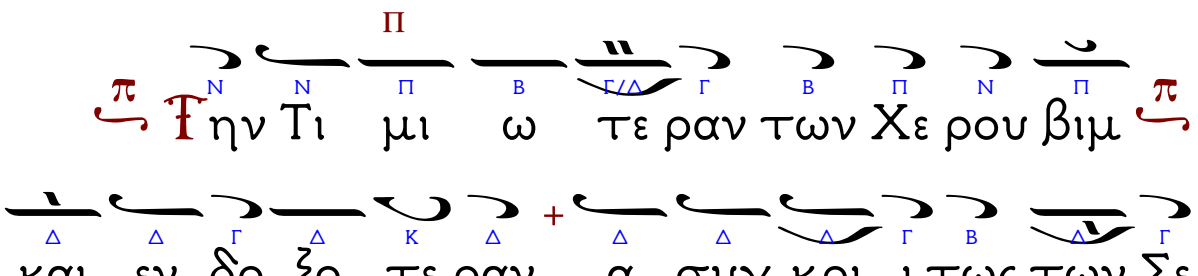
Τ
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε
ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον

τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

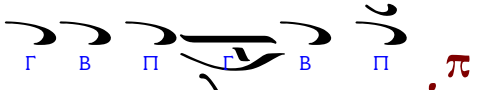
ε με γα λυ νο μεν

Σπίχος στ΄.

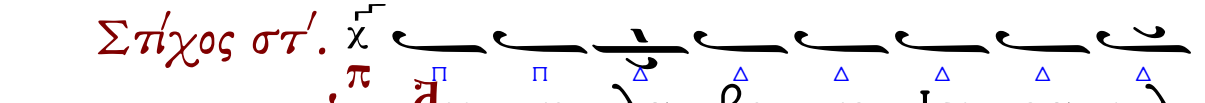
Ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

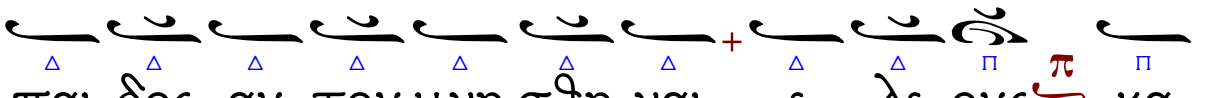
παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα

θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η

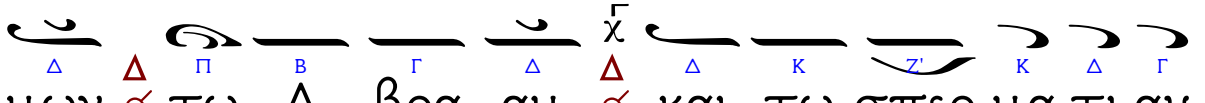
μων ∅ τω Α βρα αμ ∅ και τω σπερ μα τι αυ

του ε ως αι ω ω νος

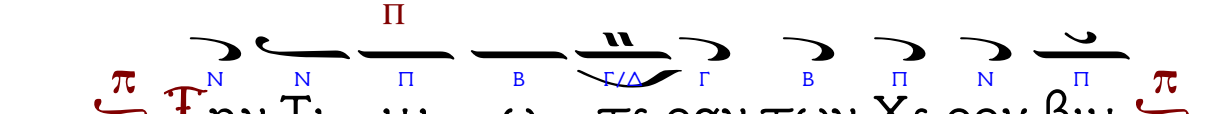
Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

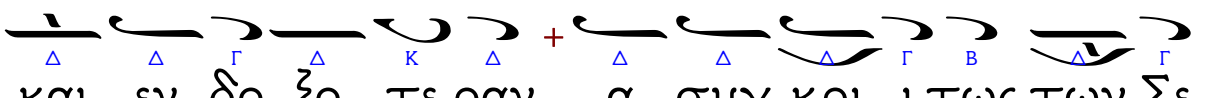
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

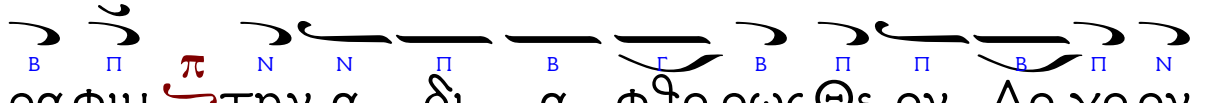
ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον

τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

Ὁ εἱρμὸς τῆς θ΄ ᾠδῆς τῶν Καταβασιῶν.

Ἦχος Πα

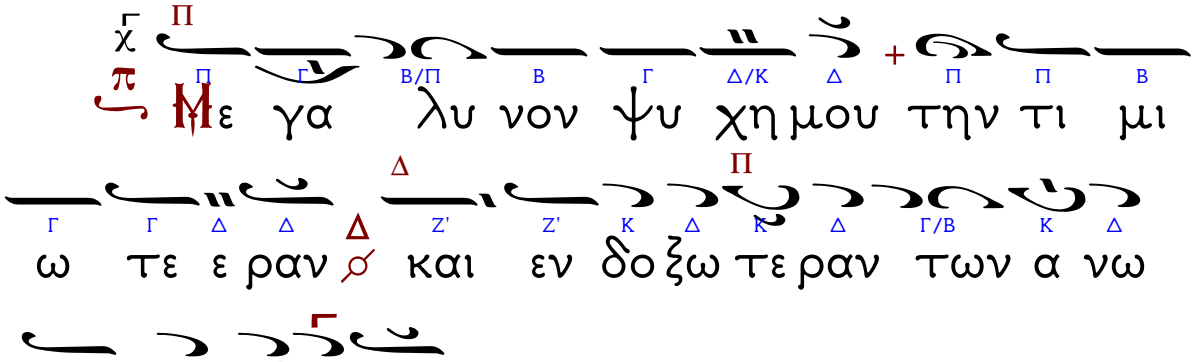

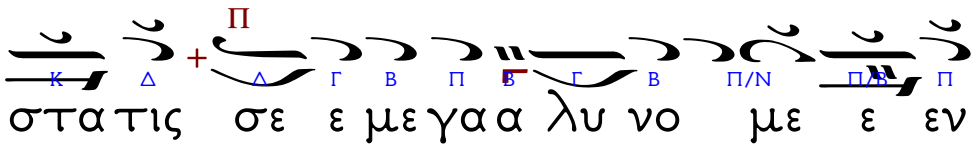
Π
Κ Δ Δ Γ Β Π Β Γ Β Π/Ν Π/Β Π
στα τις σε ε με γα α λυ νο με ε εν

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἦχος Δι

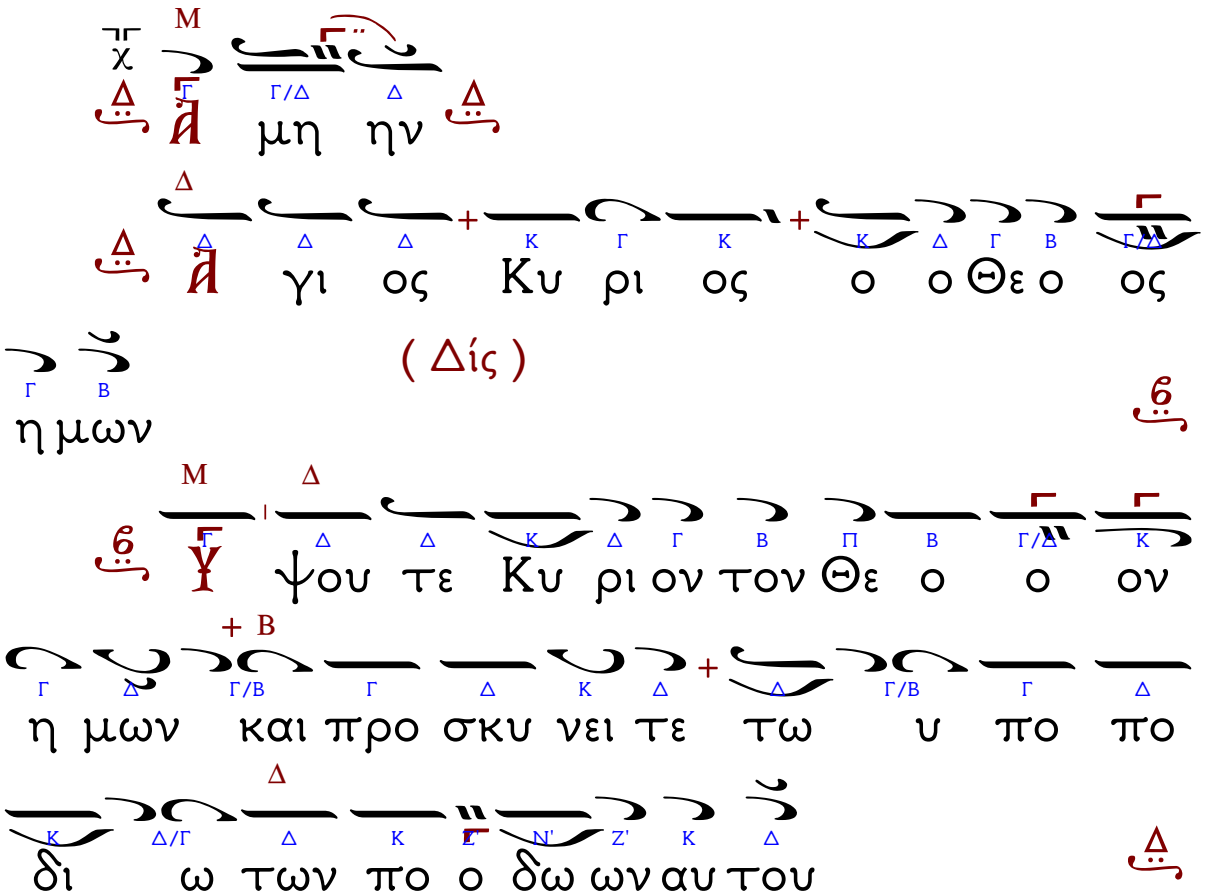

Ὁ β΄ χορός:

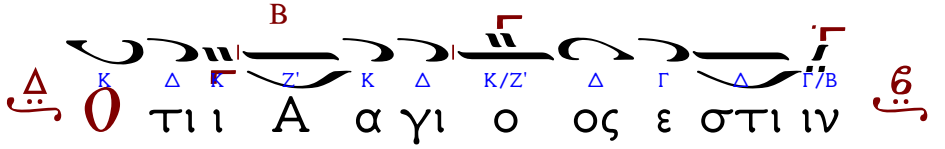

Εἶτα ψάλλονται τὰ Ἐξαποστειλάρια.

Ἐωθινόν Ζ΄ Ἦχος Δι

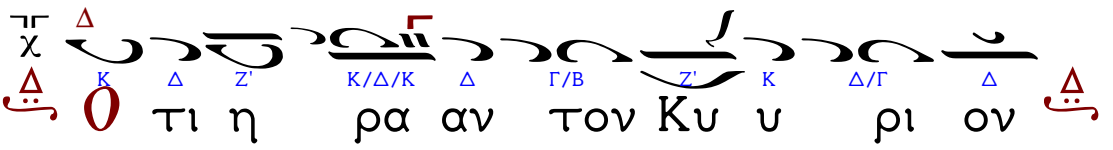

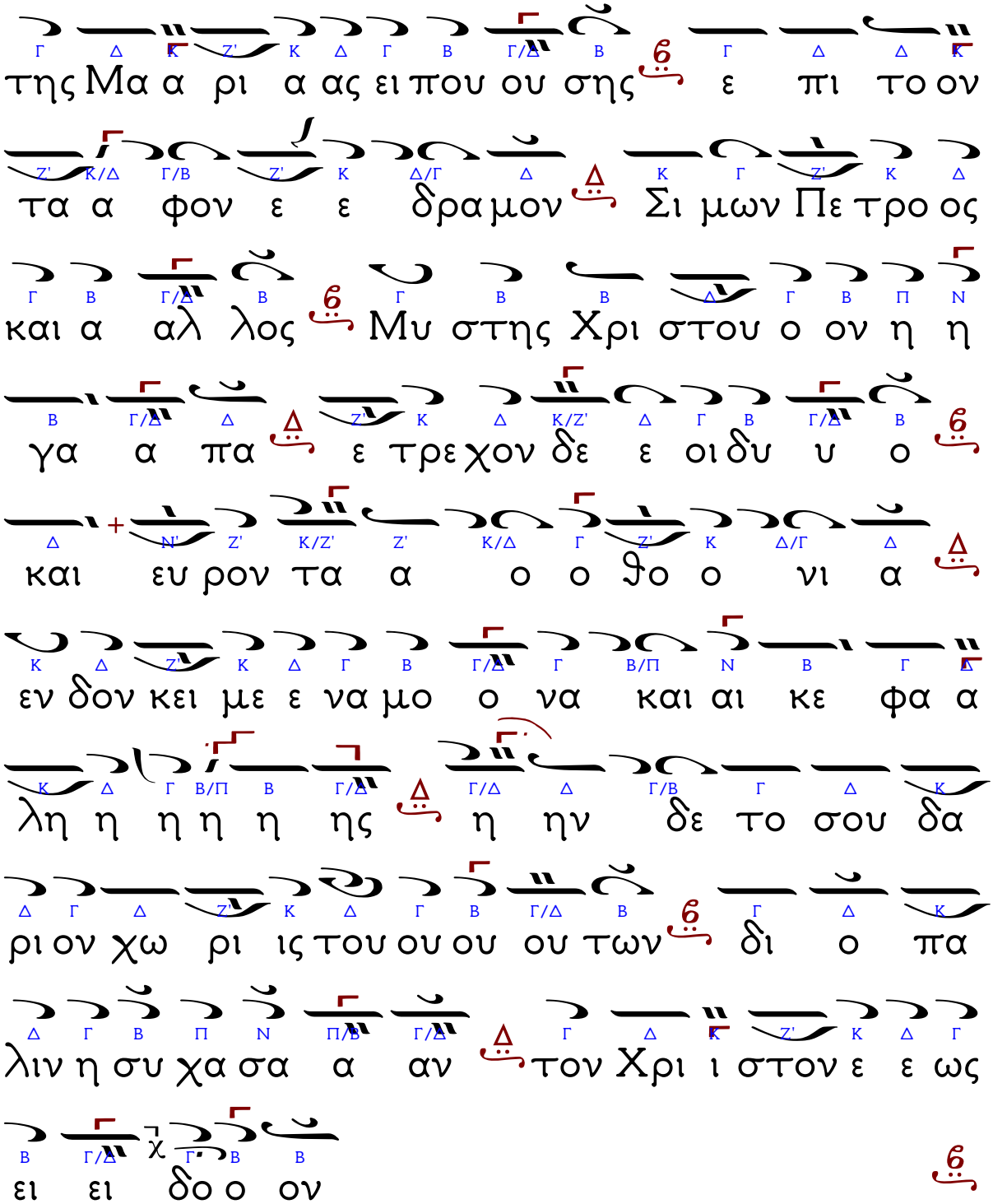
της Μα α ρι α ας ει που ου σης ε πι το ον
τα α φον ε ε δρα μον Σι μων Πε τρο ος
και α αλ λος Μυ στης Χρι στου ο ον η η
γα α πα ε τρε χον δε ε οι δυ υ ο
και ευ ρον τα α ο ο θο ο νι α
εν δον κει με ε να μο ο να και αι κε φα α
λη η η η η ης η ην δε το σου δα
ρι ον χω ρι ις του ου ου ου των δι ο πα
λιν η συ χα σα α αν τον Χρι ι στον ε ε ως
ει ει δο ο ον

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β΄.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πῶς ῥεῖθρά σε ποτάμια, εἰσδέξονται Φιλάνθρωπε, τὸν ποταμοὺς καὶ θαλάσσας, ποιήσαντα ἐκ μὴ ὄντων; πῶς κορυφὴν τὴν ἄχραντον, τὴν σὴν τολμήσει Πρόδρομος, χειροθετῆσαι Δεσπότα; ὑμνοῦμεν φρίττοντες Λόγε, τῆς σῆς πτωχείας τὸ ὕψος.

Εἰς τοὺς αἴνους.

Ἦχος δ΄ Πα

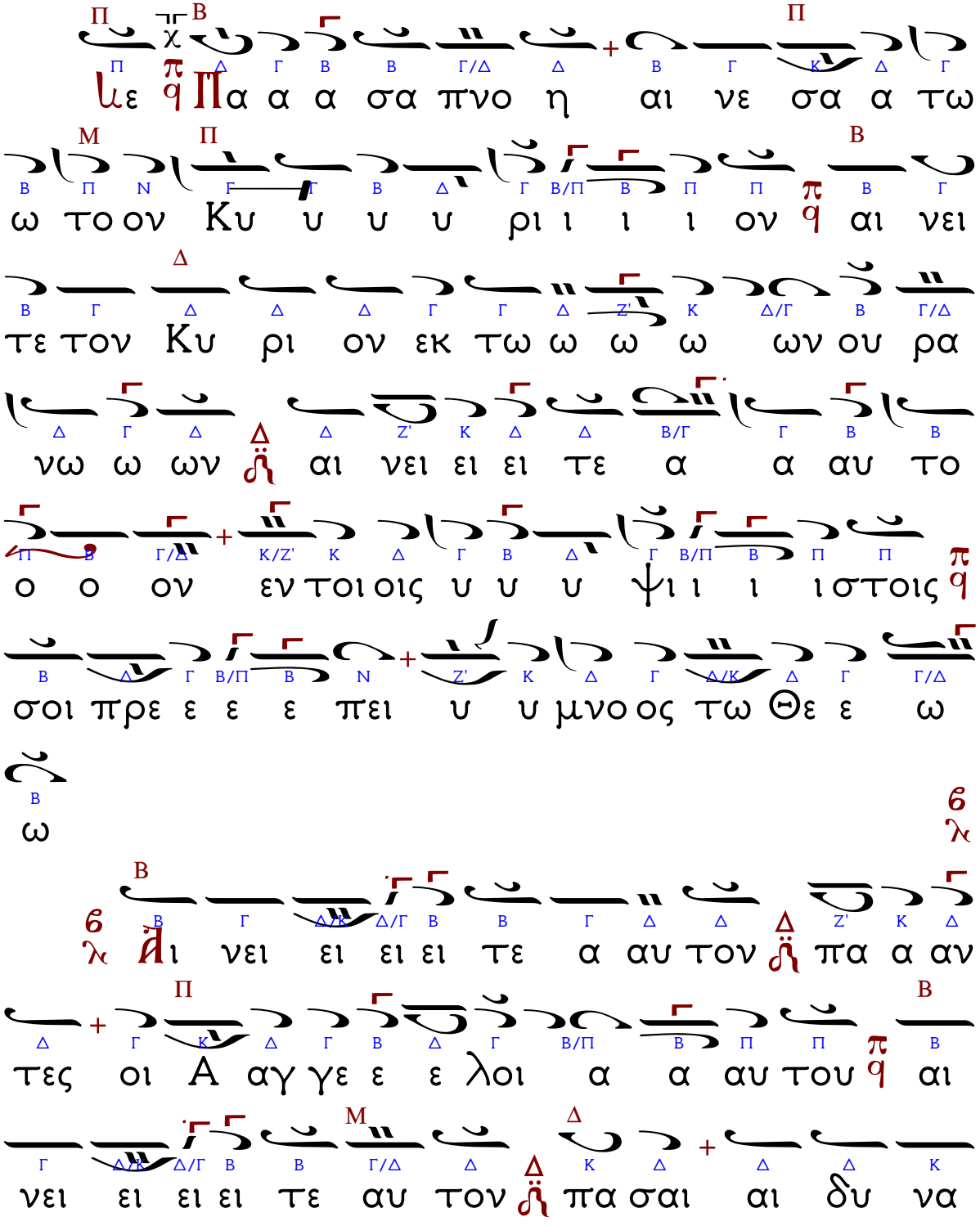

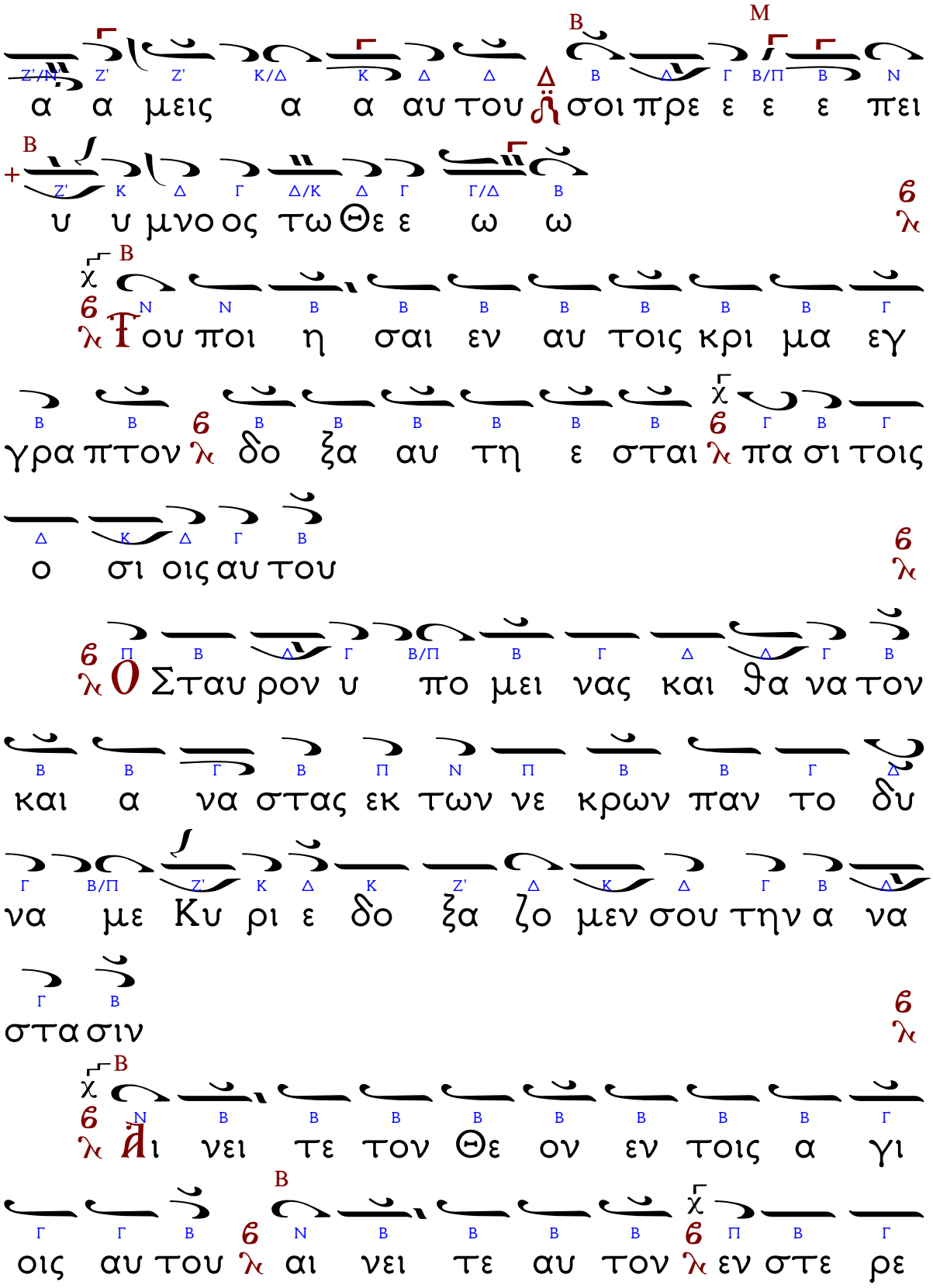
α α μεις α α αυ τον σοι πρε ε ε πει
υ υ μνο ος τω Θε ε ω ω
Του ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ
γρα πτον δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις
ο σι οις αυ του
Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον
και α να στας εκ των νε κρων παν το δυ
να με Κυ ρι ε δο ξα ζο μεν σου την α να
στα σιν
Αι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι
οις αυ του αι νει τε αυ τον εν στε ρε

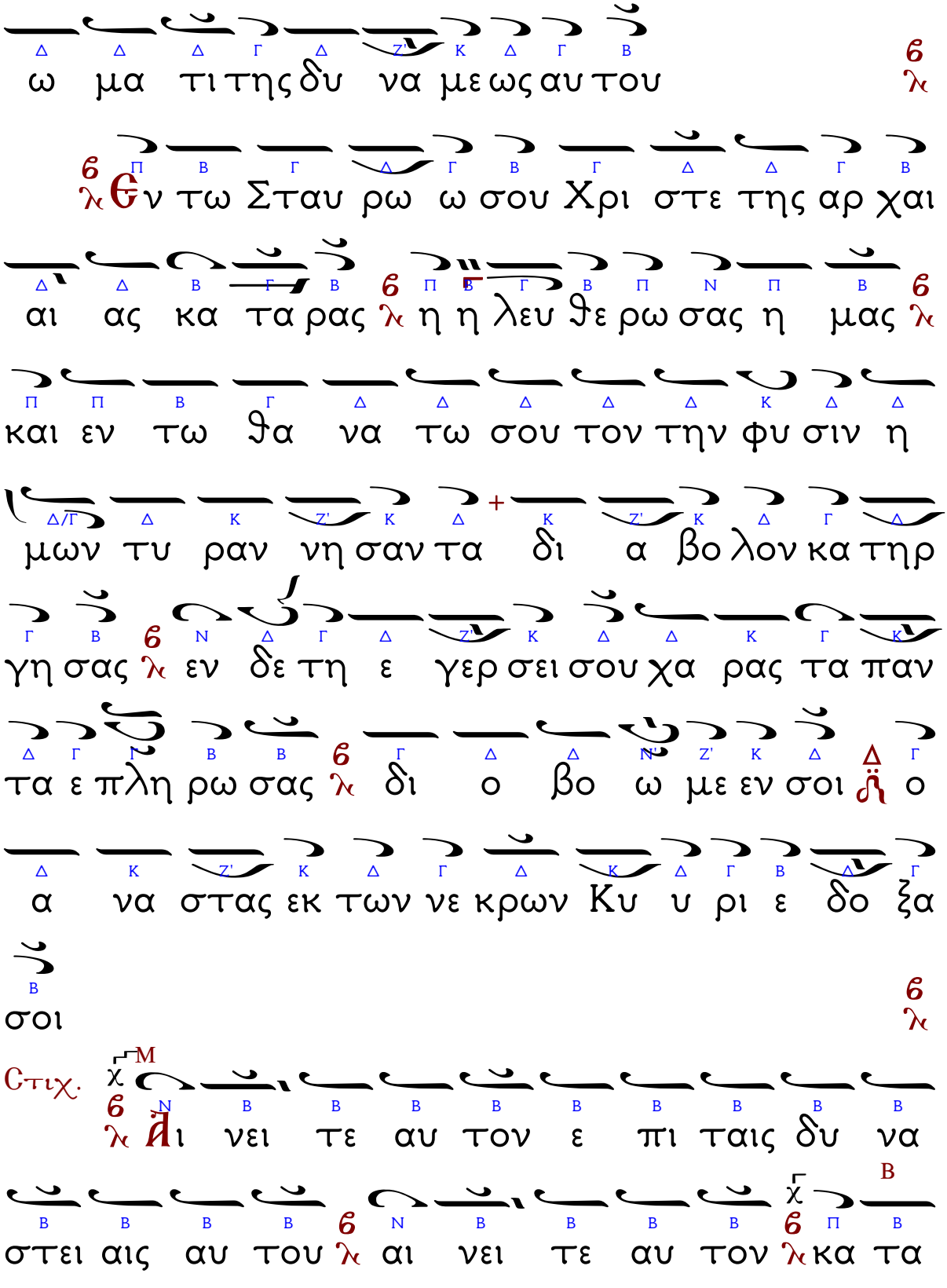
ω μα τι της δυ να με ως αυ του
Θν τω Σταυ ρω ω σου Χρι στε της αρ χαι
αι ας κα τα ρας η η λευ ϑε ρω σας η μας
και εν τω ϑα να τω σου τον την φυ σιν η
μων τυ ραν νη σαν τα δι α βο λον κα τηρ
γη σας εν δε τη ε γερ σει σου χα ρας τα παν
τα ε πλη ρω σας δι ο βο ω με εν σοι ο
α να στας εκ των νε κρων Κυ υ ρι ε δο ξα
σοι
Στιχ.
Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα

Γ Δ Δ Δ Γ/Β Γ Δ Κ Δ Γ Β
το πλη θος της με γα λω συ νης αυ του
Β Κ Δ Γ Β/Π Β Γ Δ Κ
Τω σω Σταυ ρω Χρι στε Σω τηρ ο
Ζ' Κ Δ Γ Δ Γ Δ Δ Γ Δ Δ Γ/Β Γ
δη γη σον η μας ε πι ι την α λη θει αν
Β Γ Κ Δ Γ Β Π Β Β Β Π Ν Π
σου και ρυ υ σαι η μας των πα γι δων του εχ
Β Π Β Γ Δ Γ Β Γ Δ Κ Ζ'
θρου ο α να στας εκ των νε κρων α να
Κ Δ Γ Δ Γ Δ Γ Δ Δ Β Γ Β Γ
στη σον η μας πε σον τας τη α μαρ τι α εκ
Δ Γ Β/Π Δ Δ Δ Κ Ζ'/Ν' Ζ' Κ Ζ' Κ Δ
τει νας την χει ρα σου φι λαν θρω πε Κυ ρι ε
Δ Γ Δ Κ Δ Γ Β Δ Γ Β
Ἅ τη πρε σβει α των Α γι ων σου
Μ
Ν Β Β Β Β Β Β Β Β Β
Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
Β Β Γ Β Γ Δ Β Γ Δ Κ Δ
γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω
Δ Γ/Β Γ Β
και κι θα ρα

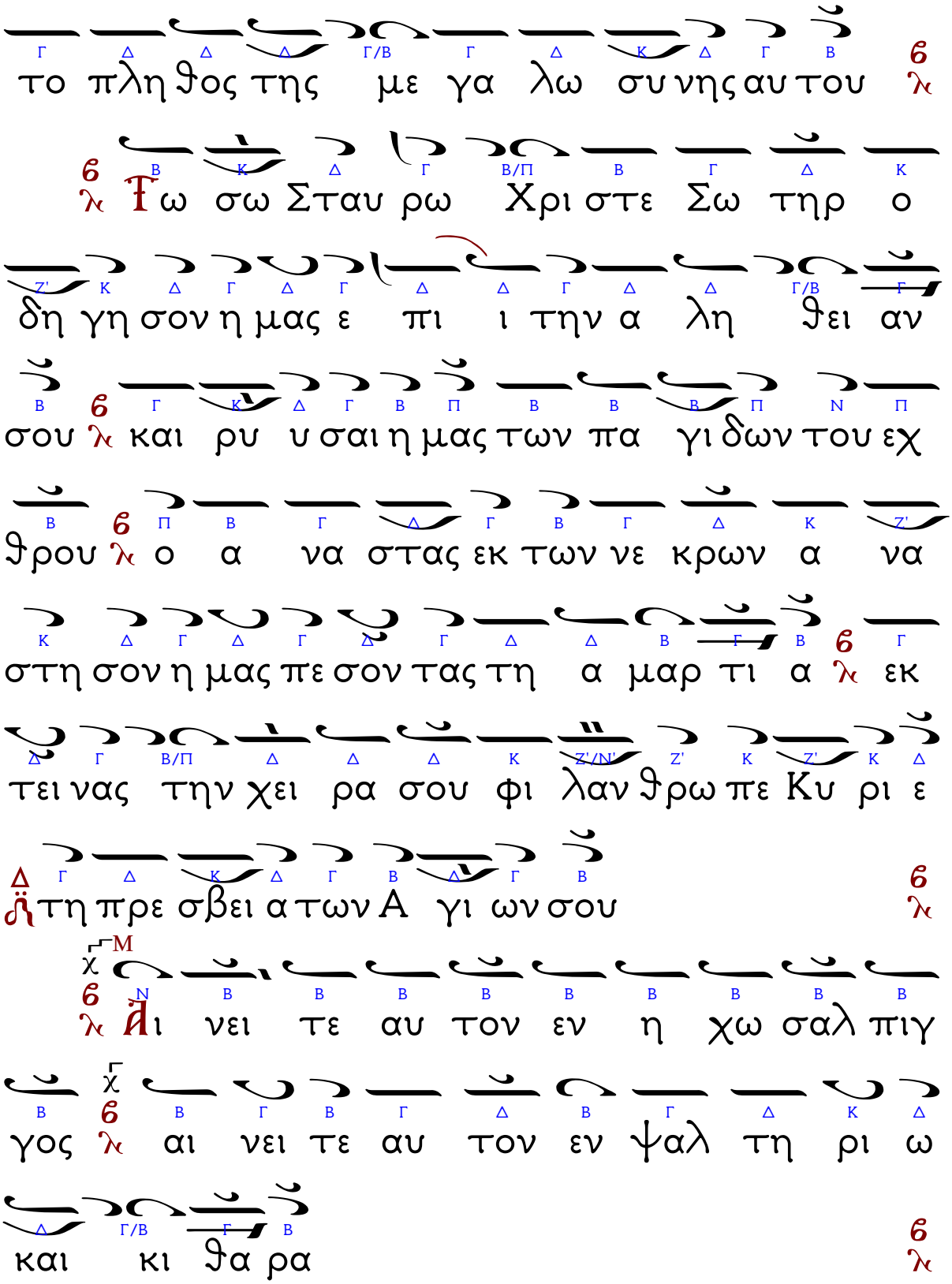

Β
Των πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρι
σθεις μο νο γε νε ες Λο γε του Θε ου
ηλθες ε πι γης δι α φι λαν θρω πι αν αν
θρω πος γε νο με νος α τρε πτως και Σταυ ρον
και θα να τον υ πε μει νας σαρ κι ο α
πα θη ης τη Θε ο τη τι α να στας
δε εκ νε κρων α θα να σι αν πα ρε σχες
τω γε νει των αν θρω πων ως μο νος παν το
δυ να μος
Είναι μόνον για προσωπική χρήση.
Προ της ανάρτησης διαγράφεται.
Δι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

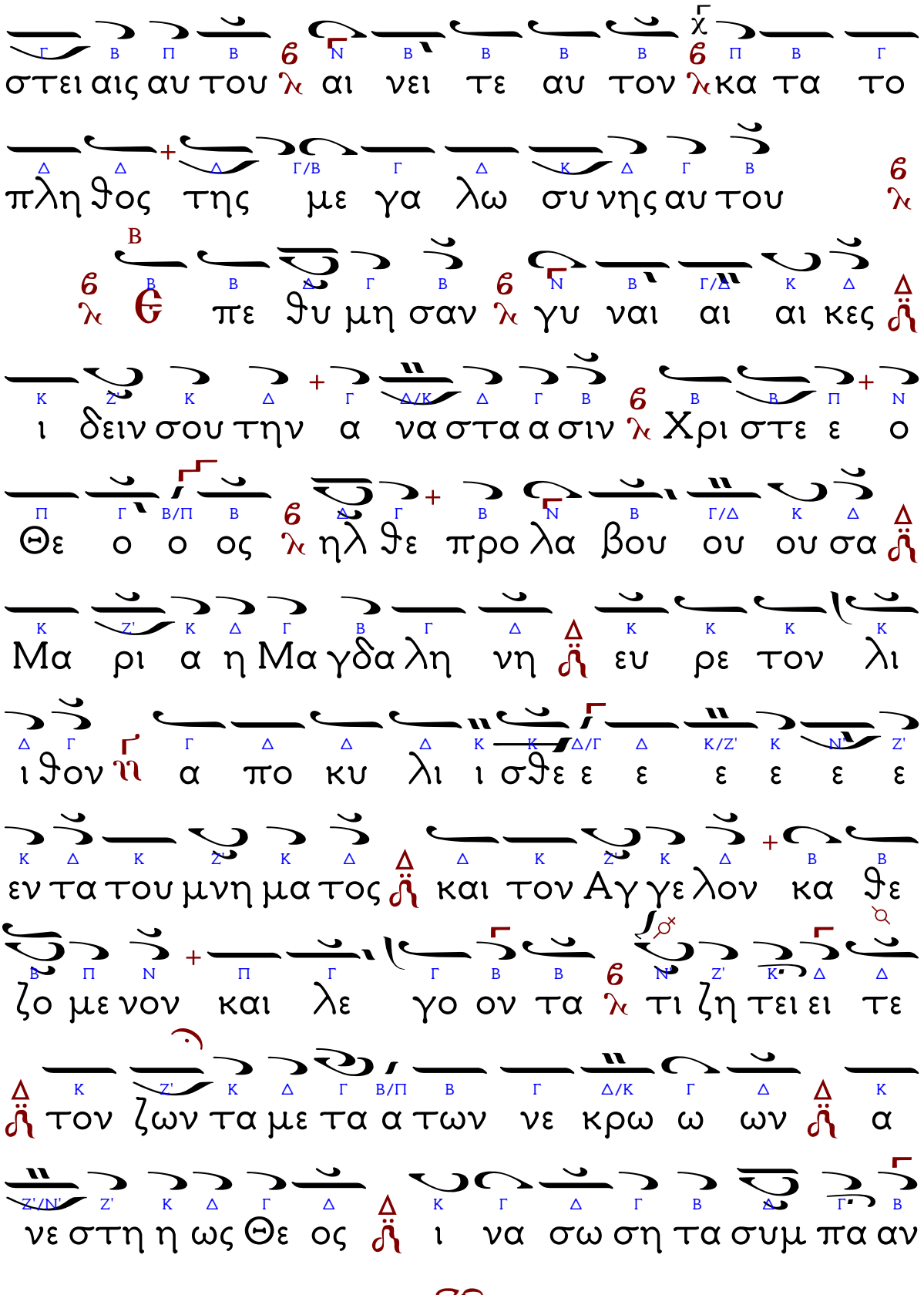
στει αις αυ του λ αι νει τε αυ τον λκα τα το
πλη θος της με γα λω συ νης αυ του λ
λ πε θυ μη σαν λ γυ ναι αι αι κες
ι δειν σου την α να στα α σιν λ Χρι στε ε ο
Θε ο ο ος λ ηλ θε προ λα βου ου ου σα
Μα ρι α η Μα γδα λη νη ευ ρε τον λι
ι θον α πο κυ λι ι σθε ε ε ε ε ε ε
εν τα του μνη μα τος και τον Αγ γε λον κα θε
ζο με νον και λε γο ον τα λ τι ζη τει ει τε
τον ζων τα με τα α των νε κρω ω ων α
νε στη η ως Θε ος ι να σω ση τα συμ πα αν

τα

6
ϡ

Εἰς τοὺς Αἴνους,
ψάλλομεν Σπχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.
Ἦχος πλ. β΄. Αἱ Ἀγγελικαὶ.

Ἦχος λ Βου Εἱρμολογικός

Στίχ. 6ος

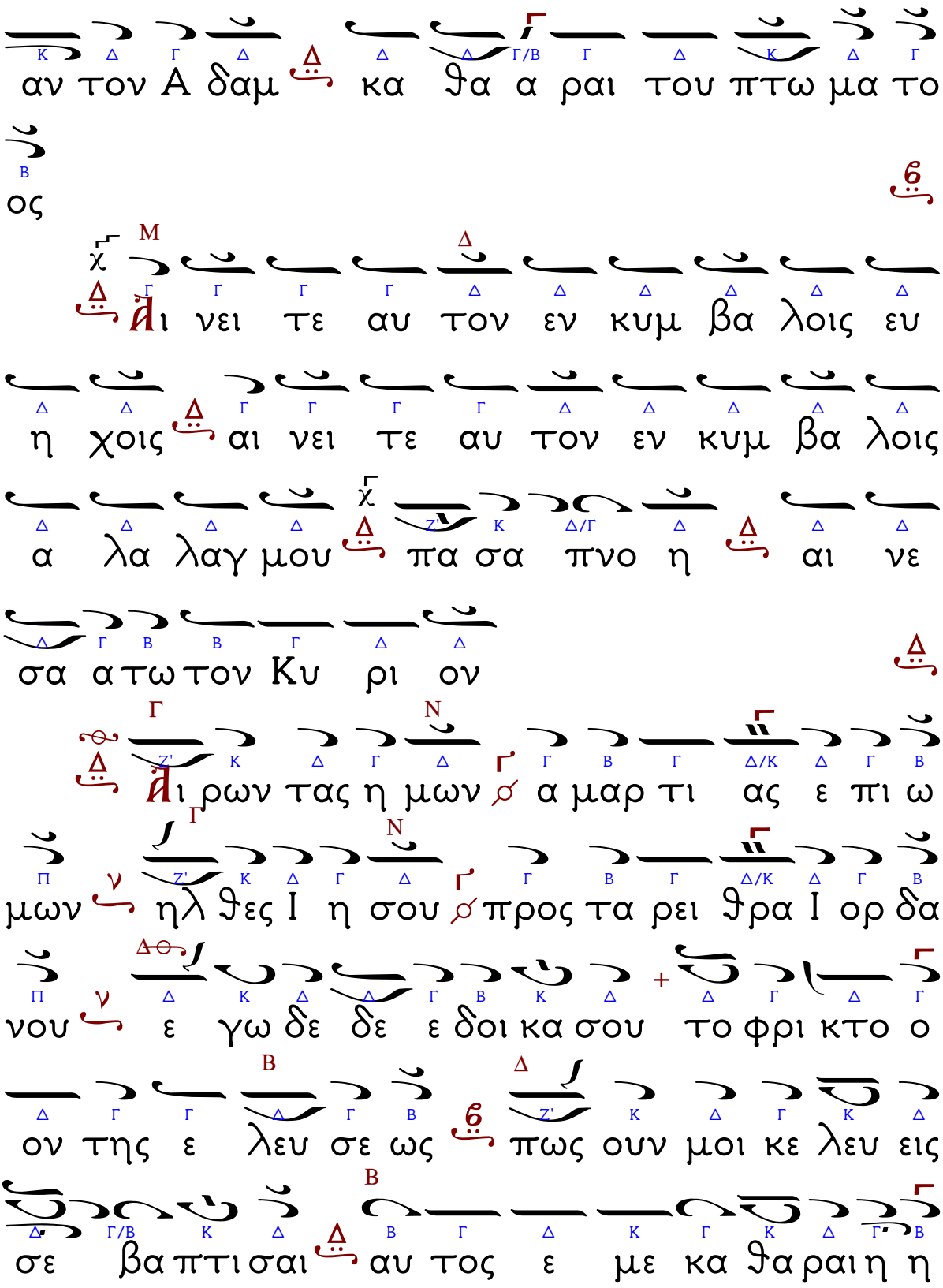
αν τον Α δαμ κα θα α ραι του πτω μα το
ος
Αἰ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
α λα λαγ μου πα σα πνο η αι νε
σα α τω τον Κυ ρι ον
Αἰ ρων τας η μων α μαρ τι ας ε πι ω
μων ηλ θες Ι η σου προς τα ρει θρα Ι ορ δα
νου ε γω δε δε ε δοι κα σου το φρι κτο ο
ον της ε λευ σε ως πως ουν μοι κε λευ εις
σε βα πτι σαι αυ τος ε με κα θα ραι η η

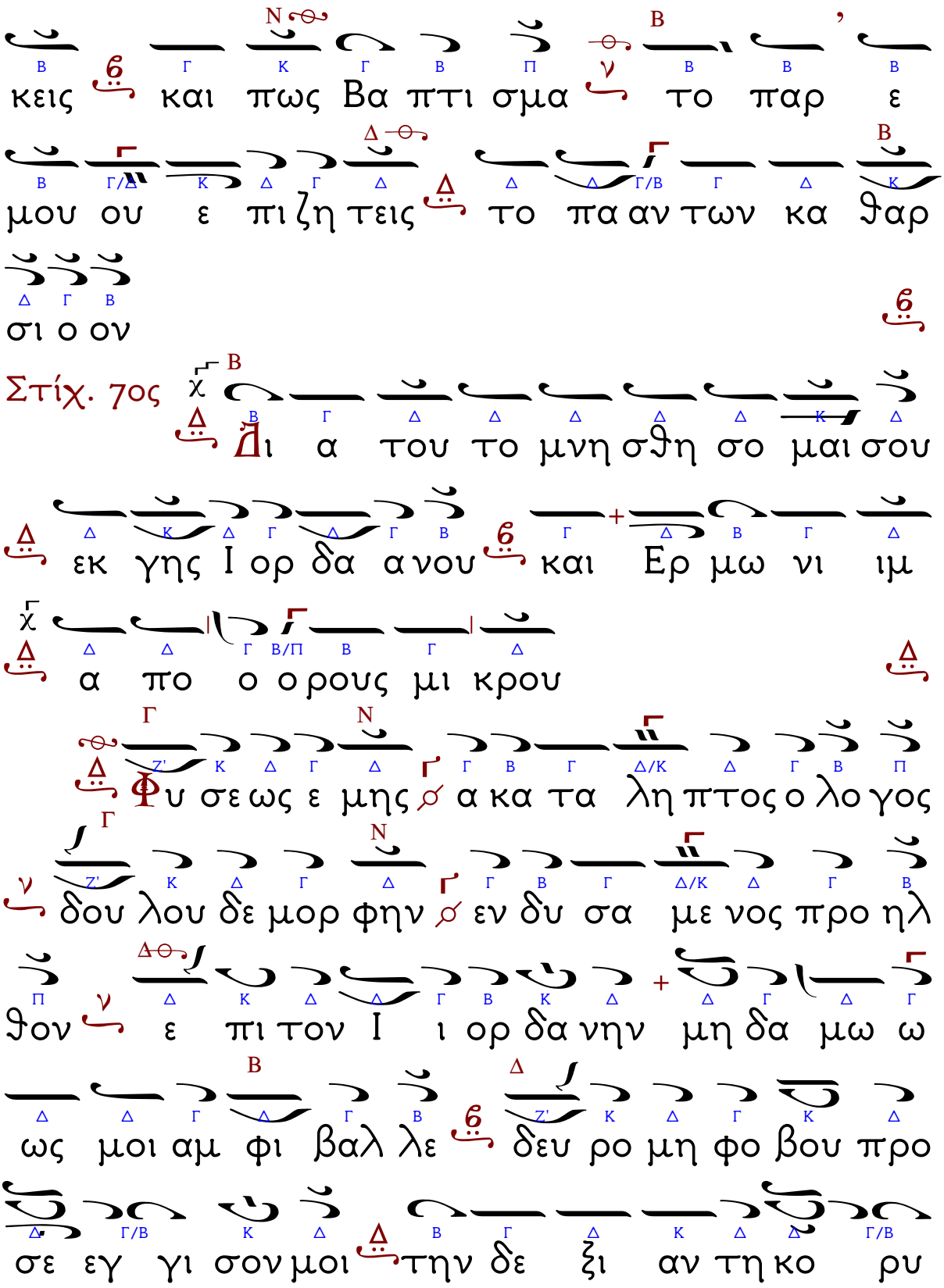
κεις και πως Βα πτι σμα το παρ ε
μου ου ε πι ζη τεις το πα αν των κα θαρ
σι ο ον
Στίχ. 7ος
Δι α του το μνη σθη σο μαι σου
εκ γης Ι ορ δα α νου και Ερ μω νι ιμ
α πο ο ορους μι κρου
Φυ σε ως ε μης α κα τα λη πτος ο λο γος
δου λου δε μορ φην εν δυ σα με νος προ ηλ
θον ε πι τον Ι ι ορ δα νην μη δα μω ω
ως μοι αμ φι βαλ λε δευ ρο μη φο βου προ
σε εγ γι σον μοι την δε ξι αν τη κο ρυ

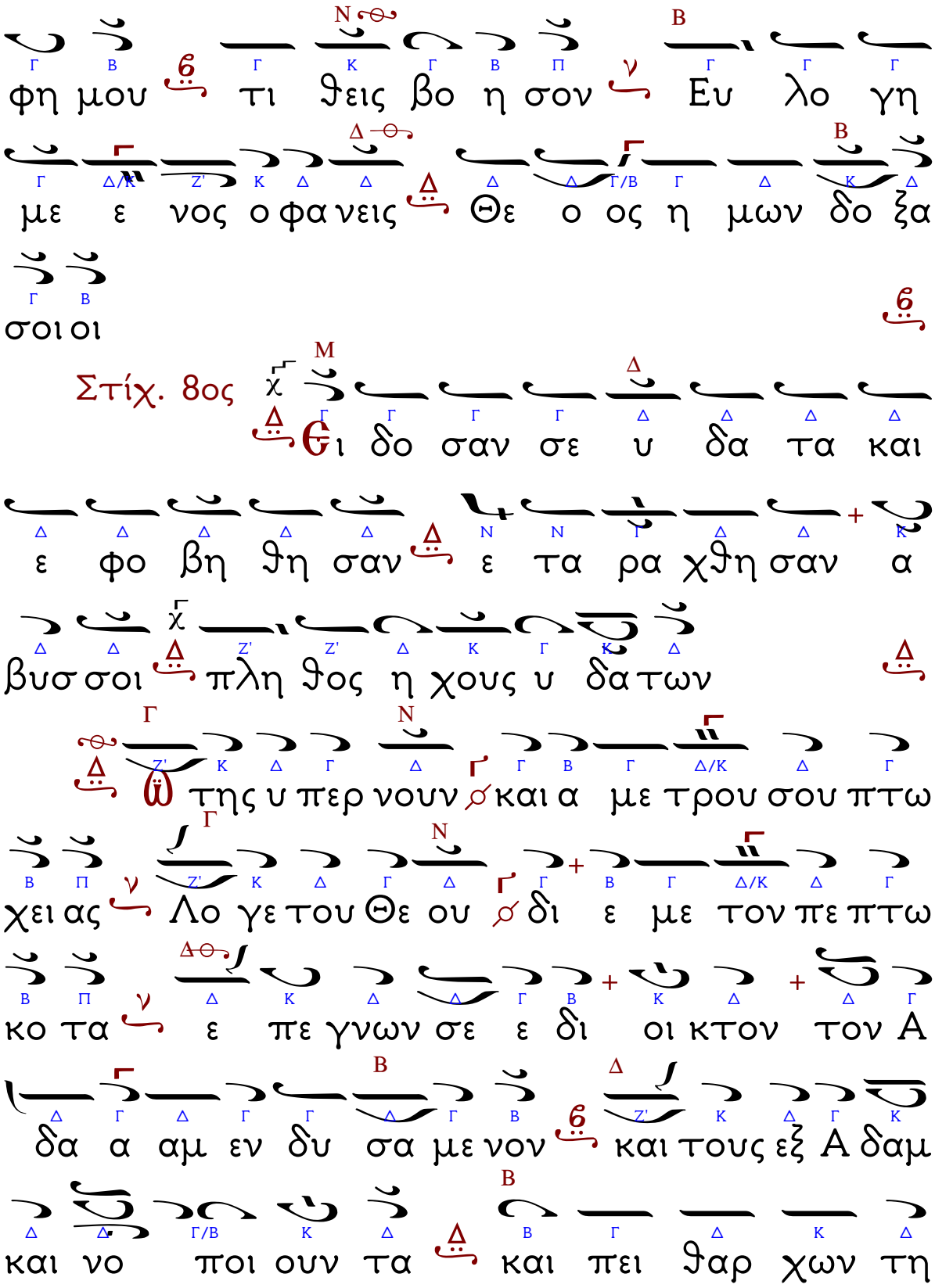
φη μου τι ϑεις βο η σον Ευ λο γη
με ε νος ο φα νεις Θε ο ος η μων δο ξα
σοι οι
Στίχ. 8ος
Θι δο σαν σε υ δα τα και
ε φο βη ϑη σαν ε τα ρα χϑη σαν α
βυσ σοι πλη ϑος η χους υ δα των
ὦ της υ περ νουν καὶ α με τρου σου πτω
χει ας Λο γε του Θε ου δι ε με τον πε πτω
κο τα ε πε γνων σε ε δι οι κτον τον Α
δα α αμ εν δυ σα με νον και τους εξ Α δαμ
και νο ποι ουν τα και πει ϑαρ χων τη

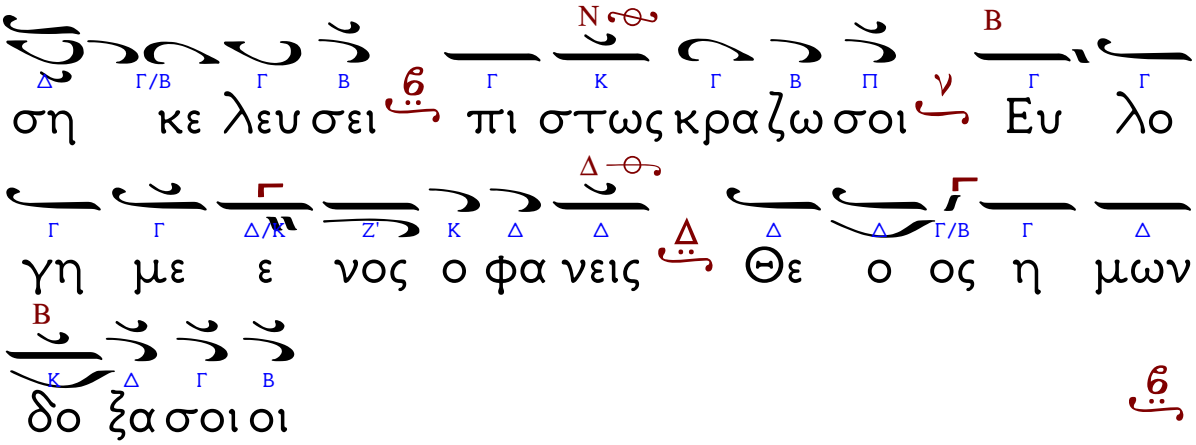
Δ Γ/Β Γ Β Γ Κ Γ Β Π Γ Γ
Γ Γ Δ/Κ Ζ΄ Κ Δ Δ Δ Δ Γ/Β Γ Δ
Κ Δ Γ Β
ση κε λευ σει πι στως κρα ζω σοι Ευ λο
γη με ε νος ο φα νεις Θε ο ος η μων
δο ξα σοι οι

Ἦχος πλ. Νη

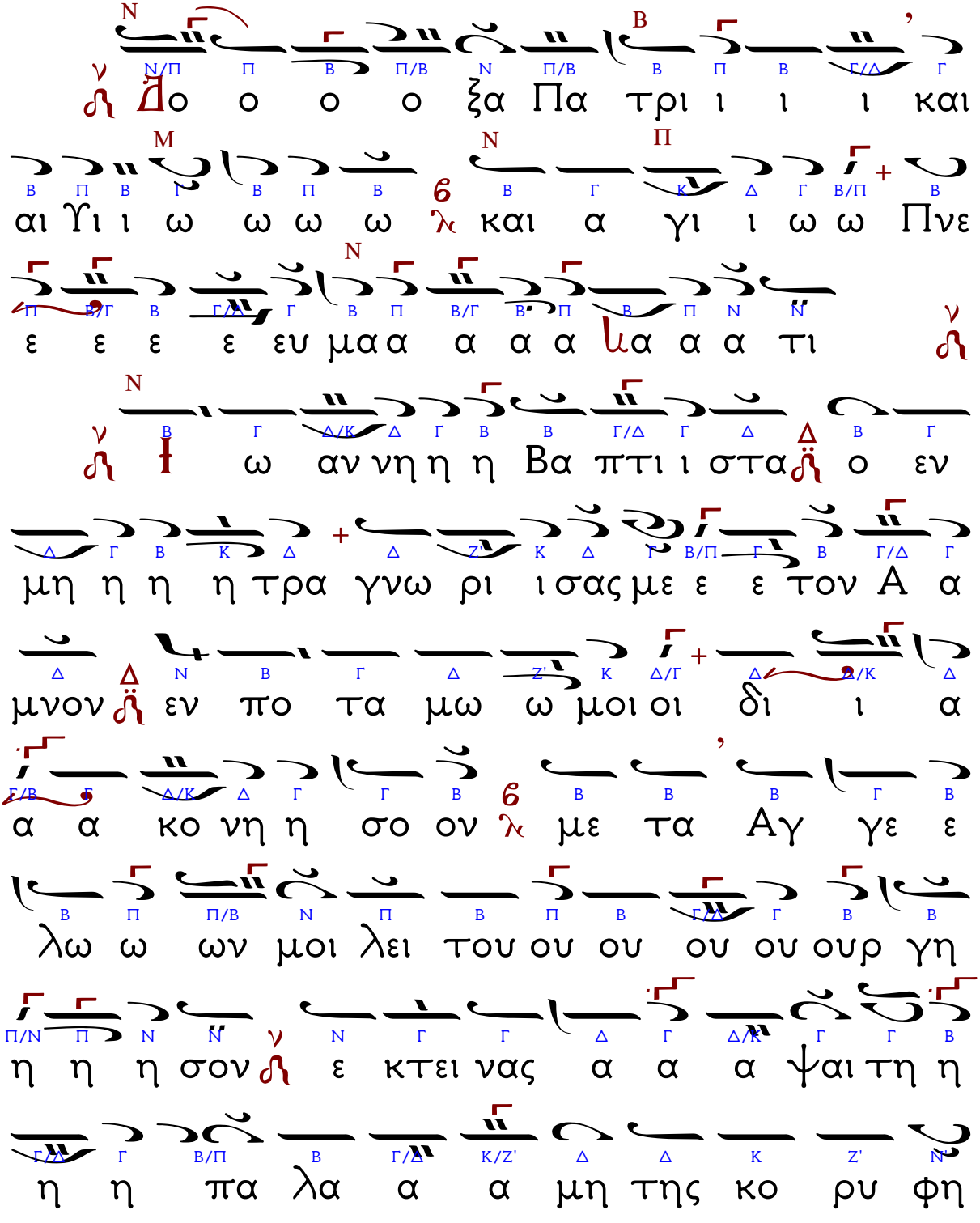
Δο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι και
αι γι ι ω ω ω ω και α γι ι ω ω Πνε
ε ε ε ε ευ μα α α α α α α α τι
ω αν νη η η Βα πτι ι στα ο εν
μη η η η τρα γνω ρι ισας με ε ε τον Α α
μνον εν πο τα μω ω μοι οι δι ι α
α α κο νη η σο ον με τα Αγ γε ε
λω ω ων μοι λει του ου ου ου ου ουρ γη
η η η σον ε κτει νας α α α ψαι τη η
η η πα λα α α μη της κο ρυ φη

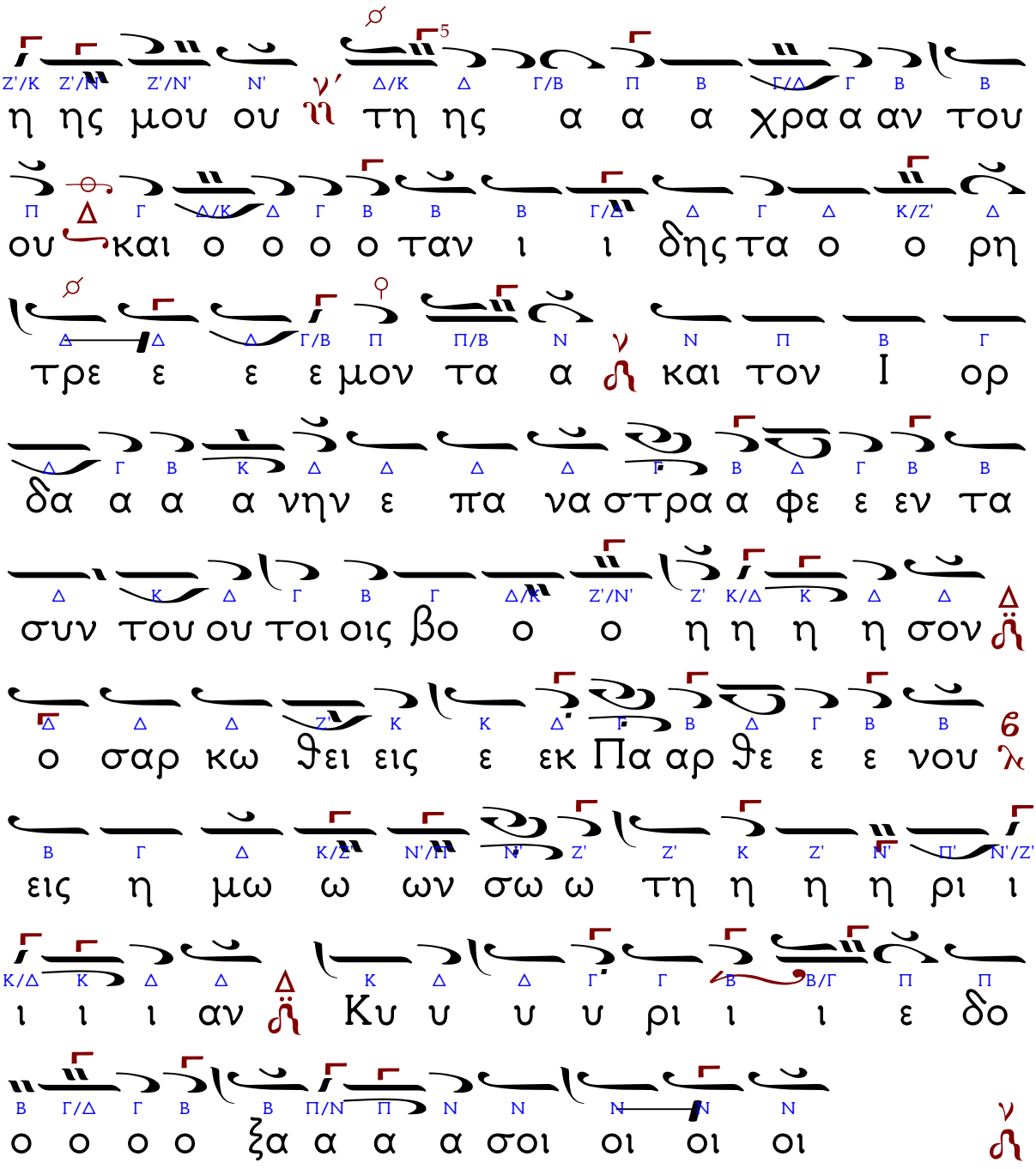
Ζ΄/Κ Ζ΄/Ν Ζ΄/Ν΄ Ν΄ Δ/Κ Δ Γ/Β Π Β Γ/Δ Γ Β Β
η ης μου ου τη ης α α α χρα α αν του
Π Γ Δ/Κ Δ Γ Β Β Β Γ/Δ Δ Γ Δ Κ/Ζ΄ Δ
ου και ο ο ο ο ταν ι ι δης τα ο ο ρη
Δ Δ Δ Γ/Β Π Π/Β Ν Ν Π Β Γ
τρε ε ε ε μον τα α και τον Ι ορ
Δ Γ Β Κ Δ Δ Δ Δ Γ Β Δ Γ Β Β
δα α α α νην ε πα να στρα α φε ε εν τα
Δ Κ Δ Γ Β Γ Δ/Κ Ζ΄/Ν΄ Ζ΄ Κ/Δ Κ Δ Δ
συν του ου τοι οις βο ο ο η η η η σον
Δ Δ Δ Ζ΄ Κ Κ Δ Γ Β Δ Γ Β Β
ο σαρ κω θει εις ε εκ Πα αρ θε ε ε νου
Β Γ Δ Κ/Ζ΄ Ν΄/Η΄ Ν΄ Ζ΄ Ζ΄ Κ Ζ΄ Ν΄ Π΄ Ν΄/Ζ΄
εις η μω ω ων σω ω τη η η η ρι ι
Κ/Δ Κ Δ Δ Δ Κ Δ Δ Γ Γ Β Β/Γ Π Π
ι ι ι αν Κυ υ υ υ ρι ι ι ε δο
Β Γ/Δ Γ Β Β Π/Ν Π Ν Ν Ν Ν Ν
ο ο ο ο ξα α α α σοι οι οι οι

ΥΠΕΡΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ Ἦχος πλ. Νη

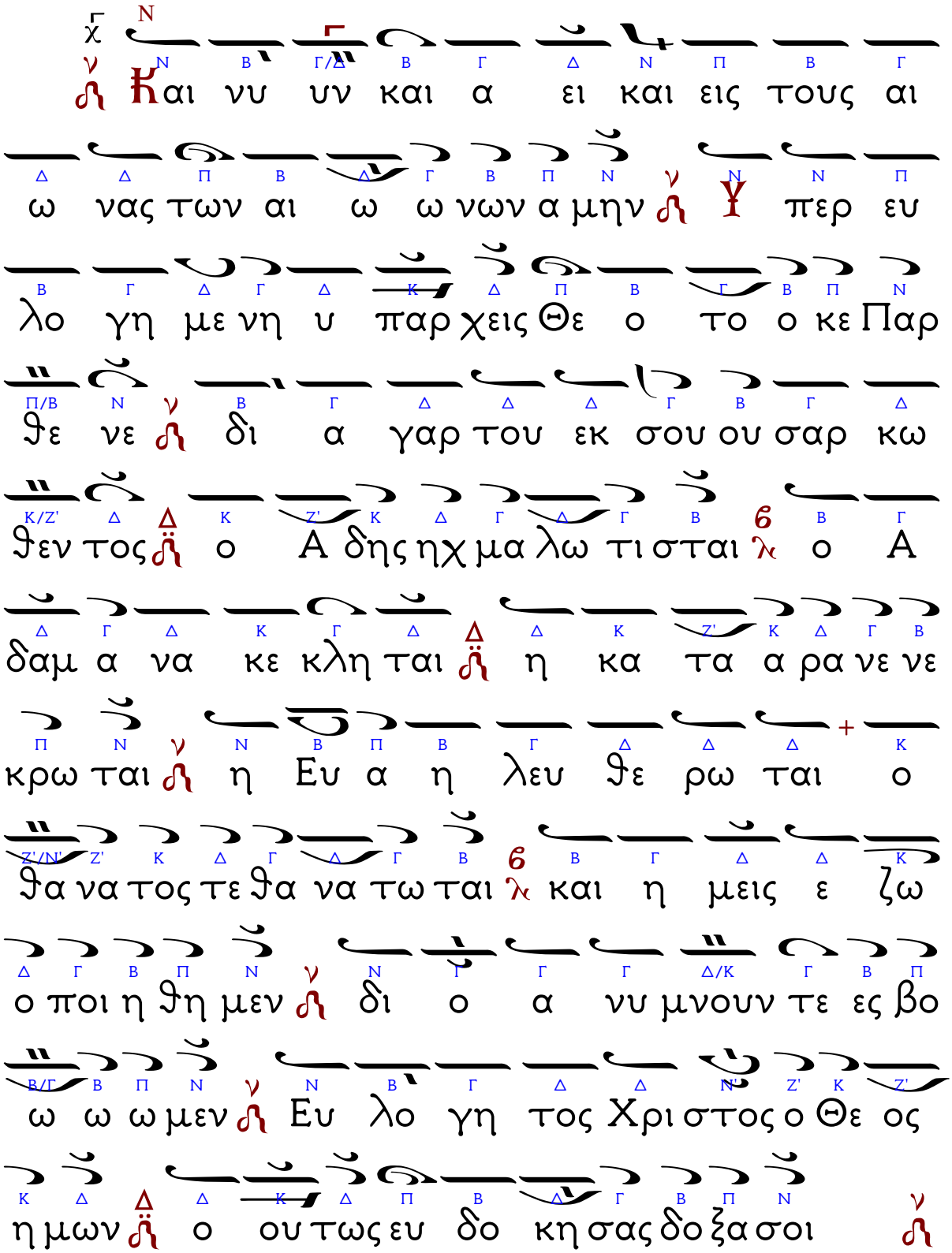

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄

Ἦχος πλ. Νη

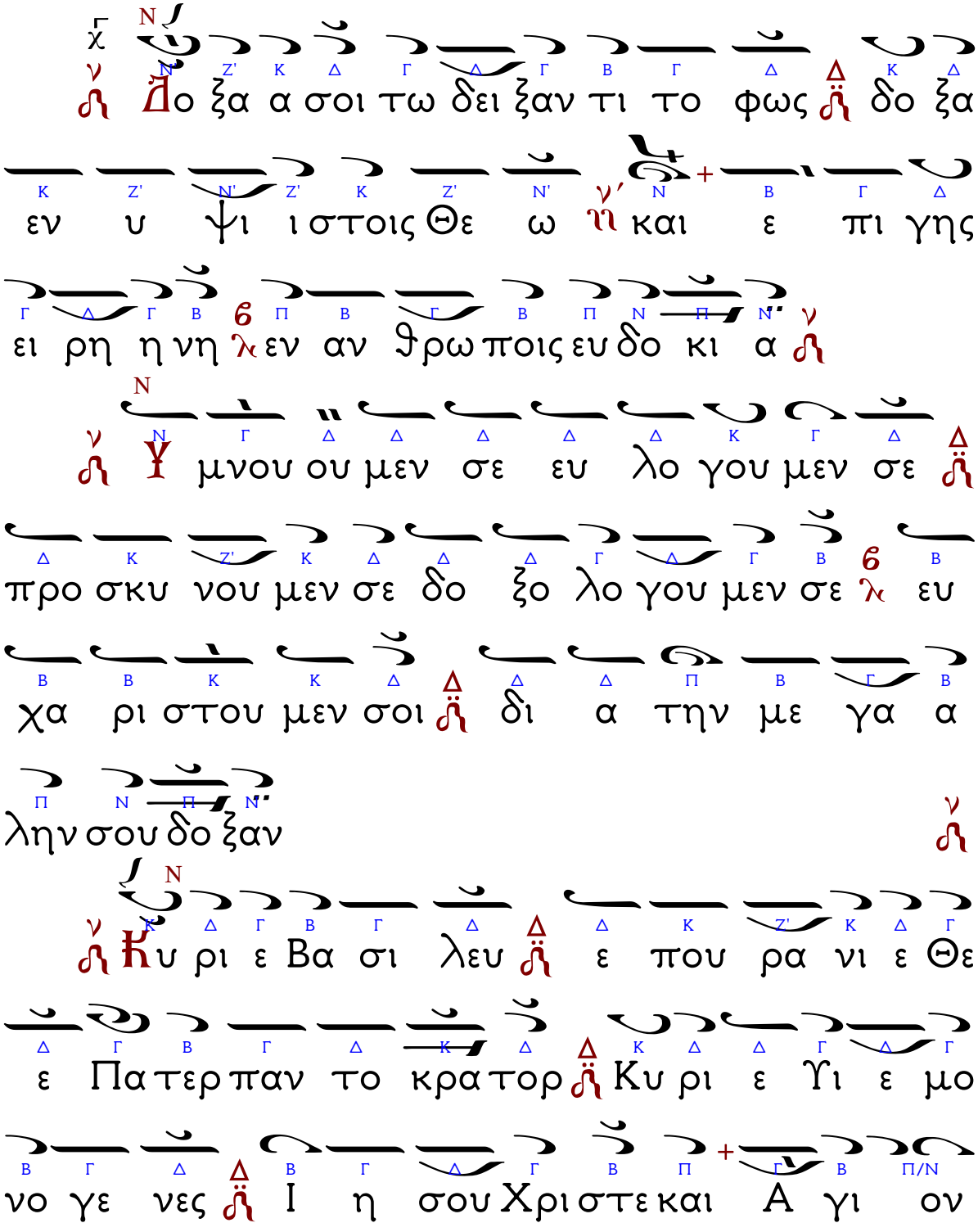

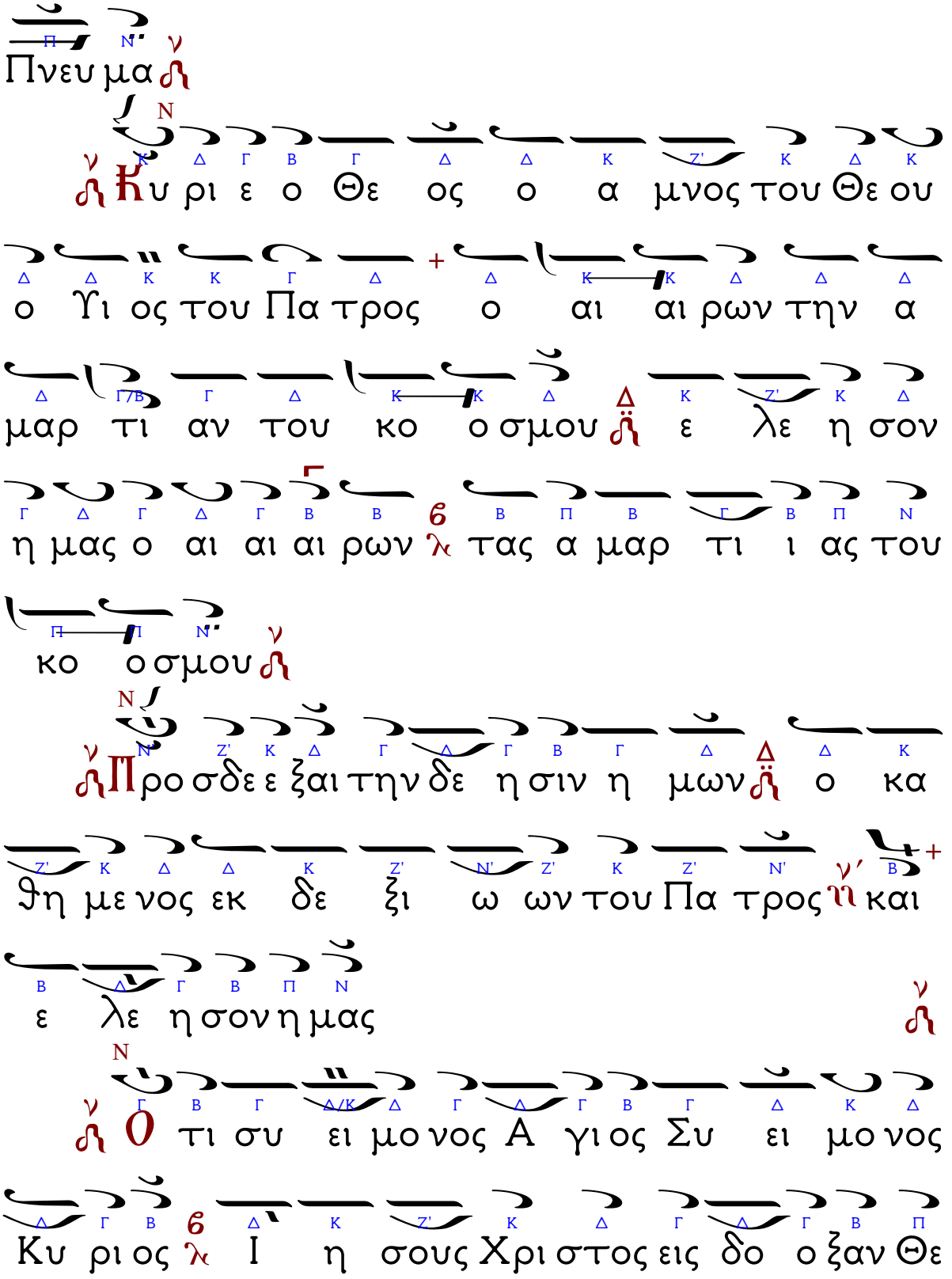
Πνευ μα
Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου
ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α
μαρ τι αν του κο ο σμου ε λε η σον
η μας ο αι αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του
κο ο σμου
Προ σδε ε ξαι την δε η σιν η μων ο κα
θη με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και
ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε

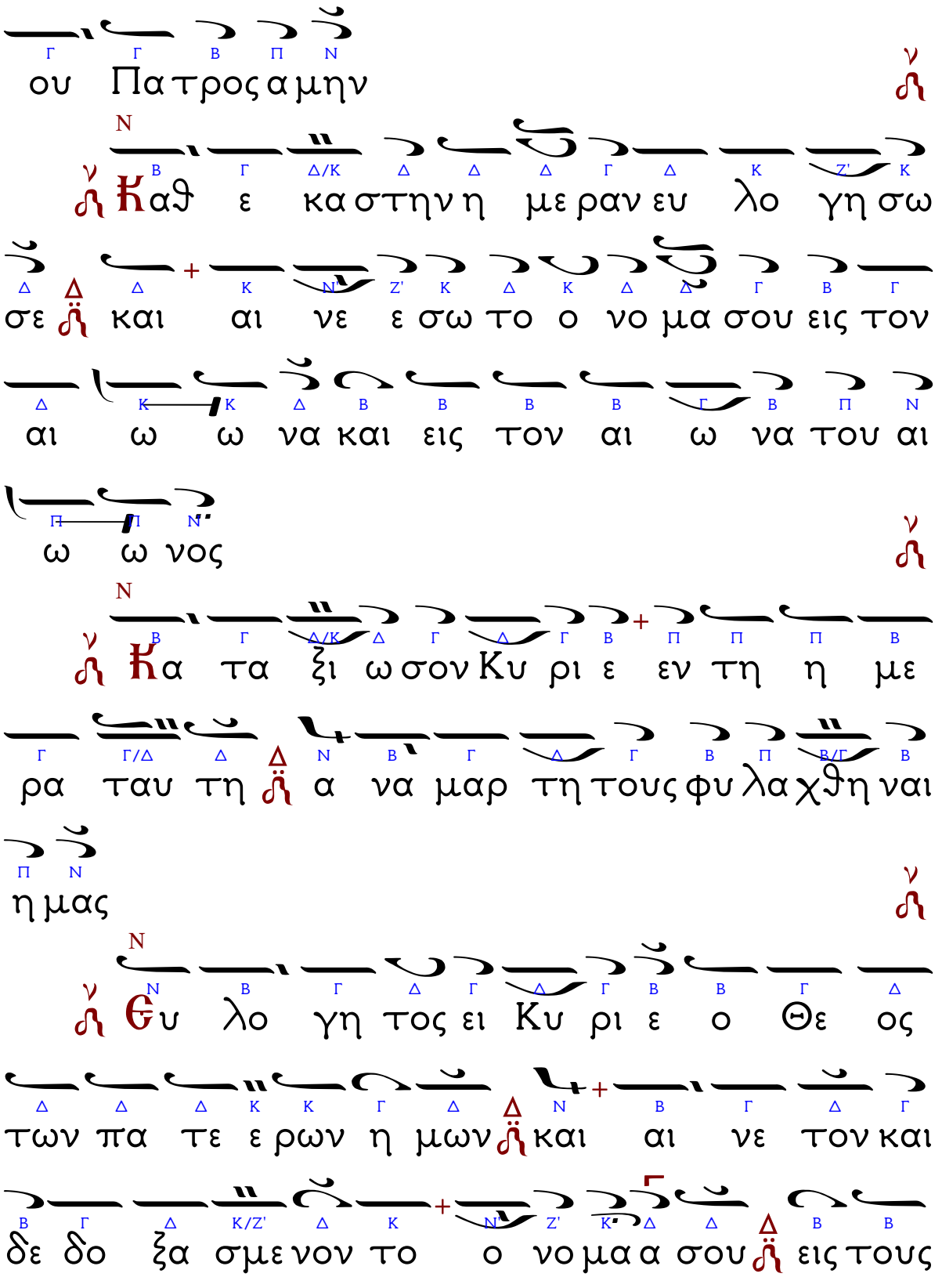
ου Πατρος αμην
Καθ ε καστην η μερ αν ευ λο γη σω
σε και αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον
αι ω ω να και εις τον αι ω να του αι
ω ω νος
Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι
η μας
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
των πα τε ε ρων η μων και αι νε τον και
δε δο ξα σμε νον το ο νο μα α σου εις τους

Β Δ Γ Β Π Ν
αι ω ωνας αμην

Ν
Γ Δ Δ Κ Ζ' Κ Δ Δ Κ Δ Γ Β/Π
Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου

Β Γ Δ Δ Γ Δ Γ Β Π Β/Γ Β Π Ν Ζ
εφ η μας κα θα α περ ηλ πι σα μεν ε πι

Ν
σε

Ν Β Γ Δ/Κ Δ Γ Δ Γ Β Ν' Ζ' Κ Δ
Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε λ δι δα ξο ον

Δ Ν Π Β Γ Β Π Ν Ν (τρίς)
με τα δι και ω μα τα α σου

Ν
Κ Δ Δ Γ Β Γ Δ Δ Κ Ν' Ζ' Κ Δ
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η

Κ Δ Δ Δ Γ Β/Π Β Γ Δ Δ Δ Κ
μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω

Ζ' Δ Ζ' Κ Δ + Β Γ Δ Κ Δ Δ Κ Δ Γ
ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον με ι ι α

Β Γ Δ Κ Κ Δ Δ Π Β Γ Β Π Ν
σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ον

Ν
σοι

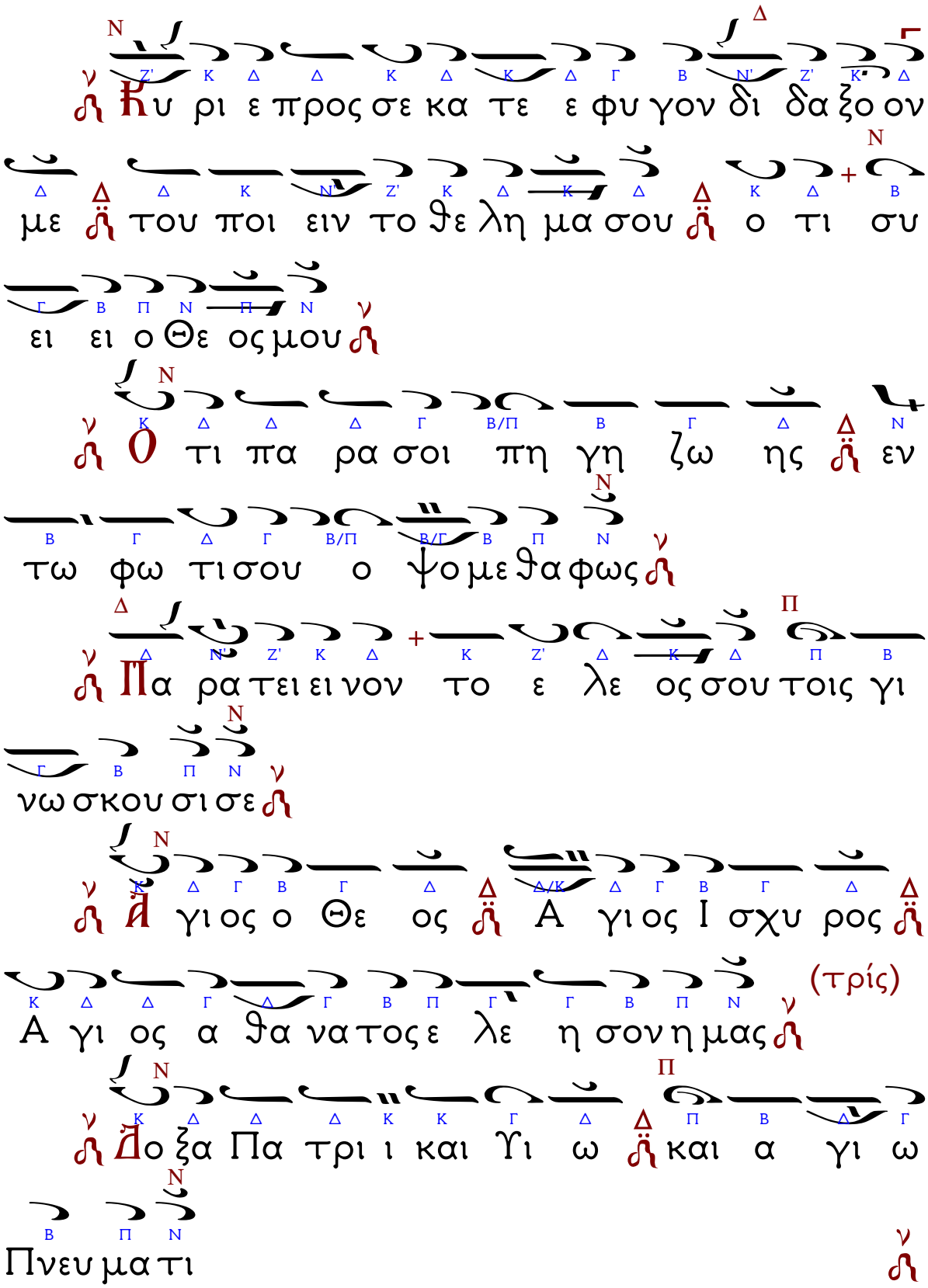
Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον
με του ποι ειν το θε λη μα σου ο τι συ
ει ει ο Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν
τω φω τι σου ο ψο με θα φως
Πα ρα τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι
νω σκου σι σε
Ἅ γι ος ο Θε ος Ἅ γι ος Ἰ σχυ ρος
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας (τρίς)
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι

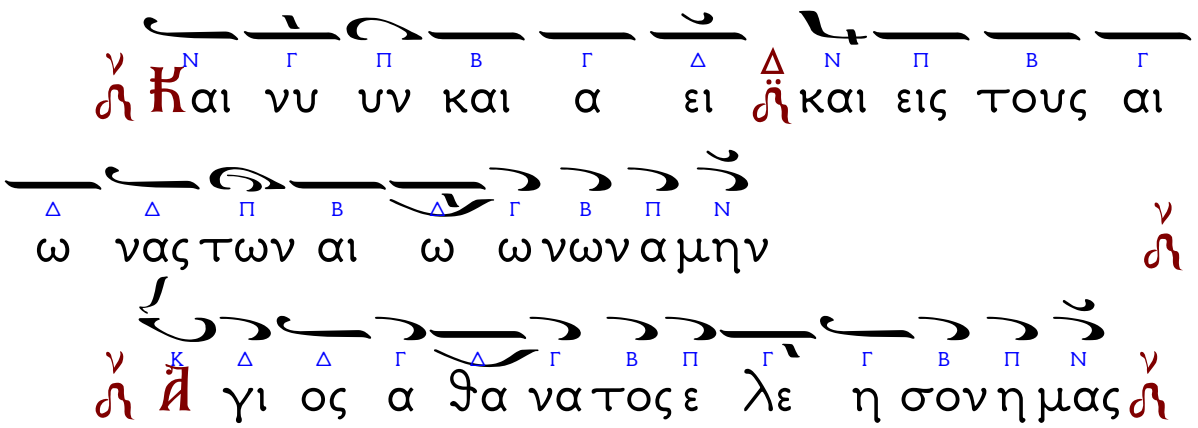
Και νυ υν και α ει και εις τους αι
ω νας των αι ω ω νων α μην
γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν

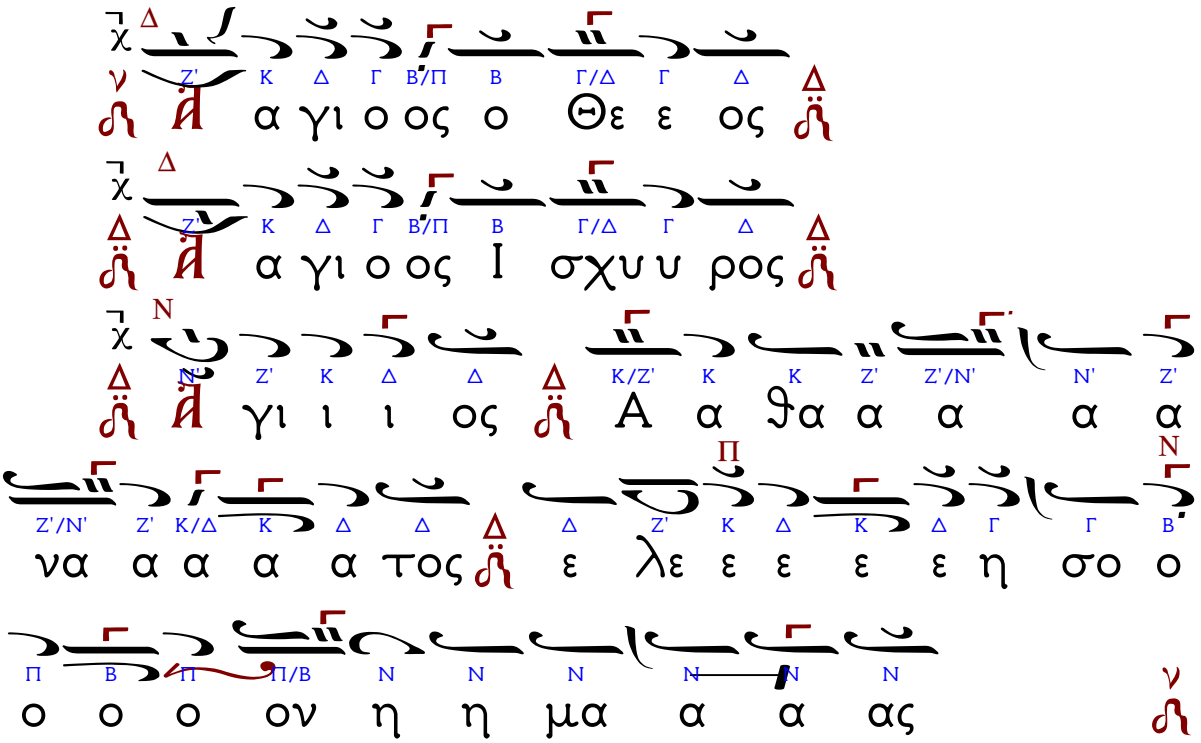
α γι ο ος ο Θε ε ος
α γι ο ος Ι σχυ υ ρος
γι ι ι ος Α α θα α α α α
να α α α α τος ε λε ε ε ε ε η σο ο
ο ο ο ον η η μα α α ας

ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡΙΑ.

Ἦχος δ΄ Δι

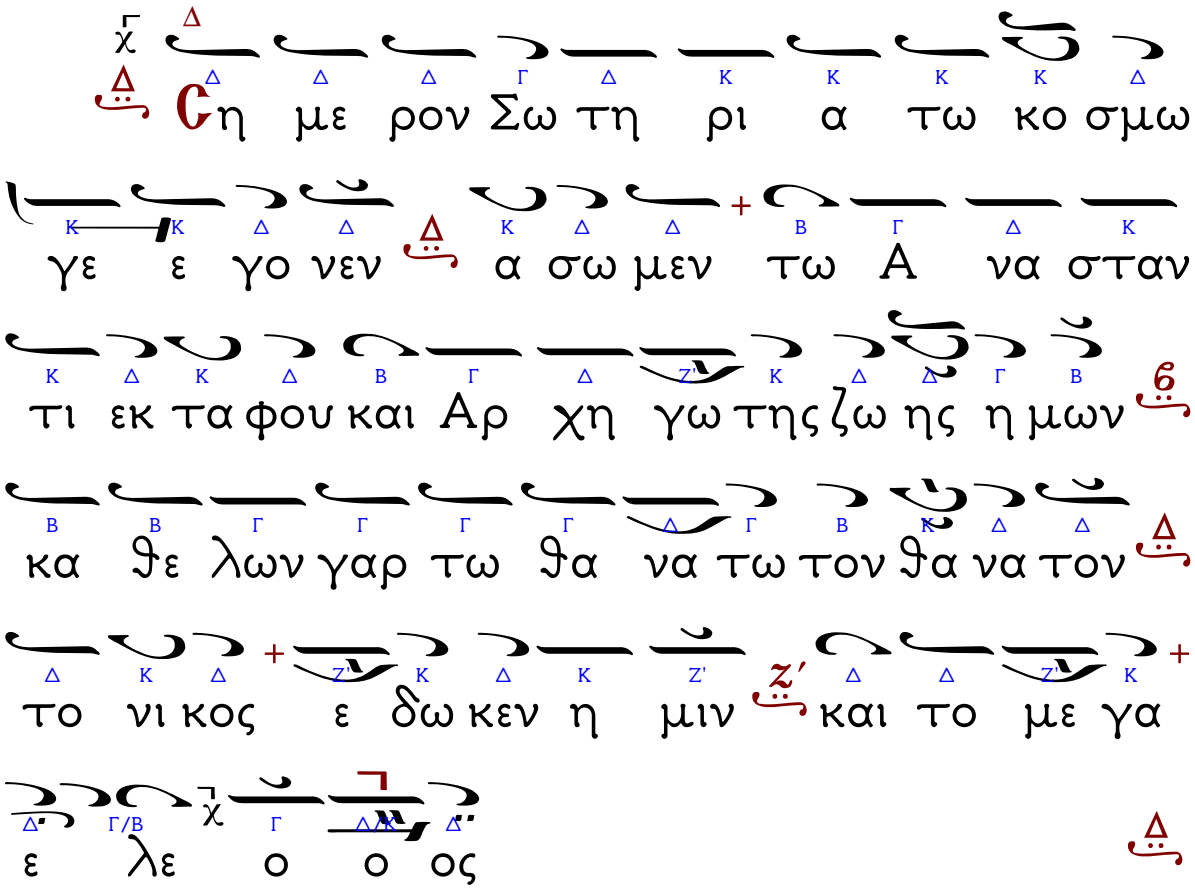

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος πλ. Δ

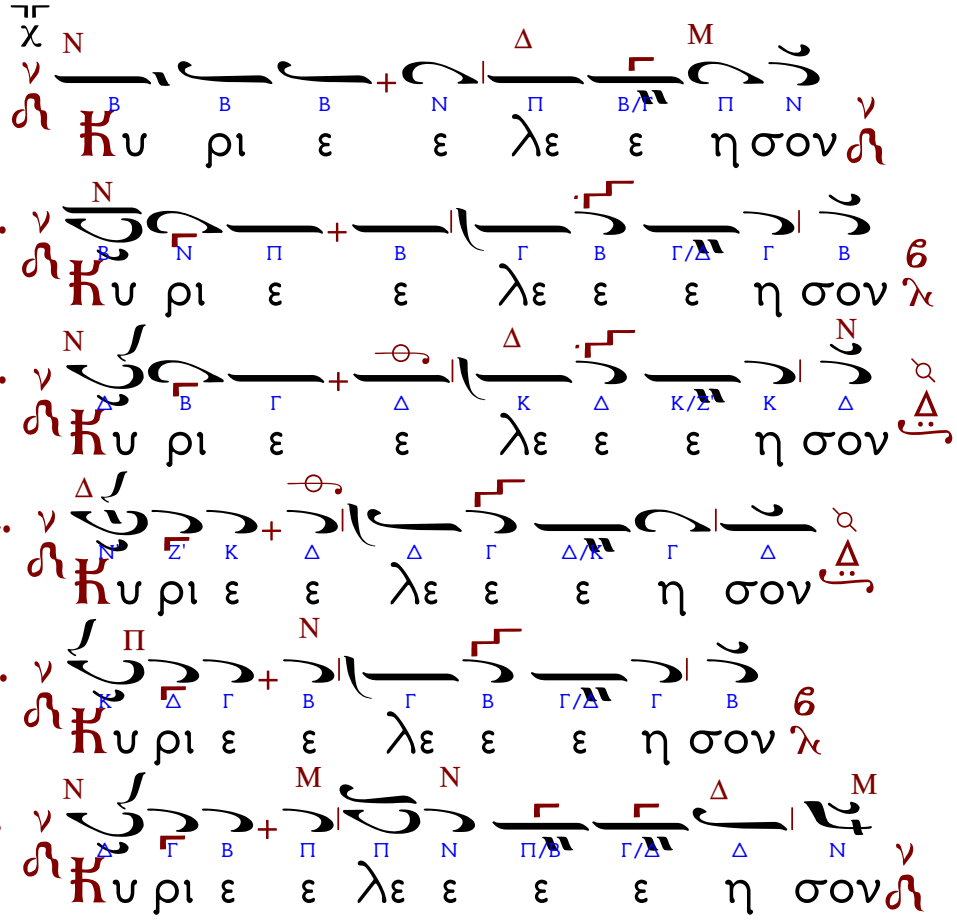

ΕΤΕΡΑ

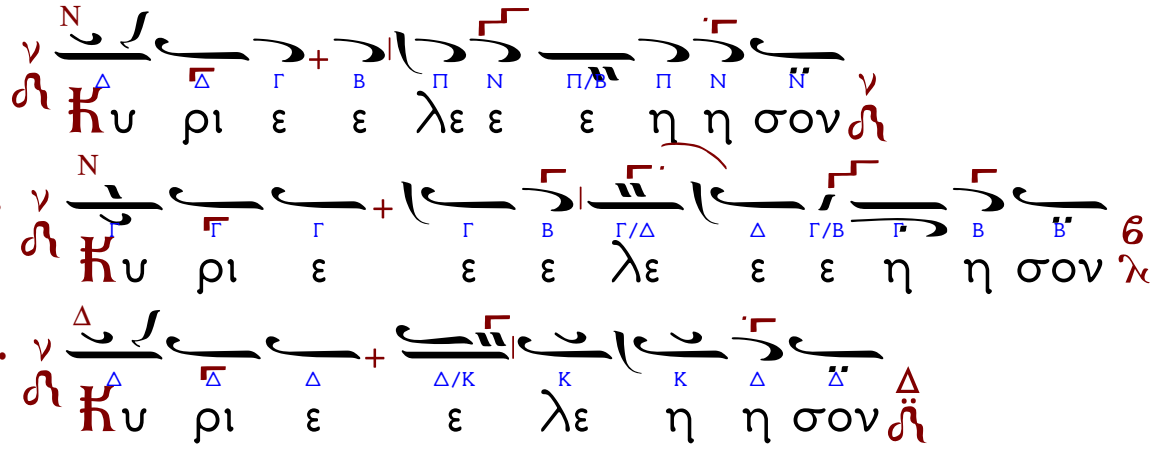

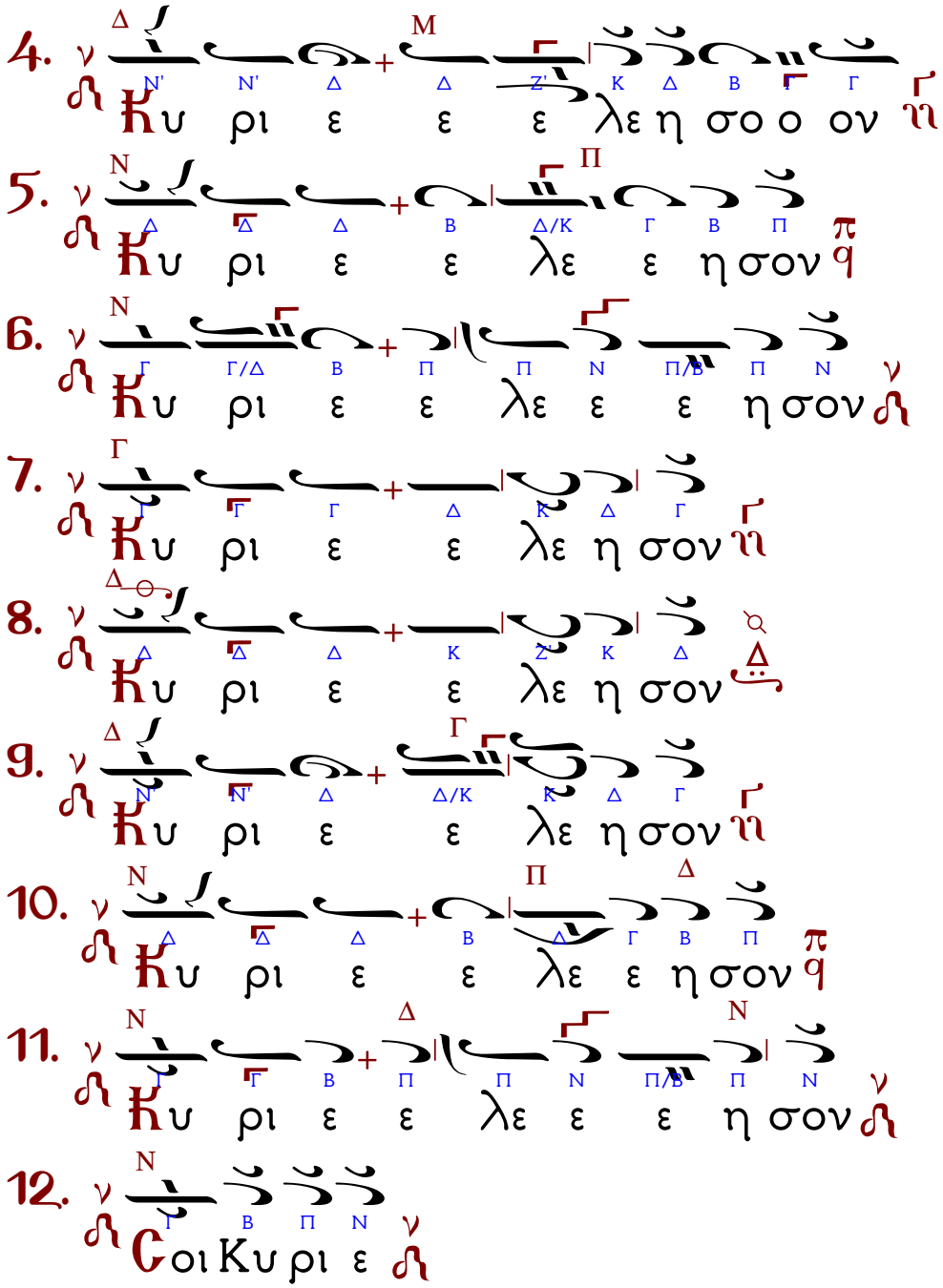
4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Κοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α΄.

Ἦχος Δι

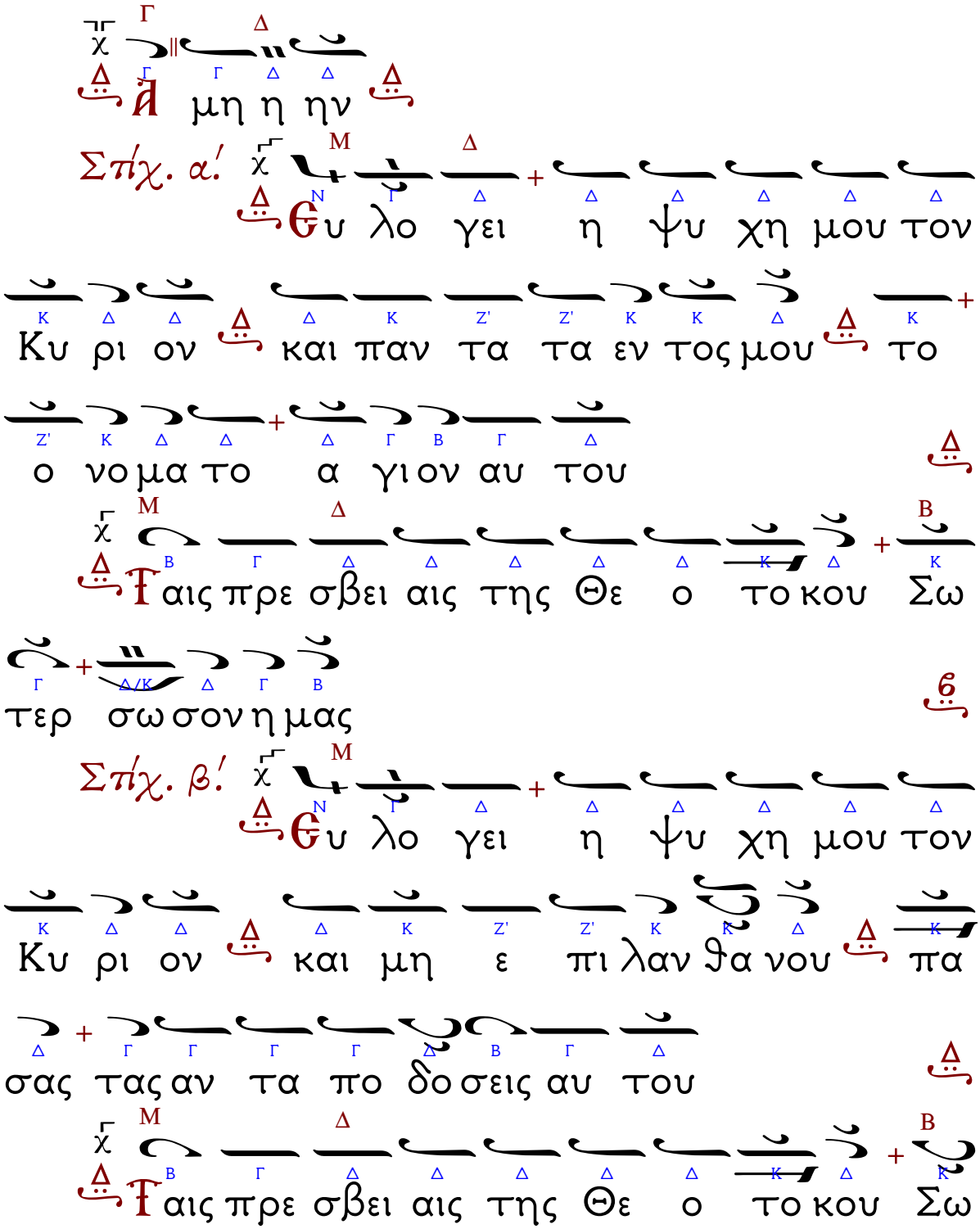

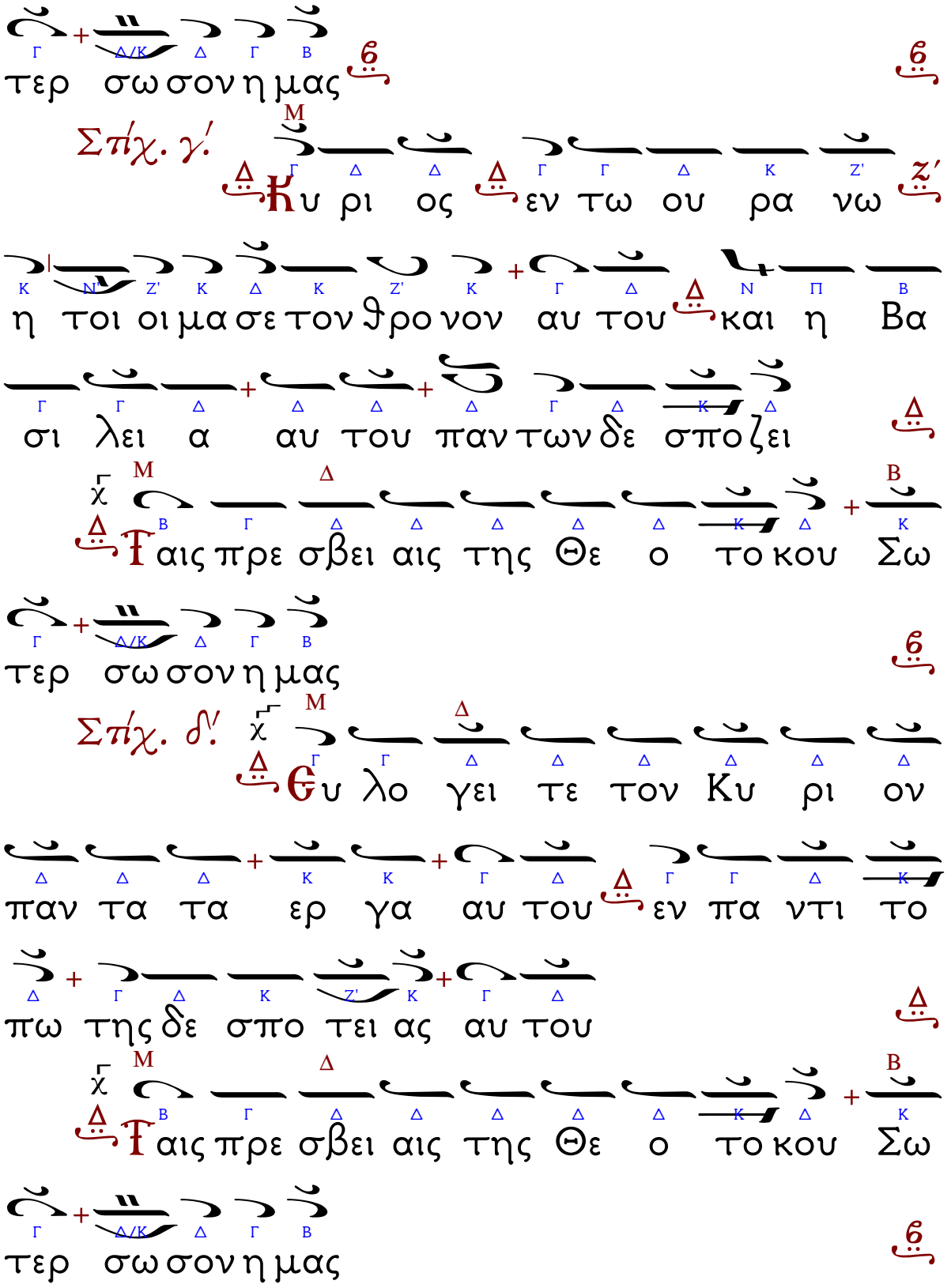
τερ σω σον η μας
Σπ/χ. γ΄
Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω
η τοι οι μα σε τον θρο νον αυ του και η Βα
σι λει α αυ του παν των δε σπο ζει
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας
Σπ/χ. δ΄
Υλο γει τε τον Κυ ρι ον
παν τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το
πω της δε σπο τει ας αυ του
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

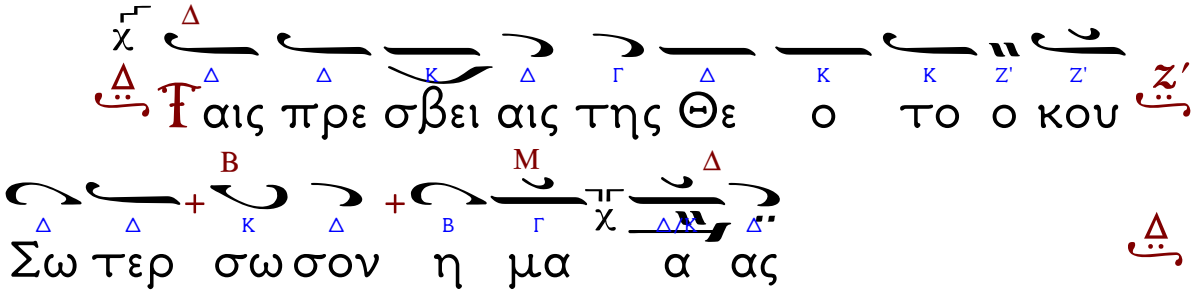

Ἀντίφωνον β΄.

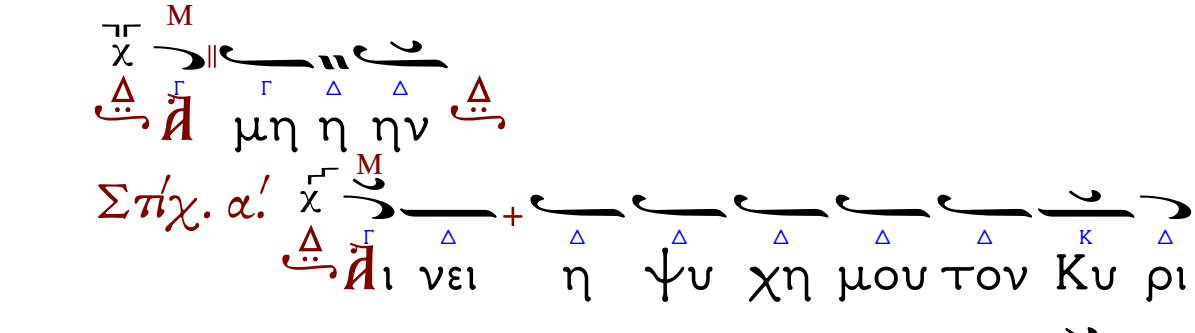

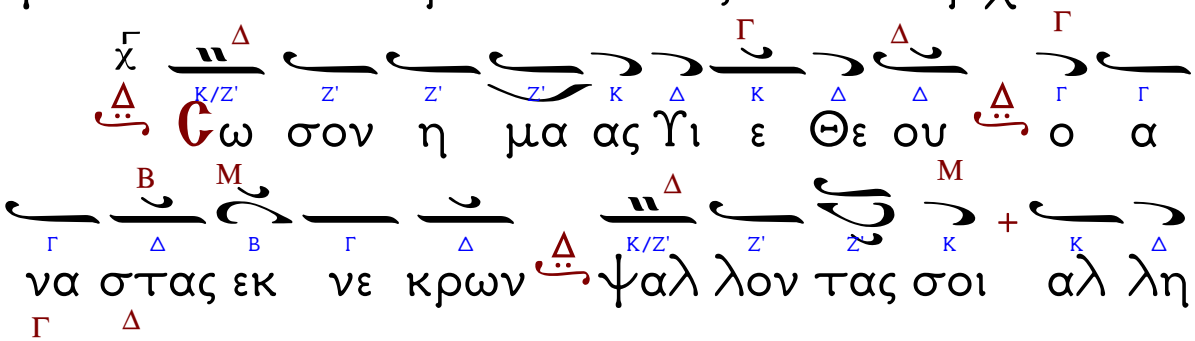

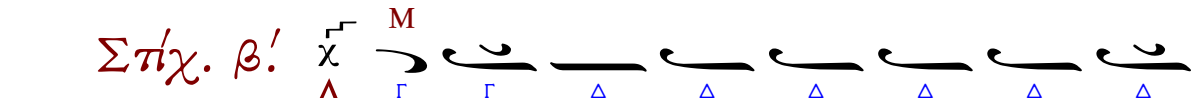

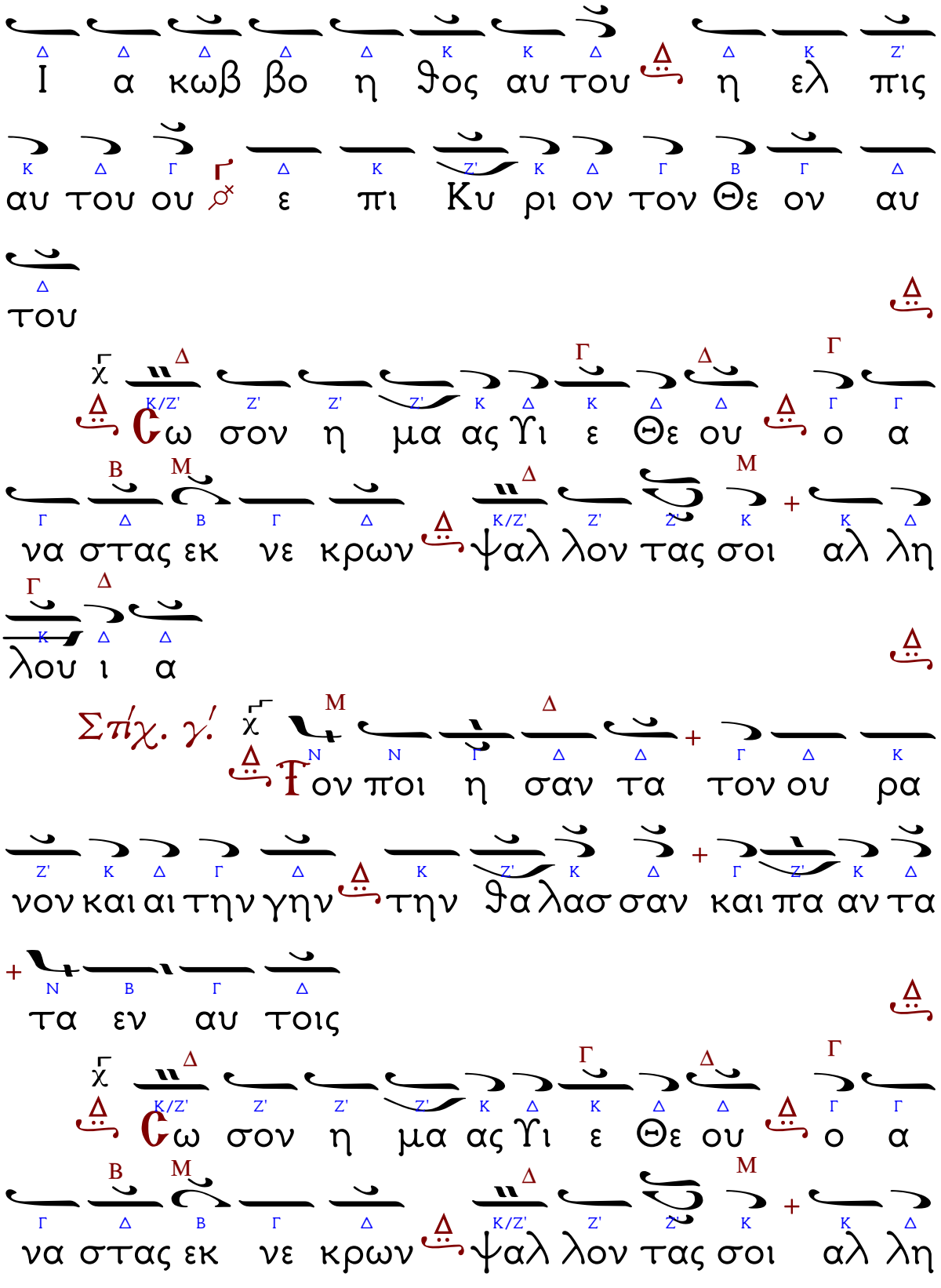
Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πις
αυ του ου πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
του
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
λου ι α
Σπ/χ. γ΄
Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν τα
τα εν αυ τοις
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

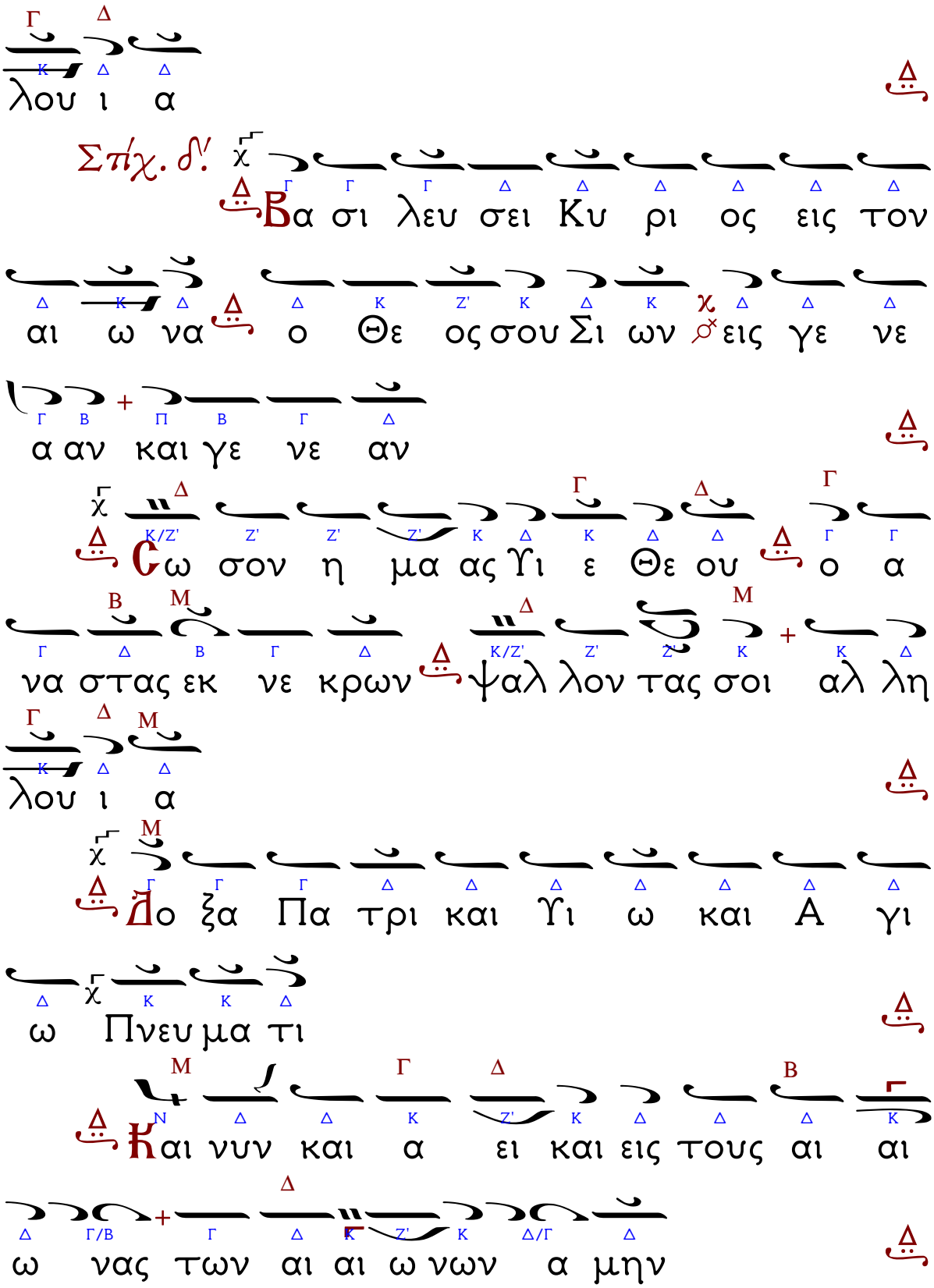
λου ι α
Στίχ. δ΄
Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον
αι ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε
α αν και γε νε αν
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
λου ι α
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι αι
ω νας των αι αι ω νων α μην

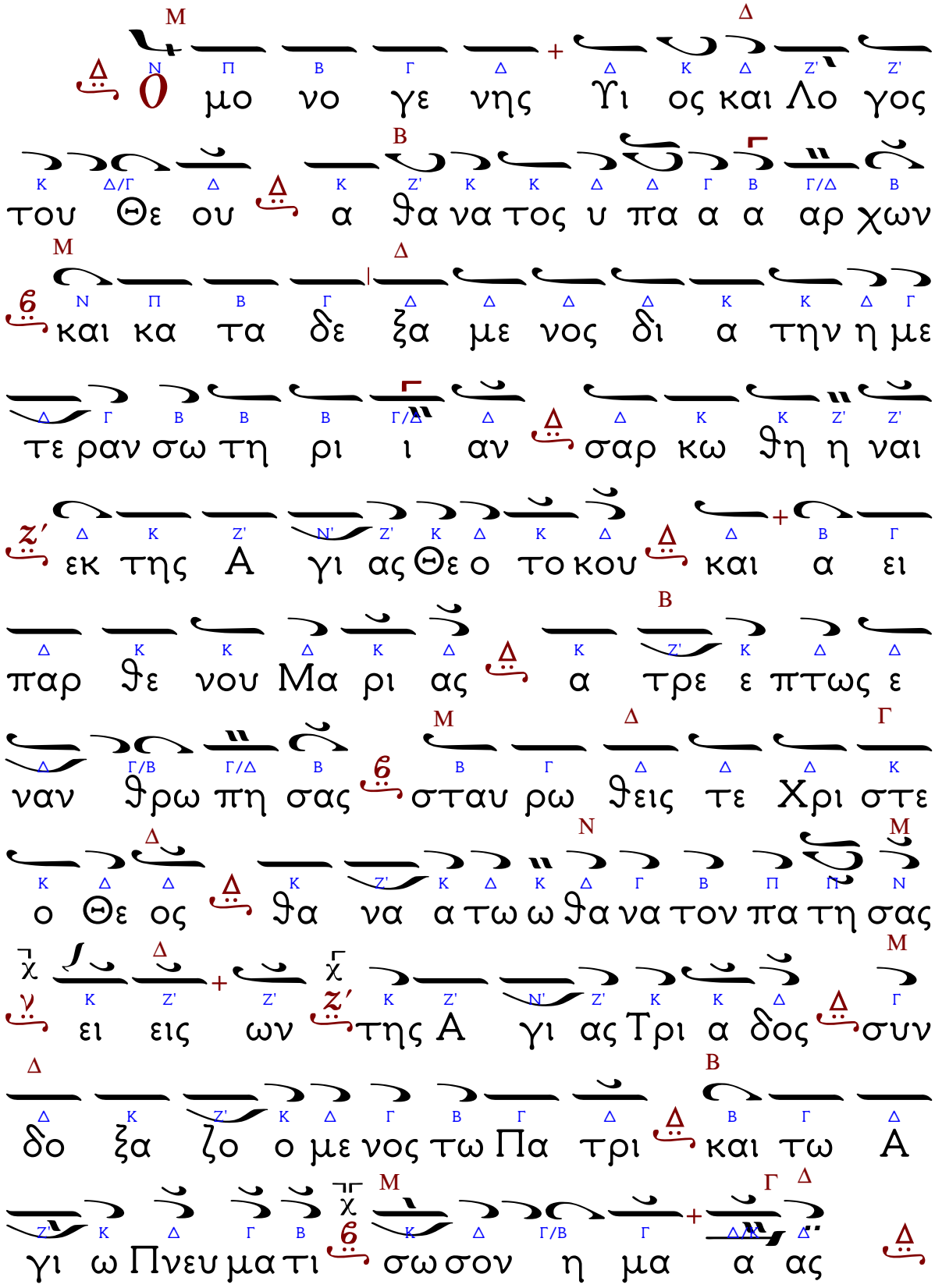
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων
και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε
ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον γ΄.

Ἦχος δ΄ Δι

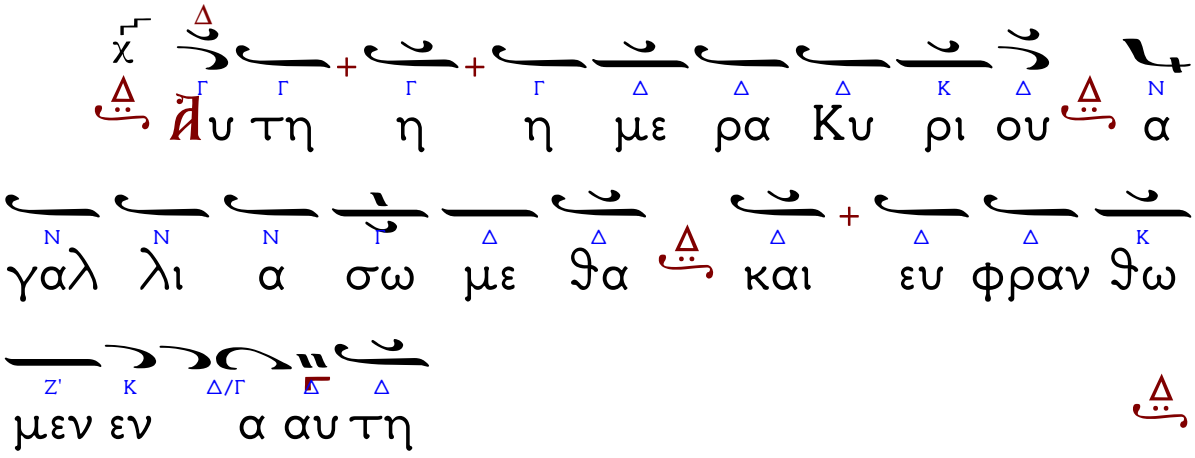

Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον

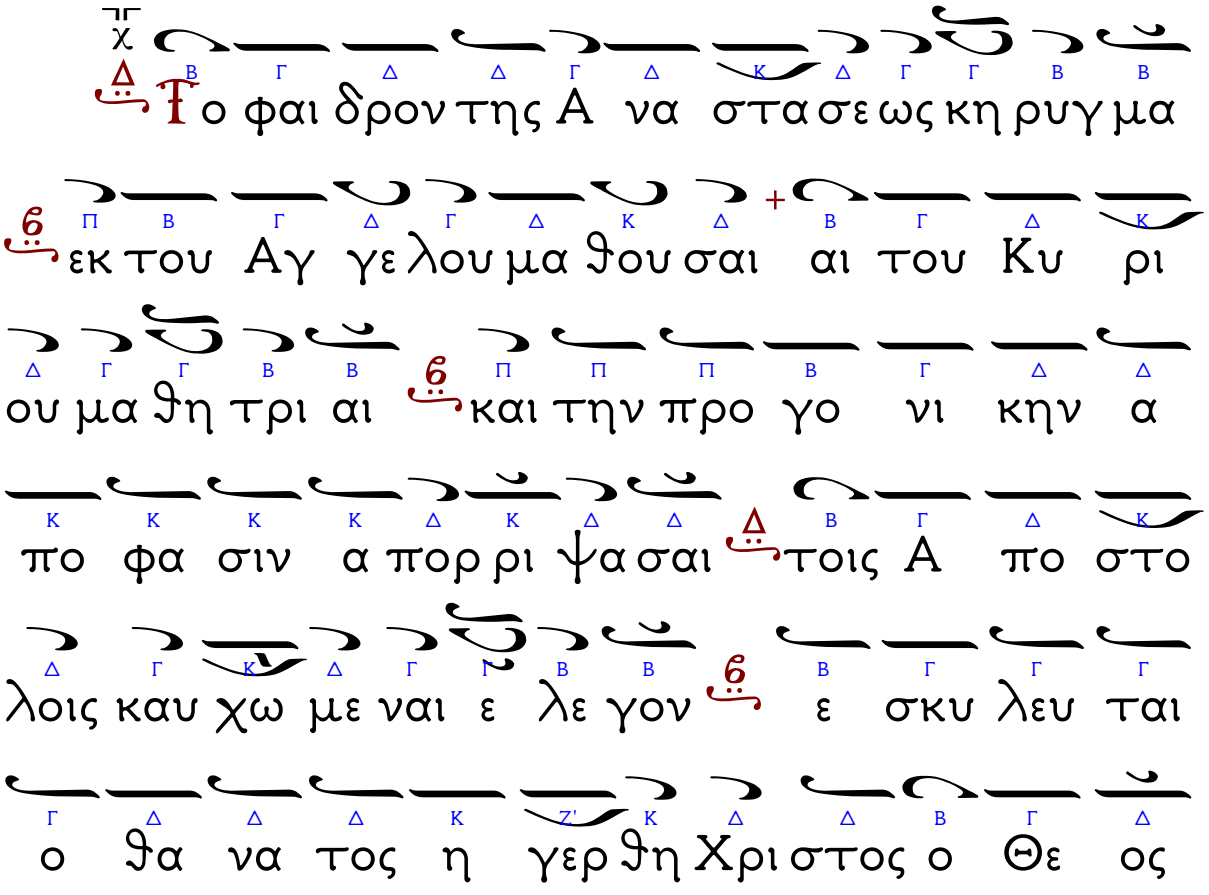

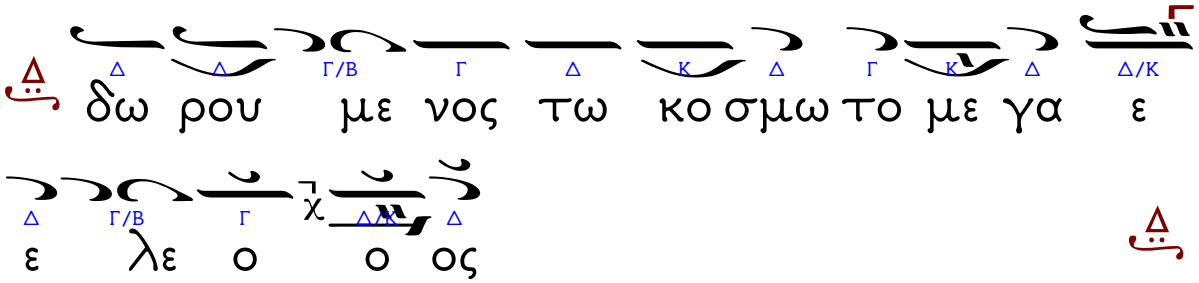
Δ Δ Δ Γ/Β Γ Δ Κ Δ Γ Κ Δ Δ/Κ
δω ρου με νος τω κο σμω το με γα ε
Δ Γ/Β Γ Δ/Κ Δ
ε λε ο ο ος
Δ

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον

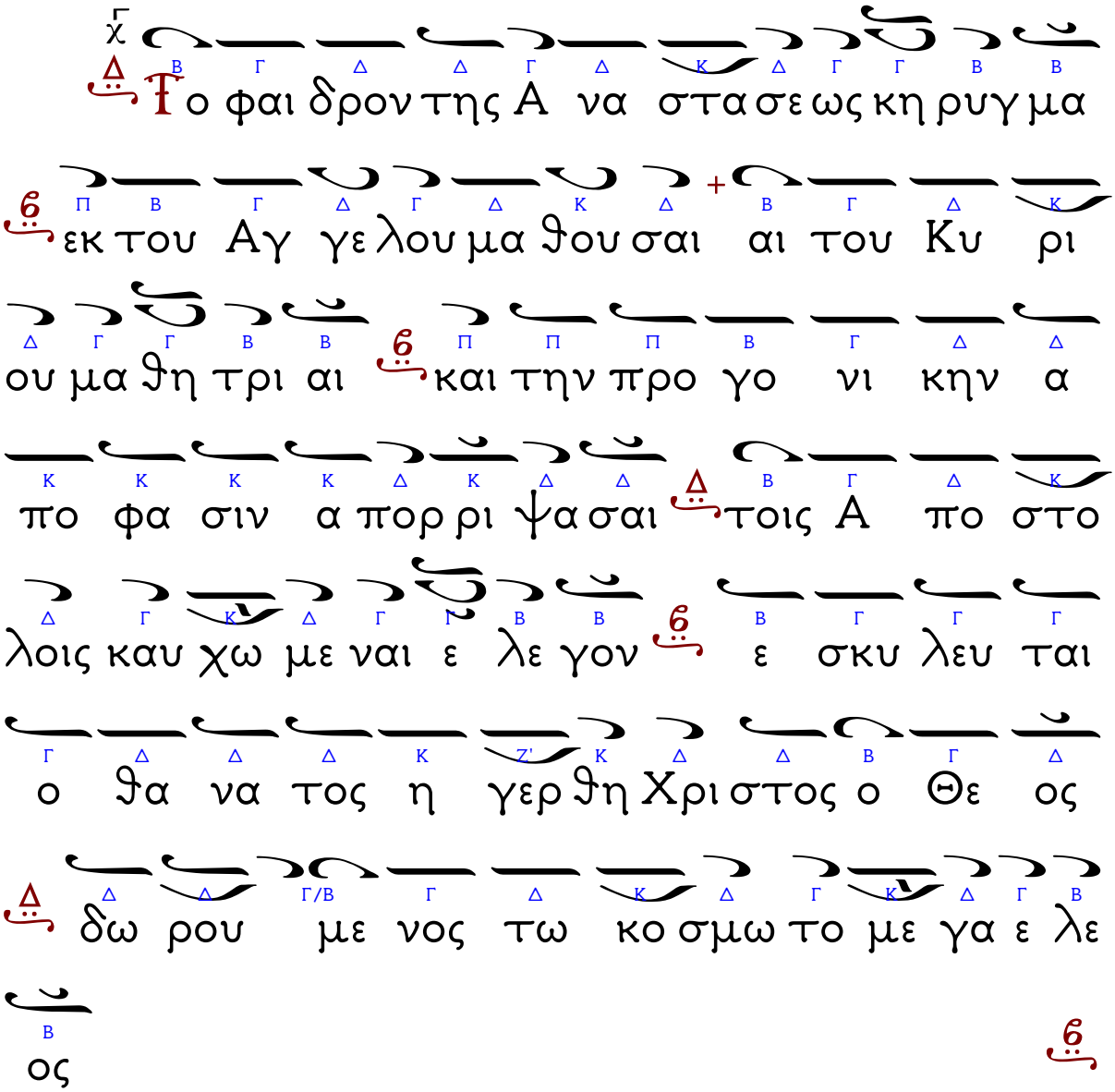

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ΄ Δι

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἦχος Πα

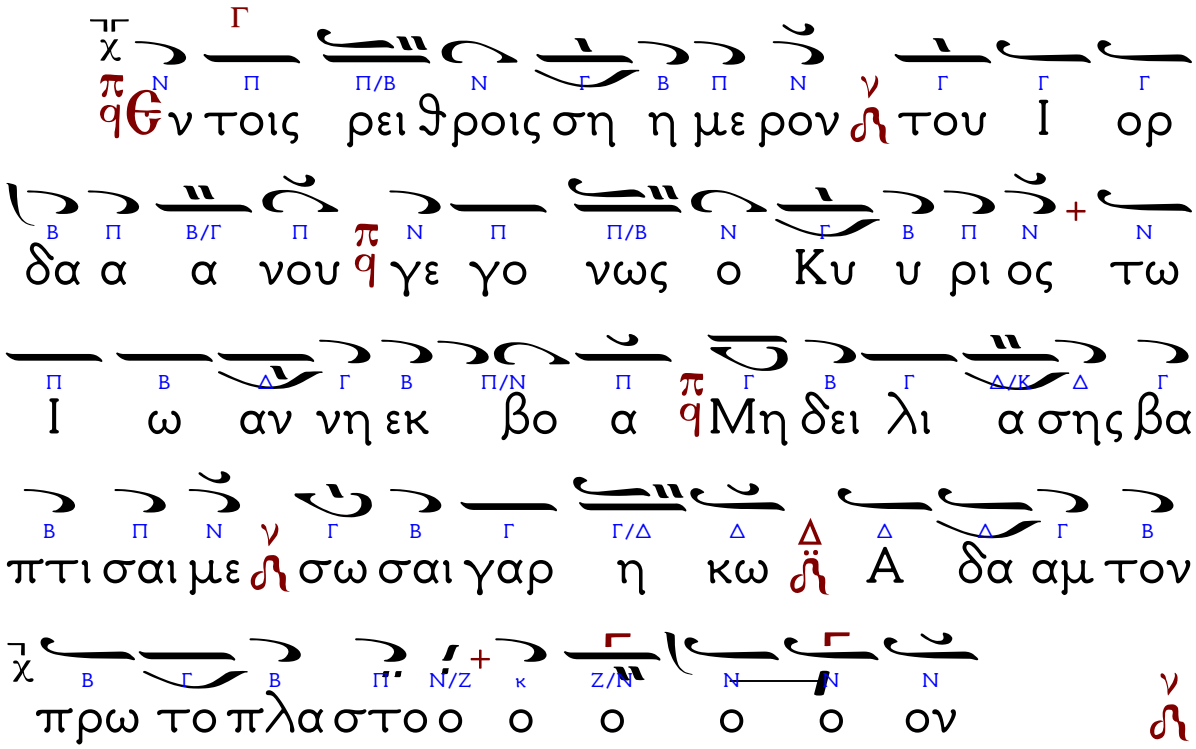

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄.

Σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. **Π**ρός σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Τιμόθεον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. (δ΄ 5-8)

Τέκνον Τιμόθεε, νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον. Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε. Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής, οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος δ΄.

Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Στίχ. **Ἐ**πιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

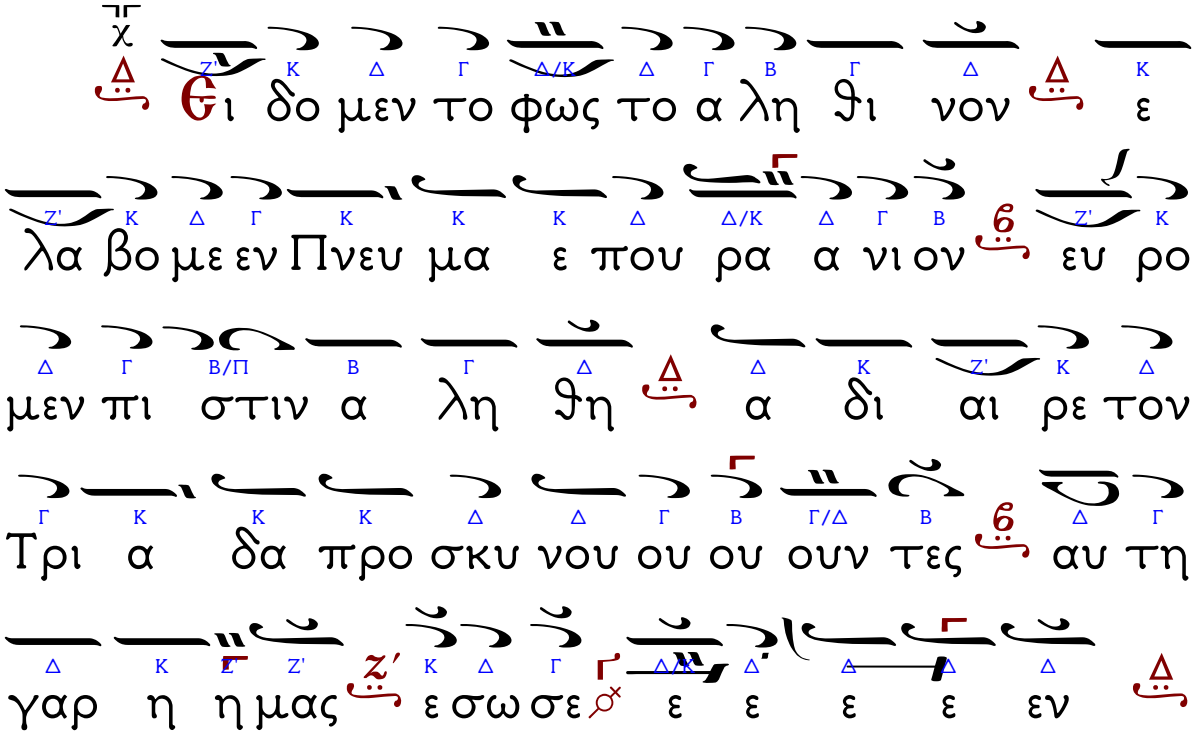

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ἦχος Δι

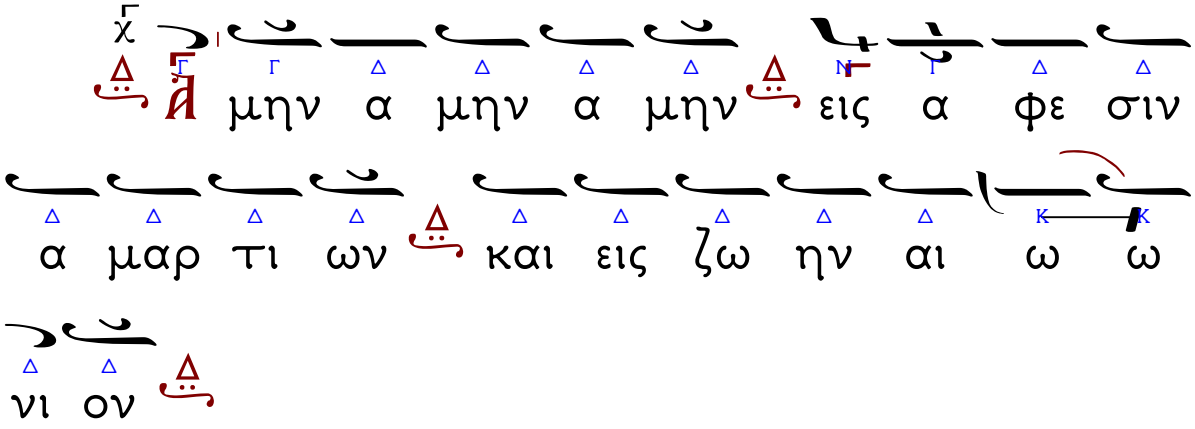

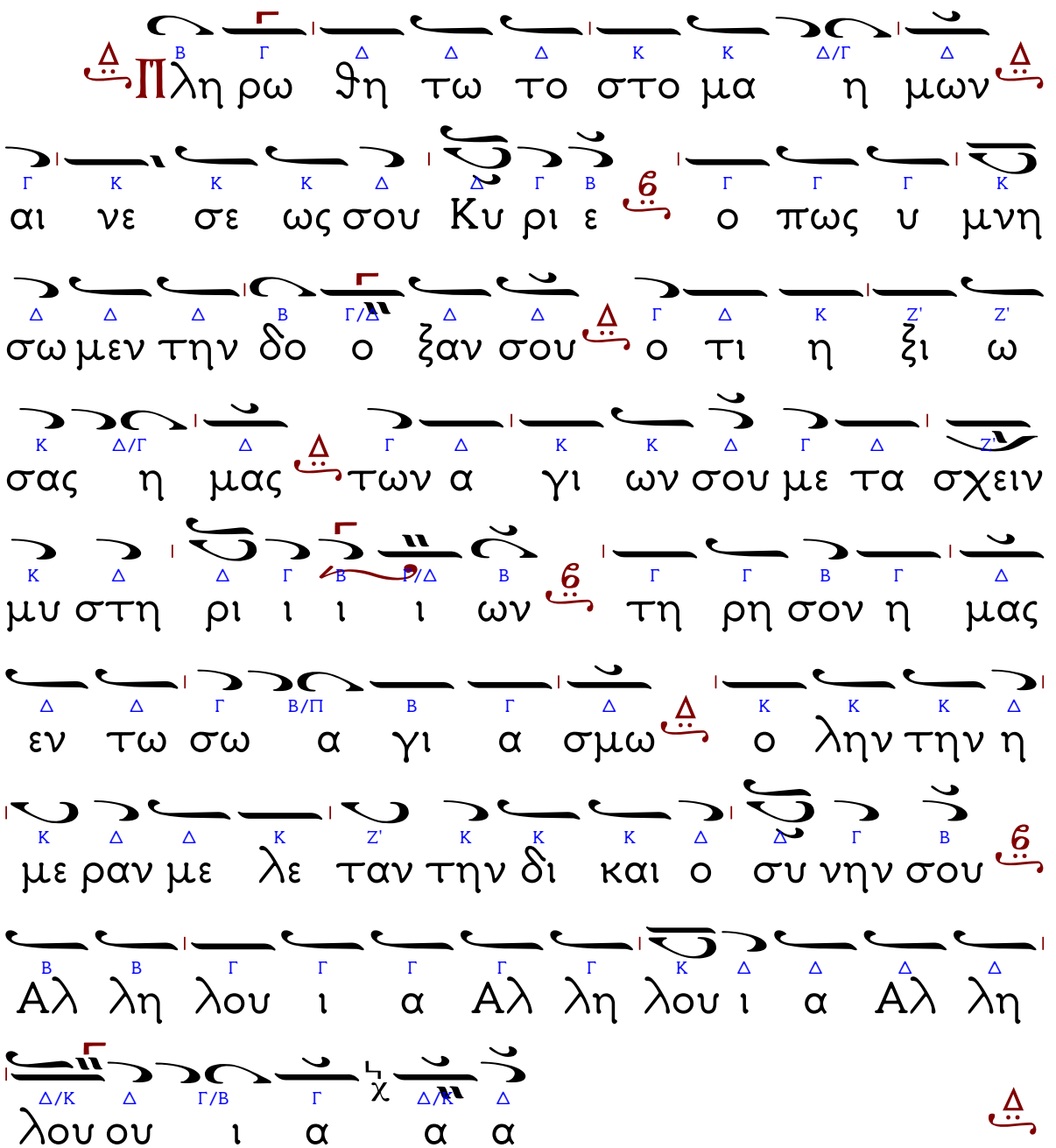
Πλη ρω θη τω το στο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι η ξι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα
«Φωνὴ Κυρίου» καὶ τελεῖται ὑπὸ τοῦ
λειτουργοῦντος ἱερέως ὁ μέγας Ἁγιασμός,
ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν.

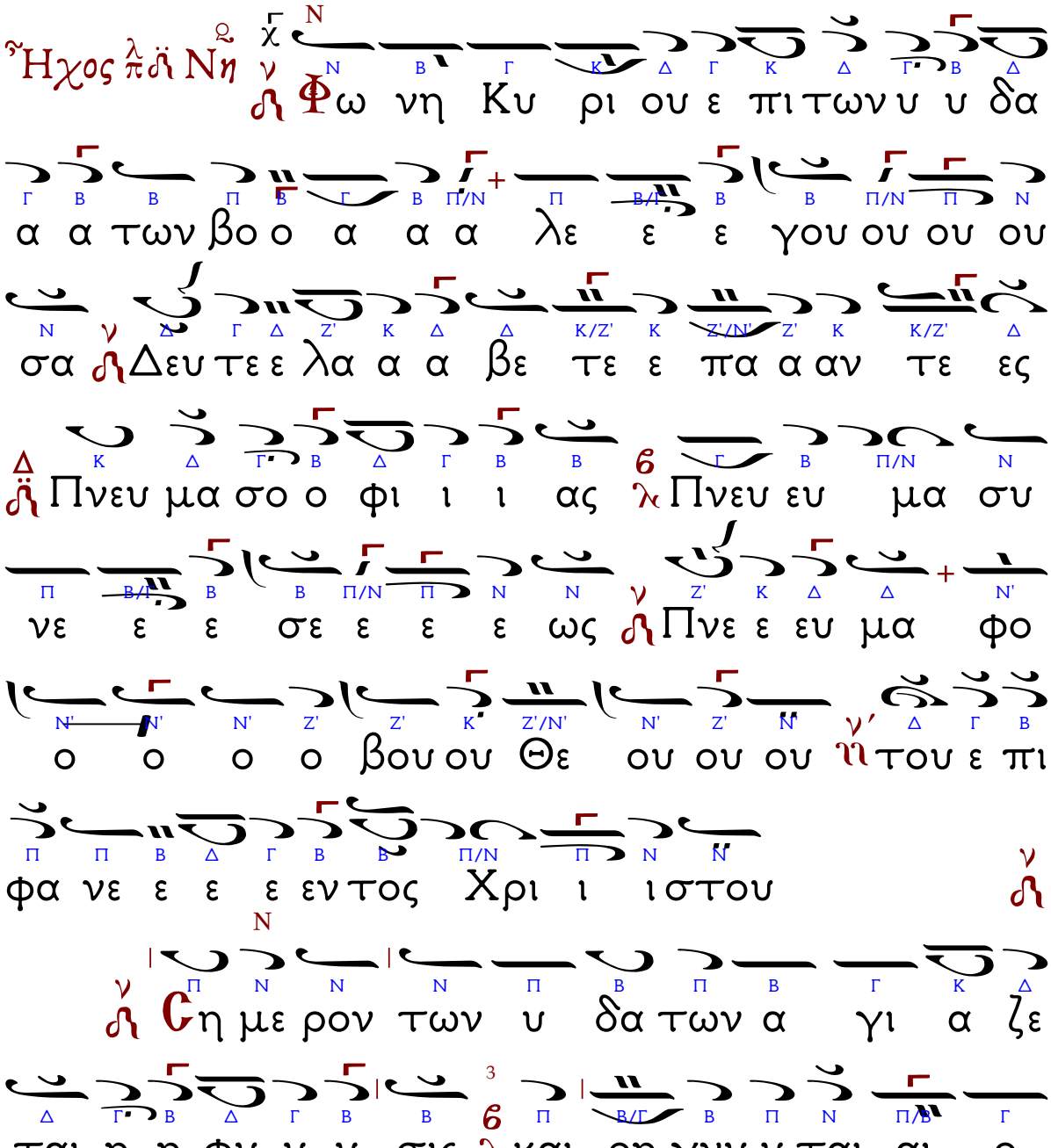

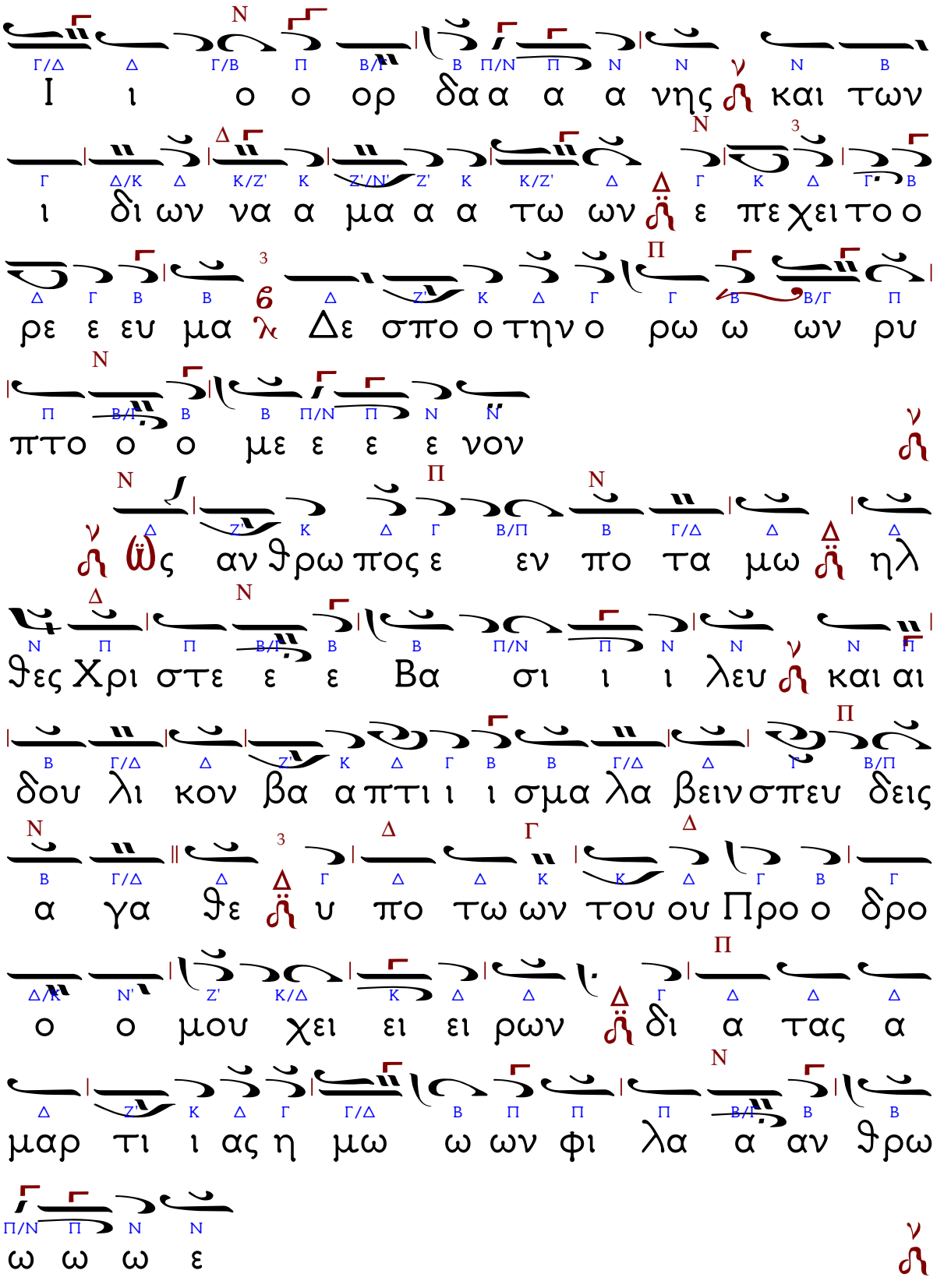
Ι ι ο ο ορ δα α α α νης ν και των
ι δι ων να α μα α α τω ων ν ε πε χει το ο
ρε ε ευ μα λ Δε σπο ο τηνο ρω ω ων ρυ
πτο ο ο με ε ε νον ν
ν Ὡς αν θρω πος ε εν πο τα μω ν ηλ
θες Χρι στε ε ε Βα σι ι ι λευ ν και αι
δου λι κον βα απτι ι ι σμα λα βειν σπευ δεις
α γα θε ν υ πο τω ων του ου Προ ο δρο
ο ο μου χει ει ει ρων ν δι α τας α
μαρ τι ι ας η μω ω ων φι λα α αν θρω
ω ω ω ε ν

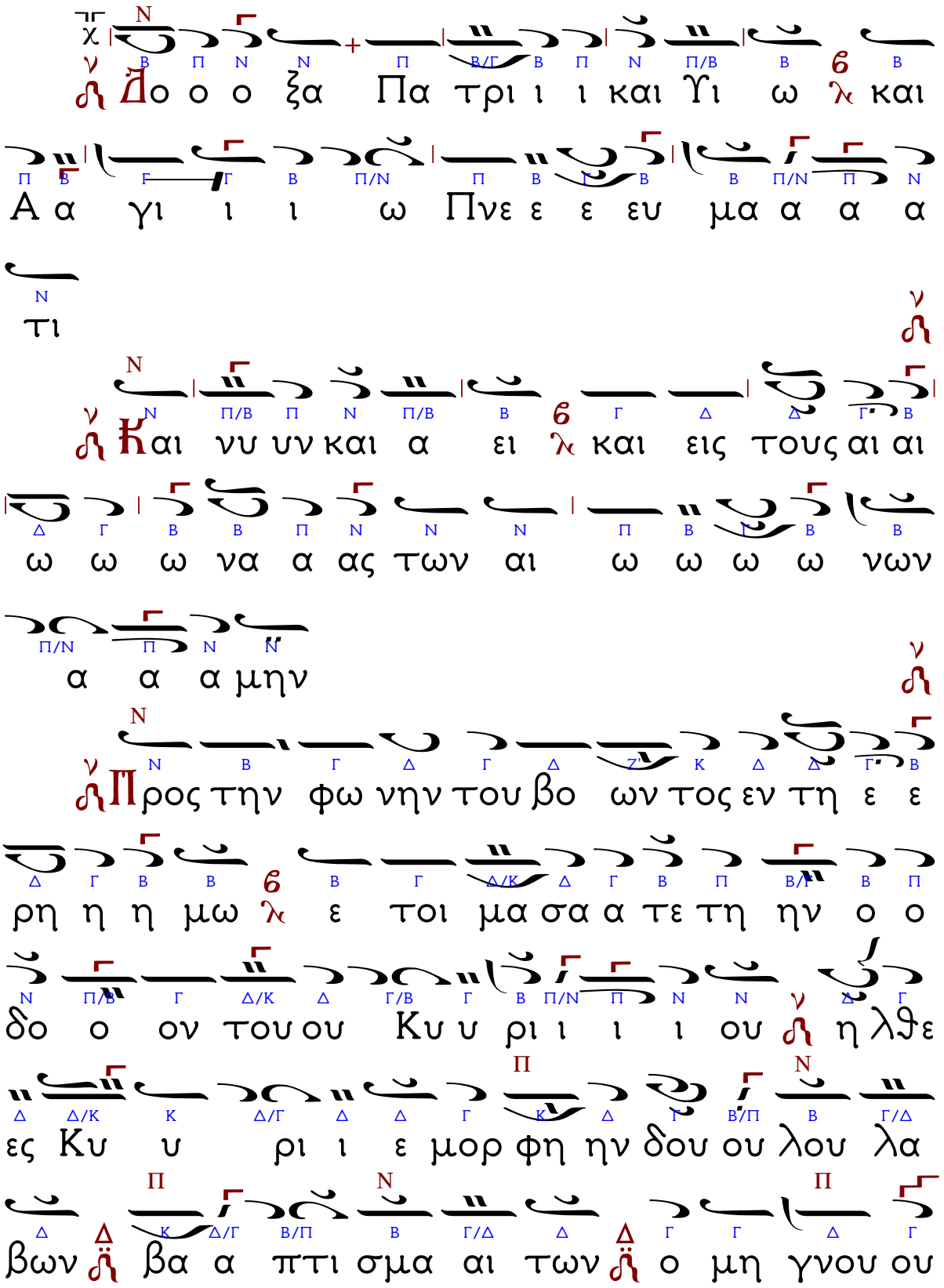
Δο ο ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω κ και
Α α γι ι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α α
τι
Και νυ υν και α ει κ και εις τους αι αι
ω ω ω να α ας των αι ω ω ω ω νων
α α α μην
Προς την φω νην του βο ων τος εν τη ε ε
ρη η η μω κ ε τοι μα σα α τε τη ην ο ο
δο ο ον του ου Κυ υ ρι ι ι ι ου η λθε
ες Κυ υ ρι ι ε μορ φη ην δου ου λου λα
βων βα α πτι σμα αι των ο μη γνου ου

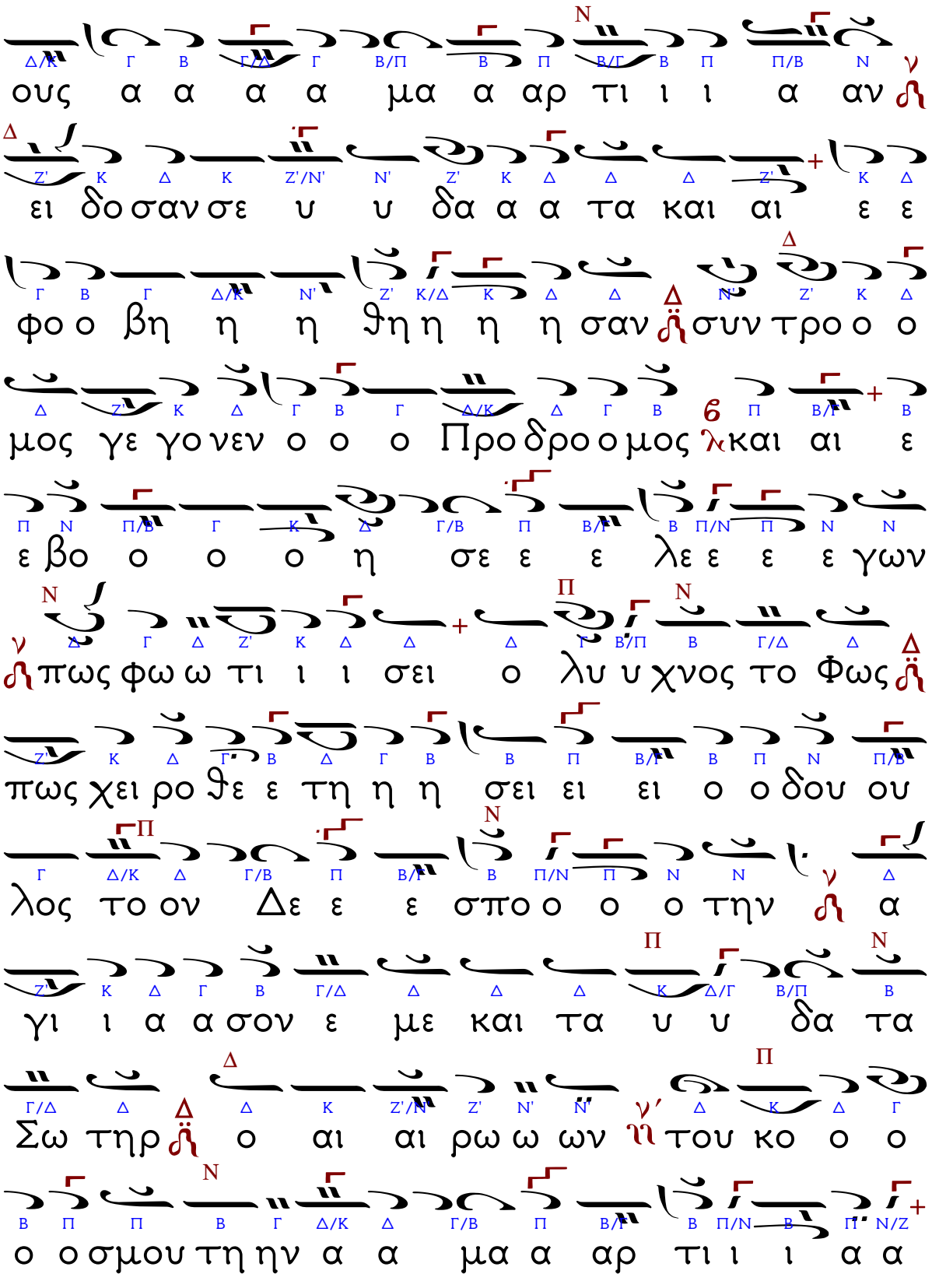
ους α α α α μα α αρ τι ι ι α αν
ει δο σαν σε υ υ δα α α τα και αι ε ε
φο ο βη η η ϑη η η η σαν συν τρο ο ο
μος γε γο νεν ο ο ο Προ δρο ο μος και αι ε
ε βο ο ο ο η σε ε ε λε ε ε ε γων
πως φω ω τι ι ι σει ο λυ υ χνος το Φως
πως χει ρο ϑε ε τη η η σει ει ει ο ο δου ου
λος το ον Δε ε ε σπο ο ο ο την α
γι ι α α σον ε με και τα υ υ δα τα
Σω τηρ ο αι αι ρω ω ων του κο ο ο
ο ο σμου τη ην α α μα α αρ τι ι ι α α

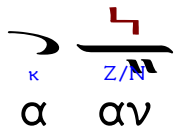

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 35, 1-10)

Τάδε λέγει Κύριος, Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτή, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου, καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ, ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, καὶ εἴπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ, ἰσχύσατε καὶ μὴ φοβεῖσθε, ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἁλεῖται ὡς ἔλαφος ὁ χωλὸς, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων, ὅτι ἐῤῥάγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ. Καὶ ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἕλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται, ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις καλάμου καὶ ἕλη, ἐκεῖ ἔσται

ὁδὸς καθαρά, καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται, οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος, οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ᾽ αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῇ ἐπ᾽ αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὑρεθῇ ἐκεῖ, ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι καὶ συνηγμένοι διὰ Κύριον. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἥξουσιν εἰς Σιὼν μετ᾽ εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν, ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς, ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 55, 1-13)

Τάδε λέγει Κύριος, οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ᾽ ὕδωρ, καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε, καὶ φάγετε, καὶ πίεσθε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἶνον καὶ στέαρ, ἵνα τὶ τιμᾶσθε ἀργυρίου ἐν οὐκ ἄρτοις, καὶ ὁ μόχθος ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; Ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθά, καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὠσὶν ὑμῶν, καὶ

ἐπακολουθήσατε ταῖς ὁδοῖς μου, εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν, καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυΐδ τὰ πιστά, ἰδοὺ μαρτύριον ἐν Ἔθνεσιν ἔδωκα αὐτόν, ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα Ἔθνεσιν, ἰδοὺ Ἔθνη, ἃ οὐκ οἴδασί σε, ἐπικαλέσονταί σε, καὶ λαοί, οἳ οὐκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σὲ καταφεύξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰσραήλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὑρίσκειν αὐτόν, ἐπικαλέσασθε, ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίζῃ ὑμῖν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ, καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεσθε, καὶ κράξεσθε, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γὰρ εἰσιν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδ' ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοί μου, λέγει Κύριος. Ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἂν καταβῇ ὑετός, ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῷ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν,

οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ πρὸς με κενόν, ἕως ἂν τελεσθῇ ὅσα ἂν ἠθέλησα, καὶ εὐοδώσω τὰς ὁδούς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε, τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσει τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντί, δὲ τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη, καὶ ἔσται Κυρίῳ εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 12, 3-6)

Τάδε λέγει Κύριος Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρα ἐκείνῃ. Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν, ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Προκείμενον. Ἦχος γ΄.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Στίχ. **Κ**ύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 10, 1-4)

Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον. Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον, ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος δ΄.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Στίχ. **Ὁ** Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ...

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος Τὰ Εἰρηνικά. Ἐν ὅσῳ δὲ λέγονται ταῦτα ὑπὸ τοῦ Διακόνου, ὁ Ἱερεὺς

λέγει μυστικῶς τὴν ἑξῆς Εὐχήν. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, κλπ.

Ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως Χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ ὕδωρ τοῦτο ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ ὕδωρ ἁλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν ἀντλούντων καὶ ἀρυομένων εἰς ἁγιασμὸν οἴκων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πᾶσι τοῖς ἀρυομένοις πίστει, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι ἁγιασμοῦ, διὰ τῆς τῶν ὑδάτων τούτων μεταλήψεως, τῇ ἀοράτῳ ἐπιφανείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ, Κύριε.

ὁ ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν μυστικῶς.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενὴς Υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρός, ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτόν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμαστοῖς σου μεγαλουργήμασι, καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίῳ σου οἰκονομίᾳ. Ἐν ᾗ τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ πτωχὸν περιβαλόμενος φύραμα, καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκατιών, ὁ τῶν ἁπάντων Βασιλεύς, ἔτι καὶ δουλικῇ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατεδέξω, ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἁγιάσας ὁ ἀναμάρτητος, ὁδοποιήσῃς ἡμῖν τὴν δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν, καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστήσῃς ἐλευθερίαν. Οὗ τινος θείου Μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζοντες, δεόμεθά σου φιλάνθρωπε Δέσποτα Ῥᾶνον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, κατὰ τὴν θείαν σου ἐπαγγελίαν, ὕδωρ

καθάρσιον, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεάν, εἰς τὸ ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ τὴν αἴτησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι' αὐτοῦ ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι λαῷ, εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου προσκυνητοῦ σου Ὀνόματος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εἰπὼν καθ' ἑαυτὸν τό, Ἀμήν, τοῦ Διακόνου ἤδη πεπληρωκότος τὴν Συναπτήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς μεγαλοφώνως

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

ὁ α΄ χορός: **Δ**όξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

ὁ β΄ χορός: **Δ**όξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα

σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

ὁ α΄ χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγών τὰ σύμπαντα τῷ σῷ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτταρσι καιροῖς τόν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις. Σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἄστρα, σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς, σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι, σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ, σὺ πρὸς ἀναπνοὰς τὸν ἀέρα ἐξέχεας, Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν, οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι, τὰ πολυόμματα Χερουβίμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφὶμ κύκλῳ ἱστάμενα καὶ περιϊπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης κατακαλύπτεται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἄναρχός τε καὶ ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν δούλου λαβών, ἐν

ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, οὐ γὰρ ἔφερες, Δέσποτα, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ᾽ ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν, τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας, παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου, πᾶσα ἡ κτίσις ὕμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων.

Αὐτὸς οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο.

ὁ β΄ χορός: Ἀμὴν.

Αὐτὸς οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο.

ὁ α΄ χορός: Ἀμὴν.

Αὐτὸς οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο

καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο.

ὁ β΄ χορός: Ἀμήν.

Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγήν, ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, Ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον, ἵνα πάντες οἱ ἀρυόμενοι καὶ μεταλαμβάνοντες ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἰατρείαν παθῶν, πρὸς ἁγιασμόν οἴκων, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος κατακλύσας ἐπὶ τοῦ Νῶε τὴν ἁμαρτίαν. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραώ, διὰ Μωϋσέως, τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ διαῤῥήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, καὶ χείμαῤῥοι κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν λαόν σου κορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πυρός, διὰ τοῦ Ἠλιού, ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης

τοῦ Βάαλ.

Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ.

Ὁ α΄ χορός: Ἀμὴν.

Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ.

Ὁ β΄ χορός: Ἀμὴν.

Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ.

Ὁ α΄ χορός: Ἀμὴν.

Διὸς πᾶσι, τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τὸν ἁγιασμόν, τὴν εὐλογίαν, τὴν κάθαρσιν, τὴν ὑγείαν. Καὶ σῶσον, Κύριε, τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν. (ἐκ γ΄) Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ, ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, χάρισαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), καὶ παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ μέγα σου

ἔλεος. Ἵνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ διὰ Ἀγγέλων, καὶ διὰ ἀνθρώπων, καὶ διὰ ὁρωμένων, καὶ διὰ ἀοράτων, δοξάζηταί σου τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρί, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...: **Σ**οὶ, Κύριε.

Καὶ ἡ Εὐχὴ μυστικῶς.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἁγιάσας τὰ ὕδατα, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τῶν ἑαυτῶν αὐχένων σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ, καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς καὶ σώματος.

Ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ,

καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθύς, εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς, βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρόν, ὄρθιον αὐτὸν κατάγων ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἀνάγων, ψάλλων καὶ τὸ παρὸν:

Τροπάριον Ἦχος α΄.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι. (τρίς).

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ. Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἥκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Καὶ ῥαντίζει πάντα τὸν Λαὸν ἐκ τοῦ ὕδατος.

Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ Ναῷ, ψάλλομεν τὸ κάτωθι

Ἰδιόμελον εἰς ἦχον πλ. β΄.

Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος

καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, ἁγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα καὶ τάς κεφαλὰς τῶν δρακόντων, συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ, μετ' εὐφροσύνης ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδοται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος Πα

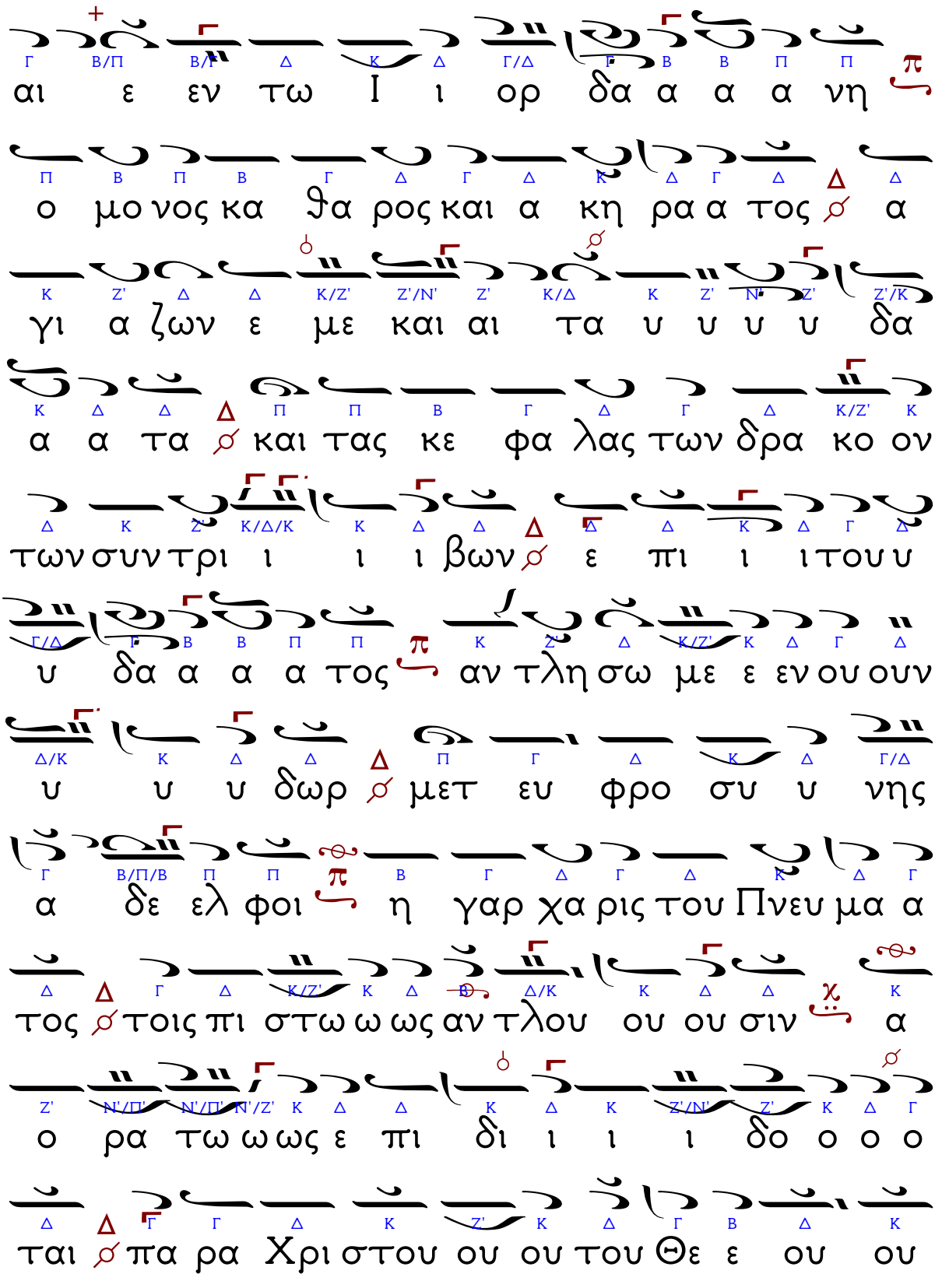
Γ Β/Π Β/Γ Δ Κ Δ Γ/Δ Γ Β Β Π Π
αι ε εν τω Ι ι ορ δα α α α νη
Π Β Π Β Γ Δ Γ Δ Κ Δ Γ Δ Δ Δ
ο μο νος κα θα ρος και α κη ρα α τος α
Κ Ζ' Δ Δ Κ/Ζ' Ζ'/Ν' Ζ' Κ/Δ Κ Ζ' Ν' Ζ' Ζ'/Κ
γι α ζων ε με και αι τα υ υ υ υ δα
Κ Δ Δ Δ Π Π Β Γ Δ Γ Δ Κ/Ζ' Κ
α α τα και τας κε φα λας των δρα κο ον
Δ Κ Ζ' Κ/Δ/Κ Κ Δ Δ Δ Δ Δ Κ Δ Γ Δ
των συν τρι ι ι ι βων ε πι ι ι του υ
Γ/Δ Γ Β Β Π Π Κ Ζ' Δ Κ/Ζ' Κ Δ Γ Δ
υ δα α α α τος αν τλη σω με ε εν ου ουν
Δ/Κ Κ Δ Δ Δ Π Γ Δ Κ Δ Γ/Δ
υ υ υ δωρ μετ ευ φρο συ υ νης
Γ Β/Π/Β Π Π Β Γ Δ Γ Δ Κ Δ Γ
α δε ελ φοι η γαρ χα ρις του Πνευ μα α
Δ Δ Γ Δ Κ/Ζ' Κ Δ Δ/Κ Κ Δ Δ Κ
τος τοις πι στω ω ως αν τλου ου ου σιν α
Ζ' Ν'/Π' Ν'/Π' Ν'/Ζ' Κ Δ Δ Κ Δ Κ Ζ'/Ν' Ζ' Κ Δ Γ
ο ρα τω ω ως ε πι δι ι ι ι δο ο ο ο
Δ Δ Γ Γ Δ Κ Ζ' Κ Δ Γ Β Δ Κ
ται πα ρα Χρι στου ου ου του Θε ε ου ου

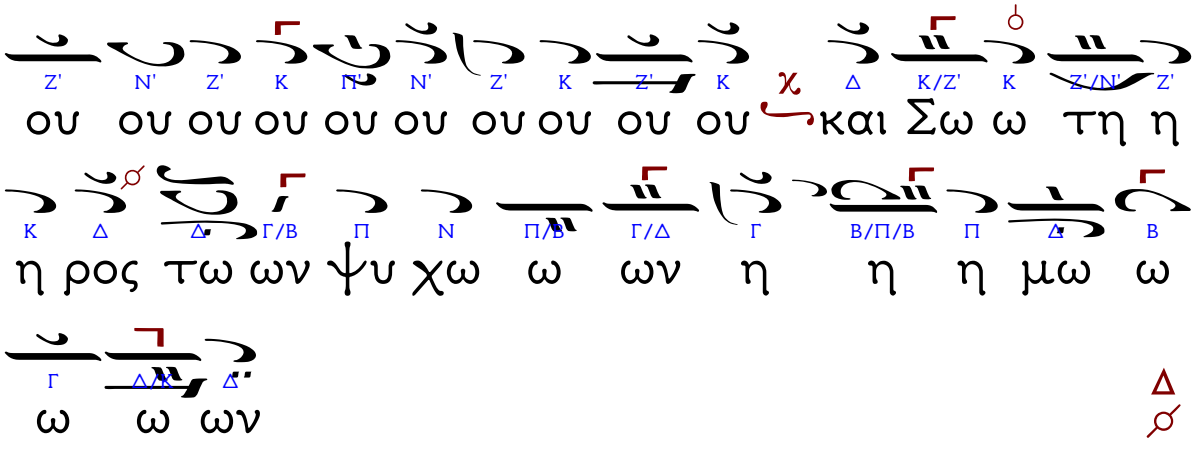

Μετά ταῦτα: Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου.

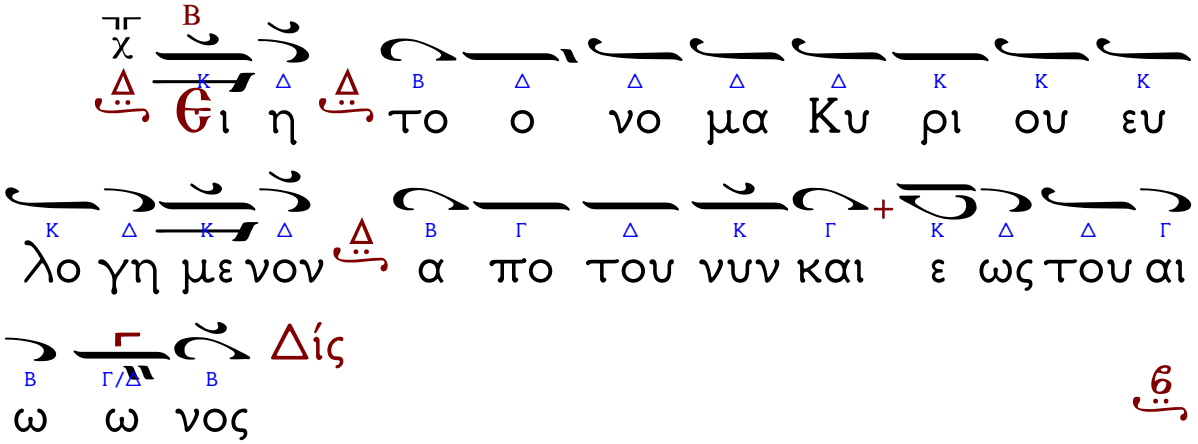

Τὸ τρίτον.

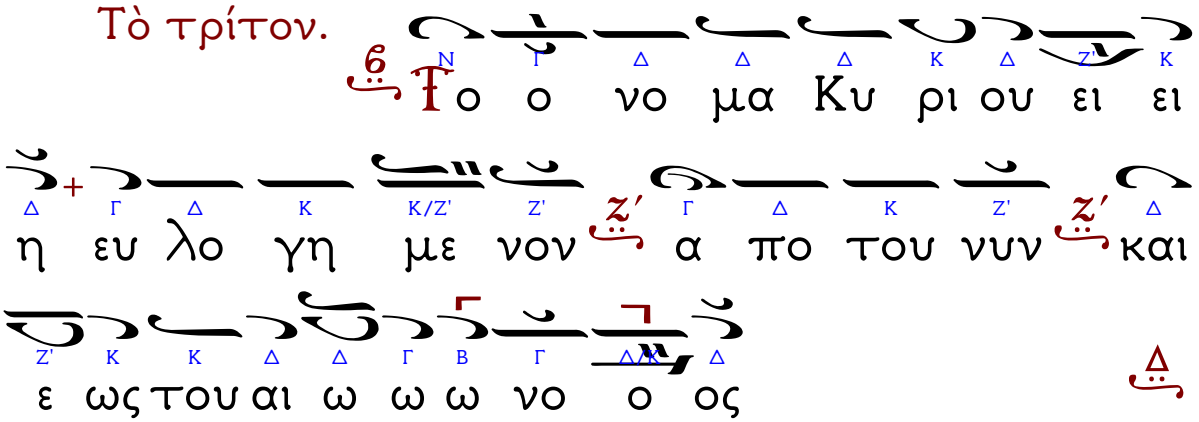

Ἀπόλυσις.

Εἶτα ὁ ψαλμὸς λγ΄(33),
Εὐλογήσω τὸν Κύριον... καὶ δίδοται τὸ κατακλαστόν·
καὶ γίνεται τελεία Ἀπόλυσις.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐῤῥύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν καὶ ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνήρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ᾽ αὐτόν. φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου·

φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος· φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ᾽ αὐτόν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων – Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.